Dela ecuator la pol, într'o clipită

Aruncându-vă ochii pe această pagină, veți fi surprinși de diversitatea de stiluri a celor cinci priveliști... Explicația e foarte simplă: un capriciu ne-a îndemnat să grupăm laolaltă aspecte din cele mai disparate meleaguri...

Intr'o clipire din ochi, puteți îmbrățișa astfel aproape întreg globul pământesc: între două fumuri de țigară, mai comod chiar decât la cinema, luați contact cu cinci civilizații diferite, și plecând din Anglia, treceți prin Peru, Ungaria, Africa, și ajungeți în ghețurile Labradorului...

N'aveți nevoie nici de pălării mari contra soarelui de Ecuator, nici de blănuri groase contra gerului dela Pol... «Oglinda Lumii» vă oferă această călătorie fără desagramente și — mai ales — fără pașaport, vize și bilete costisitoare de tren și vapor...

Poftiți în vagoane, domnilor!

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Fotografiile grupate în această pagină, realizează o minune unică până și în veacul nostru de supremă viteză: dau cititorului putința de a parcurge într'o clipă distanța de la Ecuator până la Pol. Priveliștile prinse sunt următoarele: 1. Figurante dintr'un cortegiu istoric, în costume ale epocei, care a avut loc la Stoke-on-Trent (Anglia). — 2. Peristilul străvechei mânăstiri peruane din Cuzco, capitala republicei Peru. — 3. In Ungaria, la Mezöjegyes, există o herghelie de cai de rasă, și vizitatorii ei sunt primiți la gară de o trăsură condusă de surugii îmbrăcați de gală. — 4. Poștalionul în zăpezi, în Labrador. — In siluetă: O negresă care-și apără copilul de soarele dogoritor, ținându-l atârnat de spate și acoperit cu o coajă de dovleac.

Critica românească despre „Napoleon“ de Emil Ludwig

Deşi aşteptat de toată lumea, succesul de librărie repurtat de tălmăcirea românească a magistralului «Napoleon» de Emil Ludwig a depăşit toate speranţele.

Inregistrăm cu o deosebită bucurie acest triumf, căci el este un triumf al marei literaturi şi cinsteşte pe cititorii români.

Presa românească a şi publicat câteva valoroase critici, dintre cari spicuim în acest număr câteva fragmente sesizante din cronica remarcabilului critic Perpessicius, *ale cărui preţuiri sunt totdeauna urmărite cu stima şi respectul datorit probităţii neasemuite a acestui distins estet şi cărturar.*

Iată câteva rânduri din substanţiala şi erudita d-sale dare de seamă:

«Imensa bibliotecă napoleoniană şi-a adaos *o carte de al cărei interes sensaţional cetitorul este captivat dela întâile şiruri.* Interes ce-l solicită pagină de pagină şi care nu-l părăseşte în niciuna din aventurile, nenumărate şi fulgurante, câte se încrucişează pe cerul vieţii lui Napoleon. Au văzut unii, într'însul, un erou, născut dintr'o voinţă a cerului şi dintr'o muritoare din Corsica, au văzut alţii, într'însul, un om excepţional înzestrat, de o formidabilă energie lucidă, un orgolios dominând istoria, creând-o chiar pe măsura geniului său. Personaj proeminent din galeria lui Plutarc sau din congregaţia eroică a lui Carlyle, geniu politic sau militar, administrator de o intuiţie profetică, amant plural şi soţ în căutare de progenitură, — toate resorturile, intime sau de suprafaţă, ale acestei apariţiuni vulcanice, îşi găsesc loc şi prezentare adecuată în trepidanta romanţare a lui Emil Ludwig.

. . . .

..*Povestea aceasta mai antrenantă decât cel mai trepidant dintre romanele de aventuri,* aduce cu sine această calitate, cu adevărat excepţională : pe fiecare pagină, mai mult, în fiecare rând, eroul e prezent, pretutindeni Napolione, ca într'o formidabilă sfărâmare de planeţi a unuia şi aceluiaş sistem astral.

La Joseph de Maistre afli, mai curând chiar decât la Stendhal, admiratorul aşa de fascinat de gloria lui Napoleon, imagini de acelea, în care justeţea şi plasticitatea se topesc împreună: «Poţi vedea şasezeci de generaţii de roze; ce om poate asista la desvoltarea totală a unui stejar?» Şi Napoleon a fost acest stejar şi cartea lui Emil Ludwig urmăreşte creşterea falnică, dar într'un ritm de uragan a acestui supranatural fenomen cosmic. Olimpian şi accelerat — oricât noţiunile ar fi potrivnice — *Emil Ludwig realizează cu mână de maestru acest ritm al vieţii lui Napoleon.*

. . . .

...*acest roman de aventuri, sensaţional ca evenimente şi de lectură pasionantă,* în care documentul se integrează, vine pe primul plan, vorbeşte în numele eroului, asistat însă, tot timpul, de regisor care alege lumina cea mai favorabilă, unghiul sub care evenimentul capătă relief şi splendoare. Aceasta în ce priveşte tehnica şi timbrul acestui roman al vieţii de aventuri napoleoniene, *una din cele mai izbutite biografii romanţate ce se datoresc lui Emil Ludwig.*

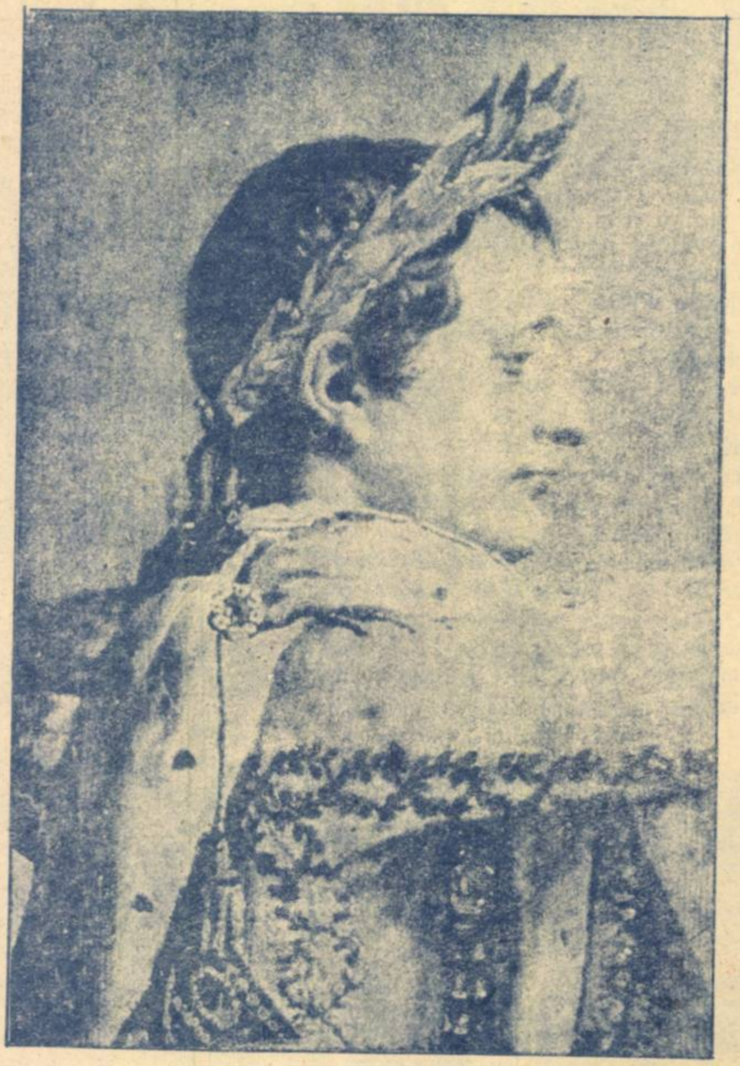

Incoronarea. *Fragment din tabloul lui Jacques Louis David. (Tabloul întreg se află la Louvre (Paris).)*

Ar fi păcat însă, să zăbovim la chestiuni mai mult sau mai puţin oţioase, care şi dacă lămuresc tehnica şi izbânda scriitorului Emil Ludwig, nu dau o justă imagine a operii şi meritelor ei. Un citat, două, în cazul de faţă sunt cu mult mai probante, mai elocvente. Numai că, aici, se iveşte, cu adevărat, banala, dar adevărata, greutate a alegerii.

Pentrucă *toate întâmplările şi toate paginile s'ar cuveni amintite,* mai cu seamă că economia volumului este în aşa chip calculată că fiecare cap de pagină este titlu de paragraf, ceeace înseamnă peste *500 de paragrafe, fiecare cu interesul şi patetismul ei, amplificat, dela pagină la pagină,* nu numai dela epocă la epocă.

. . . .

...Cetitorul se va convinge prin sine, *cât de dramatic, de viu, de pasionant este acest sensaţional roman de aventuri,* cu atât mai pasionant cu cât este mai real. Să nu terminăm însă, înainte de a sublinia tehnica grafică cu care editura prezintă această operă în româneşte şi în acelaş timp, biruinţa traducătorului. D. Eman. Cerbu nu este un necunoscut. Traducerile d-sale s'au distins întotdeauna printr'o fidelitate rară şi printr'o solicitudine stilistică, remarcabilă. După traducerea romanului lui Remarque, traducerea cărţii lui Ludwig este un «tour de force». D. Eman. Cerbu a păstrat operii lui Emil Ludwig toate caracterele: vigoare, trepidanţă, familiaritate, duioşie, aşa cum cere locul şi pagina. E mai mult decât o traducere. Este o asimilare, sau o bună traducere».

PERPESSICIUS

(Planşa de mai sus e una din planşele pe cromo din volumul «Napoleon» apărut în Editura «Eminescu» (560 de pagini, 240 lei).

„OGLINDA LUMII"

No. 48
27 Noembrie 1930

Red. şi admin. Bucureşti I, Str. Parlamentulu 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325 35 şi 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

Cugetările lui Porto-Riche

Ce va rămâne din opera lui Georges de Porto-Riche, marele autor dramatic francez, decedat de curând? Teatrul său are tot atâţia adversari câţi admiratori are. S'ar putea scoate din aceste piese cel puţin câteva cugetări de o filosofie destul de amară.

— Cele mai grozave minciuni sunt acelea cari conţin o parte de adevăr.

— Părerile generale nu servesc niciodată decât să exprime un sentiment deosebit.

— Când oamenii căsătoriţi dorm în două paturi, nu sunt departe de a deveni menaj în trei!

— In fondul oricărui talent de femeie, există o fericire pierdută.

— Repetarea unor anumite greşeli le scade gravitatea.

— Plăcerea e secretul fidelităţii.

Ce ar fi devenit?

Memoriile prinţului de Bülow, fost cancelar al imperiului german conţin, între altele, anecdota următoare:

După un dejun intim pe yachtul împăratului Wilhelm II, comesenii se amuzară, bând licheururi, să caute meseria ce ar fi exercitat dacă s'ar fi născut săraci. Deodată Wilhelm II, care plasa bucuros câte un cuvânt de spirit, spuse despre el-însuşi şi despre fraţii săi:

— Dacă noi patru am fi fost fiii unui mic funcţionar, eu aşi fi devenit arhitect, Carol şi-ar fi sfârşit zilele în puşcărie, Enric ar fi fost plutonier, Albert şi-ar fi prăpădit viaţa...

Un monument uriaş

(Photo „The New York Times")

La München s'a turnat de curând un monument de 15 metri înălţime, reprezintând pe Simone Bolivar, liberatorul Boliviei. Monumentul comandat de republica Boliviei, se compune din 11 figuri; în mijloc stă, în poză eroică, Simone Bolivar. Iată mai sus figura lui Bolivar, pe când se lucra la ea.

Manifestaţia şomeurilor din Bucureşti

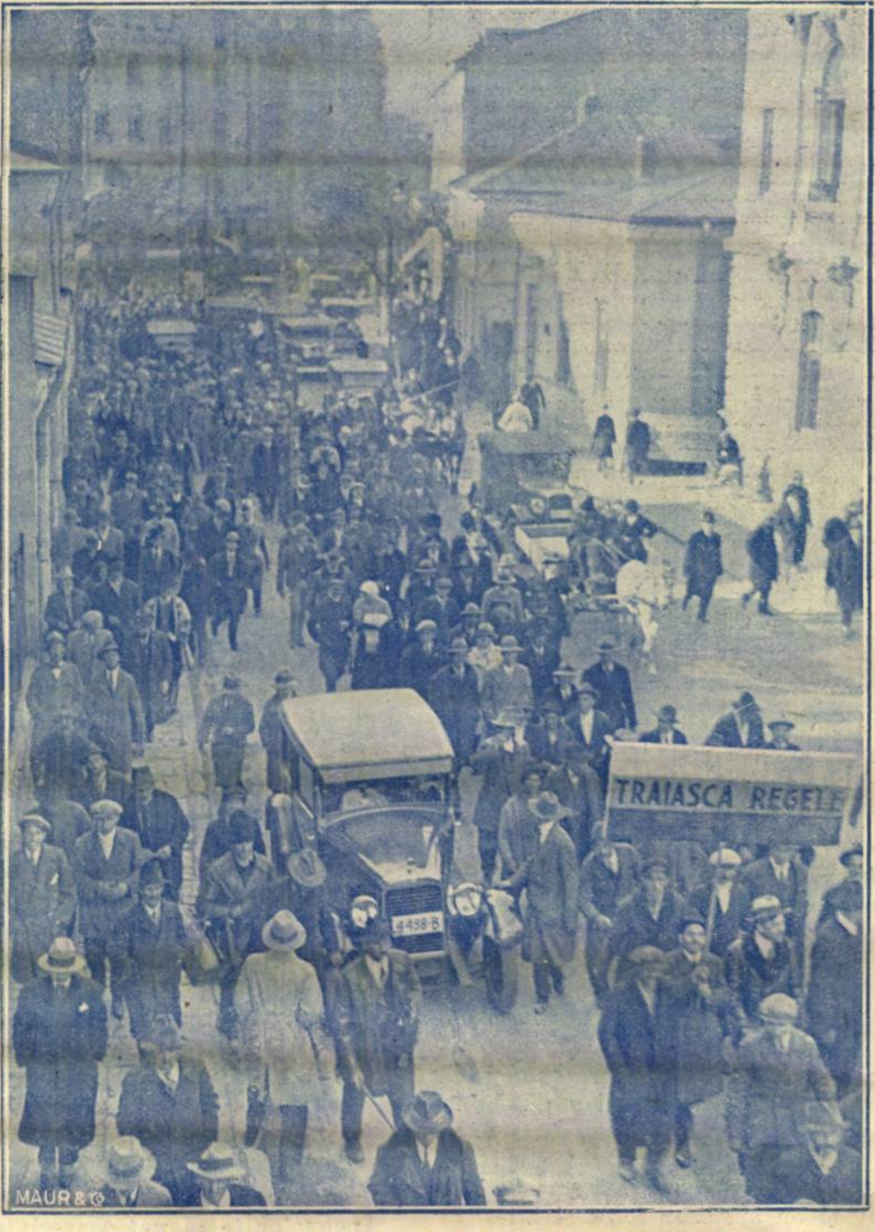

(Photo „Oglinda Lumii")

După o întrunire publică, în care şi-au expus păsurile, şomeurii din Bucureşti au străbătut cu pancarte străzile Capitalei, însoţiţi de public, făcând astfel o manifestaţie grandioasă în favoarea revendicărilor lor.

De-a execuţia capitală

Ziarele din Zagreb anunţă din Neusatz o teribilă tragedie petrecută printre copii.

La Esseg fusese condamnat de curând la moarte prin spânzurătoare criminalul Travica şi apoi executat. Băeţaşul Philip Weber, de 8 ani, fiul unui proprietar urban. şi tovarăşii săi de joc hotărâră să se joace de-a execuţia capitală. Copiii traseră la sorţi cine să fie «criminalul». Soarta alese pe micul Philip.

După «proces», băeţaşul fu închis în pivniţă şi, după ce i se dete să mănânce o bucăţică de pâine şi să bea puţină apă drept ultim ospăţ, fu dus la spânzurătoare. «Eşafodul» era bara instalaţiei de bătut covoare, în jurul căreea copiii legară o frânghie.

Nu ştia nimeni ce joc grozav aleseseră copiii. Numai când părinţii şi locatarii auziră ţipete teribile din curte, văzură ce se petrece.

Philip Weber se bălăbănea, cu faţa vânătă şi strâmbată, pe improvizata spânzurătoare. In faţa lui stătea un băiat de nouă ani şi striga:

— Te rog, te rog, nu muri cu adevărat..

Medicul adus, încercă să readucă victima la viaţă, dar în zadar.

AU APĂRUT

DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"

de *MAURICE LEBLANC*:

Confidenţele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin

Au mai apărut până acum:

Arsène Lupin gentleman-apaş. — Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. — Acul scobit. — «813». — Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.

Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare şi la Editura „Eminescu", S. A., Bucureşti I, Str. Anghel Saligny 2.

VOLUMUL COMPLET, LEI 30

ORASUL CELOR SAPTE UMBRE

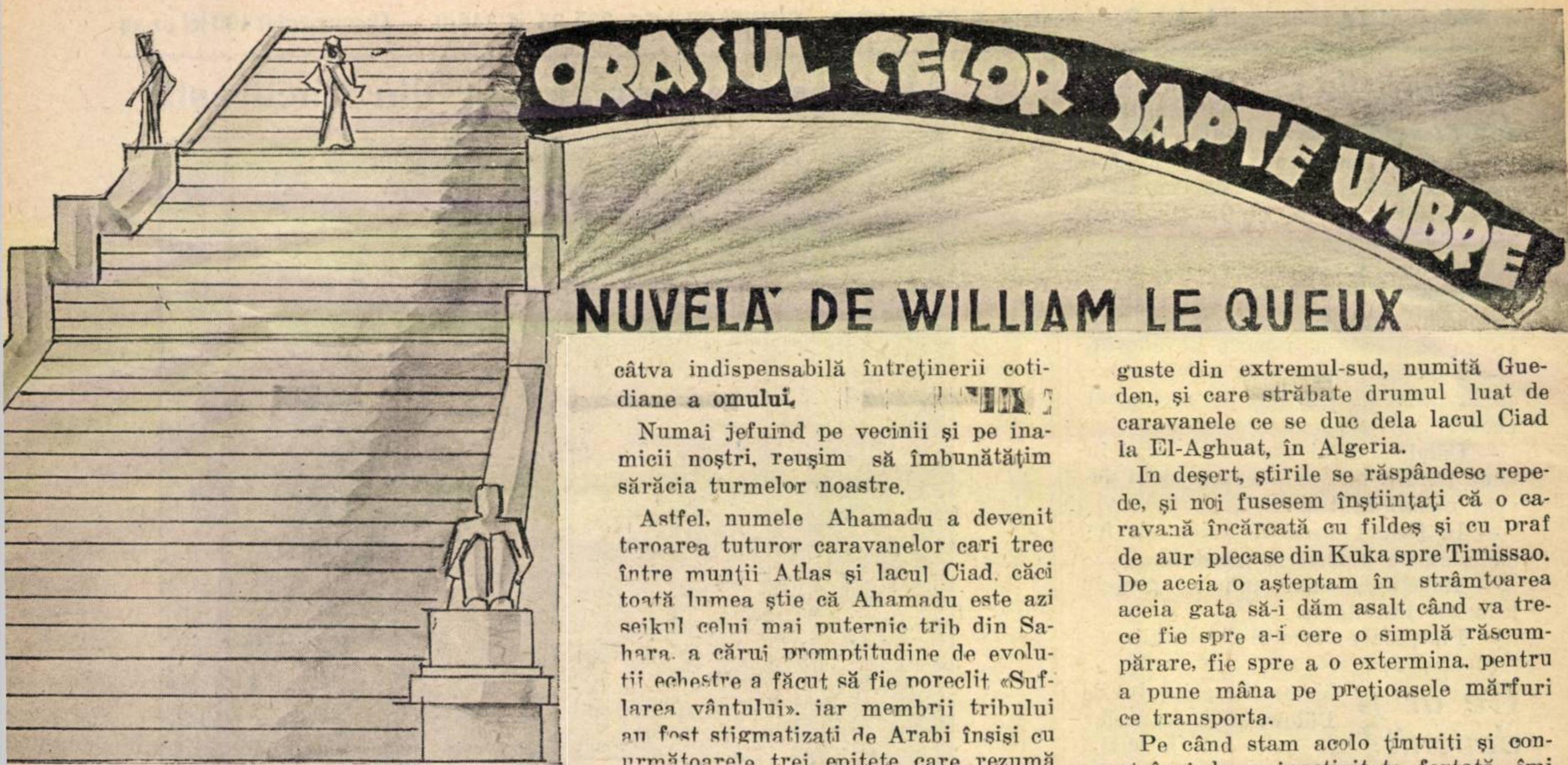

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

De o jumătate de secol de când străbat, dela un capăt la altul, nisipul fierbinte al deşertului, în veşnica luptă cu duşmanii mei ereditari şi cu creştinii, am asistat la atâtea scene ciudate şi am trecut prin atâtea aventuri miraculoase, încât, dacă le-aşi povesti, cele mai multe ar întrece tot ce a putut concepe imaginaţia celor mai celebri povestitori arabi.

Aproape toate sunt din vremea când înainte de a deveni şeik al tribului Azjar, trăiam pierdut printre bandele de jefuitori, ale căror razzii seamănă teroarea în cele patru colţuri ale Saharei şi al căror singur avut e o lungă lancie de oţel, un pumnal ascuţit, bine călit, şi un armăsar focos şi iute.

Cu toate acestea, deşi om de pradă, căutasem să mă instruesc şi, graţie preţioaselor lecţii ale doctului preot Essoyuti din Alger, învăţasem rând pe rând **Tarik**-ul, **Miraz**-ul, **Ibtihadj**-ul şi Coranul şi mă văzui atras spre filosofie.

Dar tot călărind prin nesfârşitele întinderi de nisip roşu, mi se întâmpla să uit rassa din care mă trăgeam, şi înţeleptele precepte ce-mi băgase în cap ştiinţa, spre a mă deda în întregime celor mai himerice vise şi dulcei emoţii ce-mi aducea dispoziţia momentului.

Marele Essoyuti, al cărui renume se întindea până la Tripoli şi Tunis, mă iniţiase în minunatele legende născute în noaptea timpurilor şi cari veniseră, peste secole, până la noi. Dorinţa mea cea mai fierbinte ar fi fost să aprofundez unele din aceste mistere, despre cari Essoyuti îmi vorbea adesea ca de nişte probleme care nu se pot rezolva.

Sunt un om deochiat, şi o mărturisesc fără falşă ruşine, singurele mele resurse sunt furtul şi prada. Pentru un popor nomad, a cărui viaţă se petrece aci, în plină inimă a Marelui Deşert, la şease luni de marş dela Alger şi la vre-o mie de kilometri dela primele avantposturi franceze, brigandajul a devenit o stare normală şi întrucâtva indispensabilă întreţinerii cotidiane a omului.

Numai jefuind pe vecinii şi pe inamicii noştri, reuşim să îmbunătăţim sărăcia turmelor noastre.

Astfel, numele Ahamadu a devenit teroarea tuturor caravanelor cari trec între munţii Atlas şi lacul Ciad, căci toată lumea ştie că Ahamadu este azi şeikul celui mai puternic trib din Sahara, a cărui promptitudine de evoluţii echestre a făcut să fie poreclit «Suflarea vântului», iar membrii tribului au fost stigmatizaţi de Arabi înşişi cu următoarele trei epitete care rezumă toată psihologia lor: «hoţi», «hiene» şi «părăsiţi de Alah».

Singurul drept recunoscut de rassa Tuaregilor care e a mea, e dreptul celui mai tare. Suntem recunoscuţi după negrul **litham**, care ne acoperă atât de complet obrazul, încât nu ni se văd decât ochii şi nasul, şi de care nu ne despărţim niciodată, nici când mâncăm. El face într'atât parte din fiinţa noastră că nici prietenii, nici rudele noastre nu ne pot recunoaşte când îl scoatem. Si când unul din ai noştri îşi pierde **lithamul**, căzând într'o luptă, trebue să i se dea altul, spre a se şti care dintre noi a fost omorât.

Prima mea călătorie prin regiunile neexplorate a avut consecinţe ciudate.

De două luni întregi, un grup dintre ai noştri, în număr de aproape trei sute toţi hotărâţi şi bine înarmaţi, stătea ascuns în fundul unei văgăune înguste din extremul-sud, numită Gueden, şi care străbate drumul luat de caravanele ce se duc dela lacul Ciad la El-Aghuat, în Algeria.

In deşert, ştirile se răspândesc repede, şi noi fusesem înştiinţaţi că o caravană încărcată cu fildeş şi cu praf de aur plecase din Kuka spre Timissao. De aceia o aşteptam în strâmtoarea aceia gata să-i dăm asalt când va trece fie spre a-i cere o simplă răscumpărare, fie spre a o extermina, pentru a pune mâna pe preţioasele mărfuri ce transporta.

Pe când stam acolo ţintuiţi şi constrânşi la o inactivitate forţată îmi reaminti într'o zi că în vecinătate trebue să fie nişte curioase stânci cu inscripţii relative la cucerirea musulmană. Si într'o bună dimineaţă hotărâi să mă duc într'acolo.

De cum răsării soarele, încălecai pe dromaderul meu si o porni spre regiunile pustii din Tasili, ţara setei pe care noi înşine copiii Deşertului, nu o cunoaştem bine, din cauză că lipsa totală de apă care o caracterizează face imposibilă orice incursiune de mai multe zile.

După o călătorie penibilă de o zi întreagă sub soarele fierbinte, nu mă oprii decât seara la ora rugăciunii. Descălecai si întorcându-mi faţa spre sfânta Ka'Aba, îmi recitai **fatihatul**, mâncai un pumn de curmale şi mă aşezai la fumat contemplând ultimele luciri de incendiu lăsate de crepuscul

(Continuarea în numărul viitor).

Invăţământul aviaţiei după un nou sistem

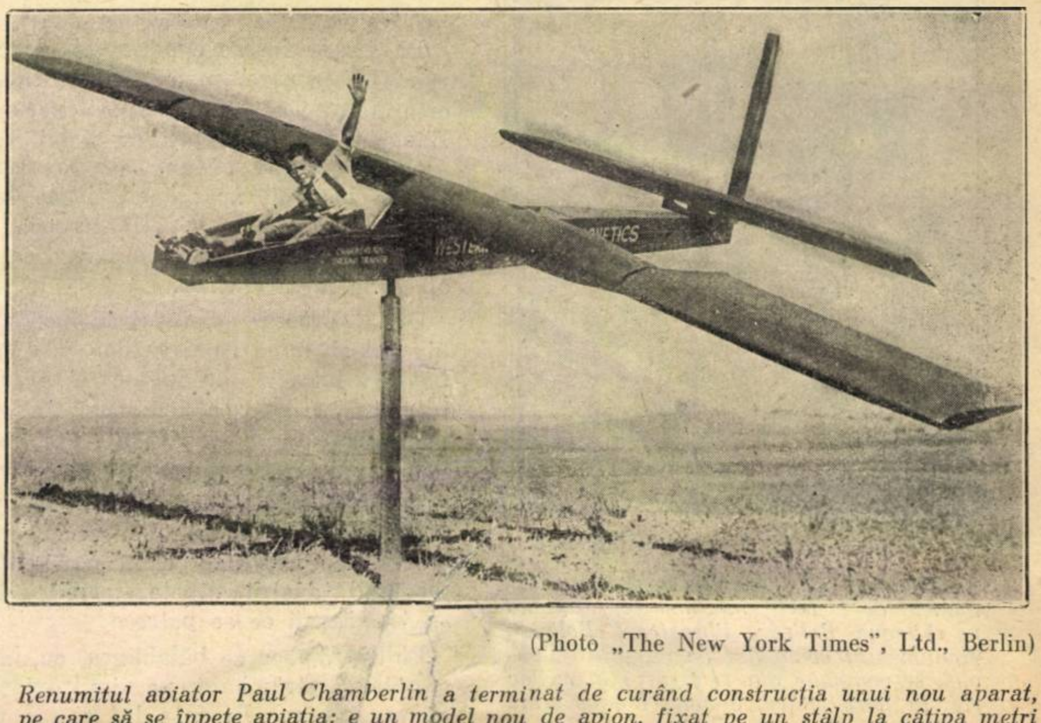

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Renumitul aviator Paul Chamberlin a terminat de curând construcţia unui nou aparat, pe care să se înveţe aviaţia: e un model nou de avion, fixat pe un stâlp la câţiva metri deasupra solului şi putând fi mişcat în toate direcţiile. Vedem aci pe tânărul Thomas Chamberlin, fiul lui Paul Chamberlin, în avionul de studiu inventat de acesta din urmă.

AU EI — AU ELE „SEX-APPEAL"?

51

50

48

49

55

54

53

52

Am arătat în numerele noastre trecute ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracţia simţurilor».

Şi am pus întrebarea: oamenii mari au «sex appeal»? Celebritatea şi popularitatea şi-o datoresc în parte — în afară de celelalte însuşiri — şi «sex-appeal»-ului?

Şi spre a avea un răspuns, am publicat în numerele precedente fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbaţi şi femei, destul de cunoscuţi, spre a nu fi nevoiţi că-i numim, şi-am întrebat pe cititorii noştri:

«AU EI — AU ELE SEX-APPEAL»?

Am ţinut însă să extindem problema mai departe. Şi în acest scop am rugat pe cititori să ne trimită fotografii de bărbaţi şi femei — simplii particulari — de cari cred că ar avea «sex-appeal».

Prima serie a apărut în numărul trecut.

E o colecţie destul de bogată, din care cititorii vor avea ce alege. Urmează într'adevăr, să se stabilească până la urmă, care din cei publicaţi de noi are mai mult «sex-appeal»: oamenii celebri, sau simplii particulari. Căci ţinem să stabilim, la terminarea acestui concurs, dacă popularitatea oamenilor de vază se datoreşte în parte şi misteriosului fluid despre care vorbim.

Rugăm deci pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota — şi a ne trimite cât mai multe fotografii de particulari, pentruca ancheta noastră să poată avea eficacitatea dorită.

◆

Prima fanfară a sergenților bucureșteni

(Photo „Oglinda Lumii").

După modelul mai tuturor corpurilor de sergenți de oraș din lume, compania sergenților de stradă din București și-a alcătuit și ea o fanfară excelentă, pe care o vedem aci în uniforma cea nouă a păzitorilor vajnici ai Capitalei.

Cine e mai tare: bărbatul sau femeile?

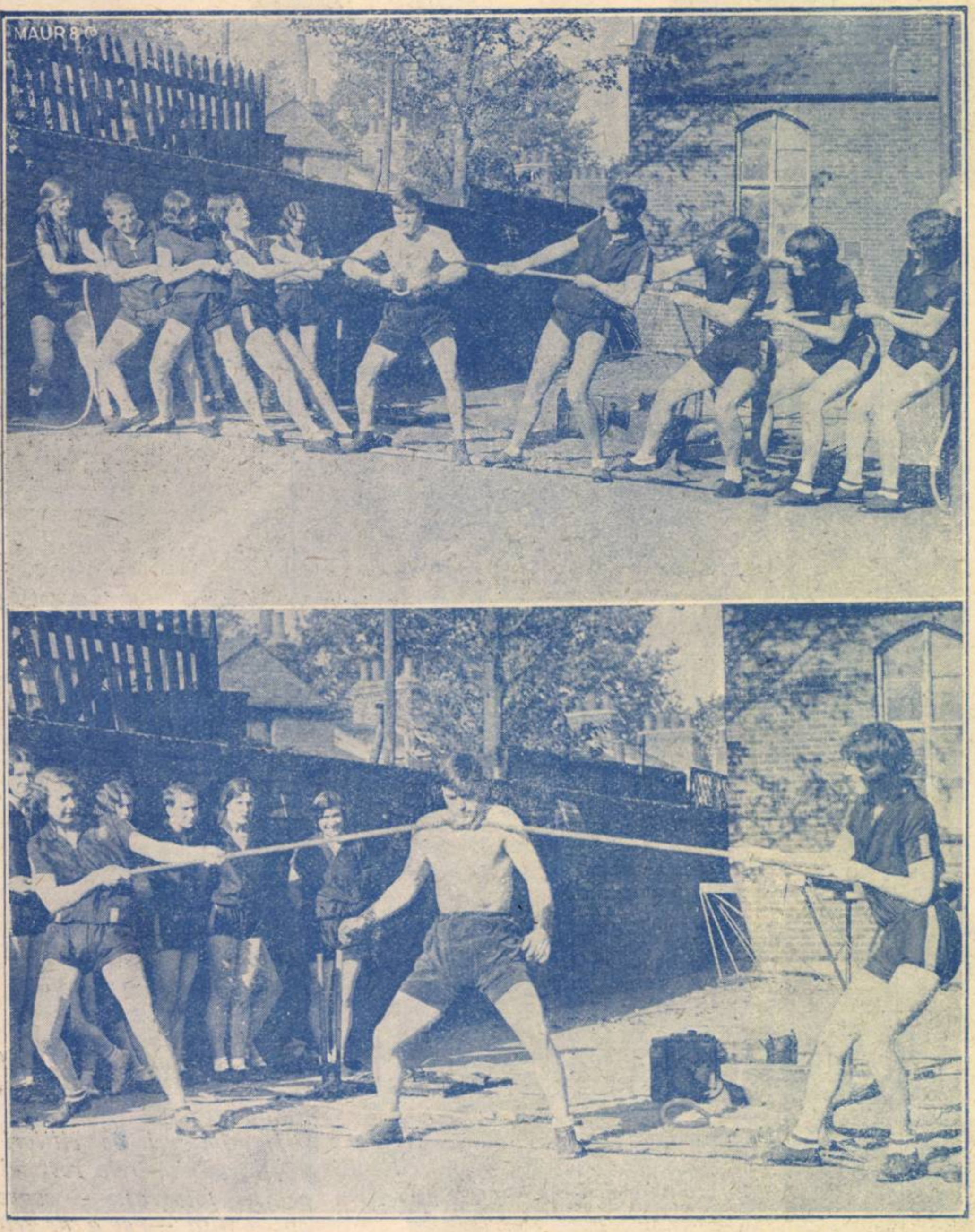

D. H. Southcott din Woolwich (Anglia) a deschis de curând o școală de educație fizică pentru fete. In timpul cursurilor, le încearcă puterile, dând el însuși dovadă de o forță puțin comună. Astfel, iată-l sus, rămânând nemișcat pe loc, în timp ce două șiruri de fete trag de el din ambele părți; iar jos, o ispravă și mai formidabilă: cu mușchii gâtului oprește strângerea unui nod de funie, de care trag elevele sale.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Vrei să vorbești la înmormântarea d-tale?

Citim în **Comoedia:** Cuptor de cremațiune. Incinerarea lui Paul-Napoléon Roinard, poetul pur și idealist care a scris «**La Mort du Rêve**» și «**Donneur d'illusion**». Nici flori, nici coroane.

Dar, de sigur, spre a dovedi că visul nu moare nici pe marginea mormântului, spre a da o ultimă iluzie acelora cari se aflau pios acolo, un ac alunecă pe o placă de ceară. **Fidèle souvenance.** Prin mijlocirea fonografului, Paul-Napoléon Roinard recita o poemă la propria sa înmormântare.

Pilda aceasta va fi urmată?

Regală dragoste de mare

Familia regală a Spaniei se deda luna trecută, în fiecare săptămână, la Santander plăcerilor yachtingului.

Regele, regina, infanții și infantele au luat parte, pe când se aflau în palatul Magdalena, la numeroase regate. Suverana a câștigat una din acestea, bătând pe unul din cei mai buni yachtmani spanioli și dând dovadă de o dibăcie profesională deosebită.

Zilele trecute, membrii familiei regale au luat parte la regata Santander-Bilbao; regele pilota *Cantobria VI*, regina *Asborne*, infantele don Jaime *Tonbio* și infanta Beatrice *Sirena*.

In acest timp, al treilea fiu al regelui, infantul Don Juan, intra în Școala navală militară din San-Fernando, ale cărei cursuri le va urma până la admiterea ca ofițer al marinei regale.

După cum vedeți, familia regală a Spaniei s'a înamorat de marină, urmând astfel gusturile regelui, care din frageda sa copilărie, pe când petrecea luni întregi la San Sebastian, a început să iubească marea cu pasiune.

Extraordinarul roman

EVREI

în

Lanțuri

s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare înseamnă un
SUCCES MONDIAL!

Câteva din aprecierile presei internaționale

Berliner Lokalanzeiger

Romanul e plin de senzație și totodată abil amestecat cu descripții miniaturale desfășurând un tablou interesant de moravuri, care ține atenția încordată de la început până la sfârșit.

Hamburgischer Correspondent:

Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimașă forță de înfăptuire literară.

Daily News:

Povestirea aceasta e de o forță covârșitoare. E una din cărțile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.

Northern Whig, Belfast, Irlanda:

O lucrare cu totul remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulți ani încoace!

Pester Lloyd, Budapesta:

Technica romanului e desăvârșită, și cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.

Se găsește la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" S. A. București

Spectacol-divorț

O doamnă s'a prezintat de curând directorului unui mic teatru din Paris, care s'a specializat în reviste foarte decoltate, și îl rugă s'o angajeze, cu toate că nu știe nici să cânte, nici să danseze.

Nu o împingea o vocație teatrală irezistibilă, ci simpla dorință de a obține printr'un scandal divorțul refuzat de soțul ei.

Directorul nu a acceptat oferta, spunând că are destulă clientelă și că deci nu are nevoe de acest fel de publicitate, cum s'a făcut altui teatru cu prilejul unui proces de divorț în condițiuni oarecum identice.

Un pod fără sfârșit

(Photo „The New York Times")

Podul cel mai mare din lume, de o lungime de aproape 7 kilometri, peste James River, unind orașele americane Newport-News și Norfolk. Arcurile podului sunt atât de gigantice încât sub fiecare poate trece un vapor uriaș. Dela un capăt al podului nu se poate vedea celalt capăt.

Moșneag la prezicătoare

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Omul cel mai bătrân din lume, Turcul Zaro Aga care se află acum la New York, a cerut fiicei unui șef indian să-i prezică viitorul. Erau de față câteva girls care joacă într'o revistă. Perzicătoarea șeade jos și ține mâna moșneagului.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Româncelor e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Romancă? In ce oraș, în ce județ, se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Un magnetizator de animale

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

La Berlin face acum sensație, bine înțeles în populația credulă, un domn care vindecă oameni și animale, mai cu deosebire animale, prin magnetizare. Iată-l aci hipnotizând o pisică bolnavă.

ERNST GLAESER

Contingent '924

Se găsește de vânzare la toate librăriile și la Editura «EMINESCU», București I, Strada Parlamentului 2.
Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Cleptoman de automobile

Se anunță din Budapesta că actorul Geza Balogh, de 26 de ani, a fost internat din nou într'un ospiciu de alienați.

Balogh e cleptoman: fură automobilele cari staționează pe străzi fără șofeuri.

Așa, zilele acestea a furat mașina prințului german Gregor Fugger. Prins, a fost trimis la un ospiciu de boli mintale, de oarece a mai fost arestat de trei ori pentru furturi identice și, constatându-se că este iresponsabil, fusese mereu internat.

Liberat din ospiciu, a comis acum suszisul furt. El declară că nu poate vedea un automobil sau o motocicletă nesupravegheată, fără a se simți silit să-și însușească vehiculul.

Un butoi uriaș

MAUR & C

(Photo-exclusivitate Keystone)

La expoziția berarilor din Londra, a făcut senzație un recipient uriaș de bere, în care s'a băgat o fată, spre a-i demonstra și mai bine neobișnuitele dimensiuni.

Gardă civică de auto-apărare

MAUR & C

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In orașul american Evanston s'a constituit o gardă civică de auto-apărare contra criminalității care crește mereu. Autoritățile instruesc pe cetățeni, pe cheltuiala guvernului, în mânuirea armelor și fiecare membru al gardei poartă ostentativ un revolver la cingătoare. Iată un grup din garda aceasta.

Interioare preistorice

La Skara Brae, la vest de Orkney (Statele Unite), s'a descoperit un sat datând din era de piatră. Localitatea aceasta modestă se compune din nouă locuințe și un atelier, acesta din urmă situat dincolo de vasta lespede de piatră care proteja, noaptea, mica comunitate împotriva vagabonzilor — fiare sau oameni.

Locuințele sunt legate între ele printr'un pasaj îngust; această «stradă principală» își schimbă direcția când în dreapta, când în stânga, de sigur spre a deruta pe urmăritori. Cele nouă odăi au fost construite acum vreo patru mii de ani. Intr'un cosciug de piatră s'au găsit două schelete de femei îmbrăcate cu piei de fiare.

«Antreturile» spre stradă sunt și ele închise cu lespezi. Paturile sunt din piatră. S'a găsit, tot din piatră, un bufet, un cămin, un rezervor de conservat pește viu și un fel de casă de bani cu peste trei mii boabe de colier, și «bijuterii» făcute din oase de animale, din colți de mistreț, din dinți de cal și de focă.

Femeile în alegerile din Austria

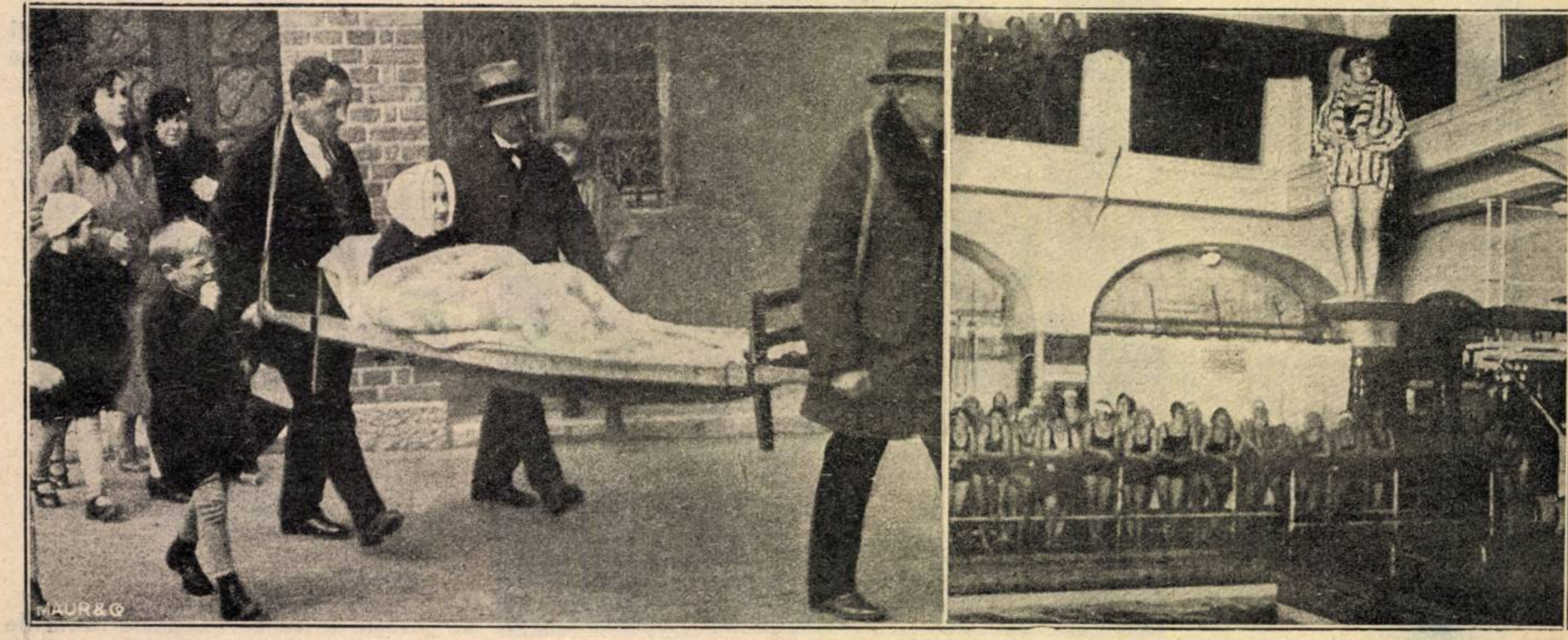
MAUR & C

Femeile au votat alături de bărbați în recentele alegeri din Austria, și unele din ele au fost atât de fanatice, încât au prezintat aspecte cu totul noui. Astfel iată : la stânga, o femee bolnavă, care e dusă pe targă la localul de vot, și dreapta, o candidată care face propagandă electorală într'o baie: e în costum de înot și vorbește de pe trambulina de sărit alegătorilor îmbrăcați și ei în maillot-uri.

Deschiderea sesiunei parlamentare române

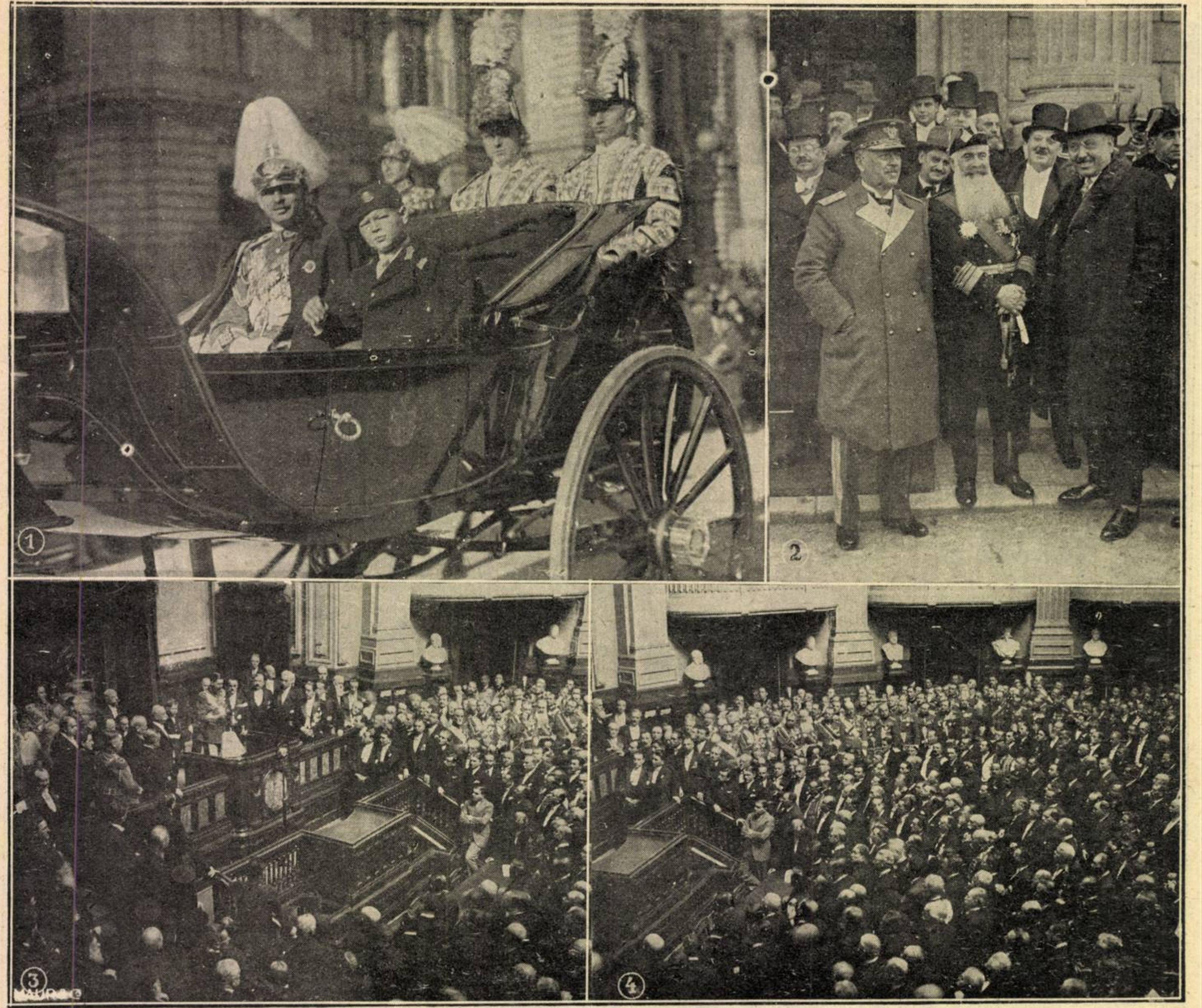

(Photo „Oglinda Lumii").

La 15 Noembrie s'a deschis cu obicinuita solemnitate, în prezența M. S. Regelui Carol II, sesiunea ordinară a Corpurilor Legiuitoare române. Vedem aci: 1. M. S. Regele Carol II și Marele Voevod Mihai în drum spre Adunarea deputaților. — 2. Un grup de parlamentari cari au asistat la solemnitate; în primul rând d. general Gorski (stânga) și d. admiral Scodrea (mijloc). — 3. M. S. Regele dă citire Mesagiului regal pentru deschiderea sesiunei parlamentare. — 4. Incinta Adunărei în timpul când Suveranul citește Mesagiul.

Turnurile aplecate

Turnul aplecat din Samarkand se adaogă la lista turnurilor care se apleacă, dintre care cel mai celebru e cel din Pisa. Acest splendid monument, care domină fermecătoarea cetate a Toscanei, a fost construit de arhitecții Romano din Pisa și Wilhelm din Innsbruck.

Prima piatră a vestitului turn aplecat din Pisa a fost pusă în 1174, dar abia în 1370 acest turn care se înclină atât de tare spre sud, a fost terminat sub direcția arhiducelui Thomas, fiul lui André Pisano. Intreg din marmură albă, a căpătat de secole o patină frumoasă de fildeș îngălbenit; înalt de 54 metri, înclinarea lui exterioară e de 4 m. 319. Inclinarea acestui faimos turn a servit lui Galileu pentru a face experiențele sale cele mai interesante asupra legilor gravitățeі.

Abia acum câțiva ani s'a hotărât, din prudență, să nu se mai pună în mișcare cele șapte mari clopote, două dintre ele cântărind 40 chintale.

Cele două turnuri aplecate din Bolonia se depărtează considerabil de perpendiculară; ele sunt—cel puțin primul—opera arhitecților bolonezi frații Asinelli. Torre degli Asinelli se înalță la 83 m. 35 și a fost durat în 1109. Abaterea dela verticală e de 1 m. 60. Vecinul său, turnul Garisenda, are numai 41 m., dar deviația lui e de 2 m. 60. Vederea acestui turn a furnizat lui Dante una din imaginile sale cele mai pitorești; el îl compară cu gigantul Anteu care se apleacă spre dânsul, ca și cum ar vrea să-l apuce pe el și pe călăuza sa.

In Elveția, una din atracțiile centrului sportiv din Saint-Moritz este turnul aplecat, vechea clopotniță care a supraviețuit bisericei dărâmate. In această priveliște a Alpilor, la 1500 m. înălțime, profilează pe cer înclinarea lui într'adevăr neliniștitoare.

La Ulm, Turnul Măcelarilor, care și-a pierdut echilibrul, e o atracție pentru turiști.

Valea Rhinului posedă și ea, la Ems, un turn aplecat.

Edison nu sboară

Bătrânul savant Edison nu s'a urcat încă într'un aeroplan. Nu că aviația nu l-ar interesa — dovadă că în timpul războiului a încercat să perfecționeze o compoziție menită să facă aripile aeroplanului invizibile —; dar nu are încredere în piloții totdeauna dispuși să facă acrobații.

Un detaliu interesant e că soția sa ține cu orice preț să-l convingă să facă cel puțin un sbor. In acest scop l-a hotărât mai zilele trecute să viziteze un aeroport.

Timp de o oră, Edison s'a întreținut cu directorul aeroportului, dovedind vaste cunoștinți despre aeroplane și un viu interes pentru viitorul aviației.

D-na Edison, cerând locotenentului Aldworth să încerce a convinge pe soțul său să facă un sbor, locotenentul se execută imediat, dar bătrânul savant îi răspunse zâmbind :

— Se prea poate să sbor într'o zi, dar cu un pilot de modă veche.

Orașul New-York în anul 1980

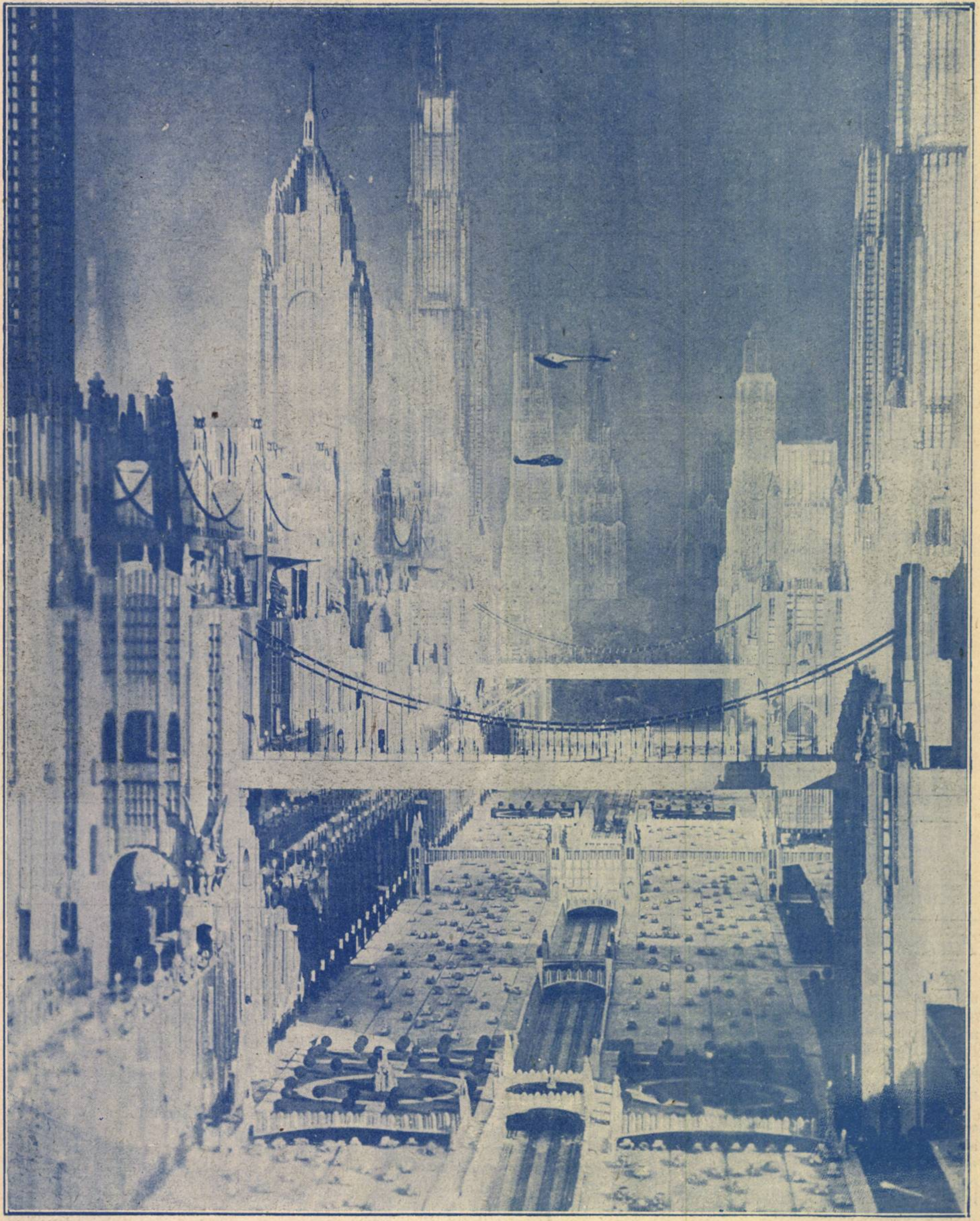

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Clișeul nostru reprezintă o minunată idee futuristă: cum se va înfățișa metropola americană New York peste cincizeci de ani. O mare întreprindere de filme a pus să se construiască această închipuită stradă a viitorului pentru un film pe care vrea să-l realizeze.

Când înjură Italianul...

Trei locuitori din orașul Pistoja (Italia), cari au contravenit la legea împotriva înjurăturilor, au fost condamnați fiecare la câte 200 de lire amendă.

Comentând acest caz, ziarul «Osservattore Romano» face următoarele reflexiuni:

«Dacă se va proceda și pe viitor astfel și se vor aplica aceleași amenzi pentru orice înjurătură, vom dispune în curând de mijloacele necesare ca să plătim datoriile interne și externe: am putea desființa toate impozitele și ne-ar mai rămâne încă destule mijloace, ca să venim în ajutorul șomerilor și să le dăm ocupații».

O partidă de rummy la marginea prăpastiei

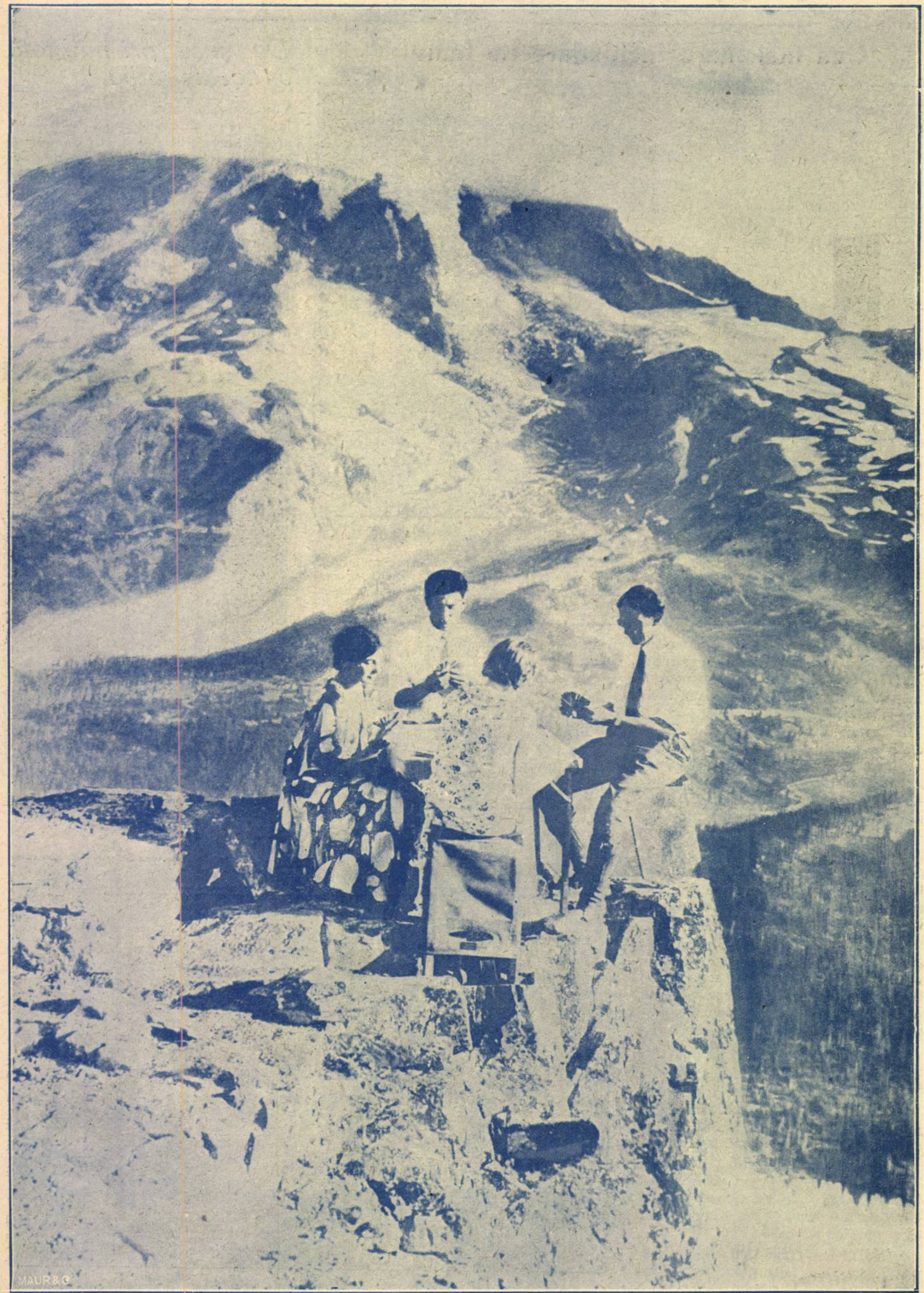

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Jucătorii aceştia, ca să scape de vecinicii şi plicticoşii chibiţi, s'au instalat să joace rummy la marginea unei prăpastii.

PAGINA FEMEII

Cea mai mare închisoare de femei

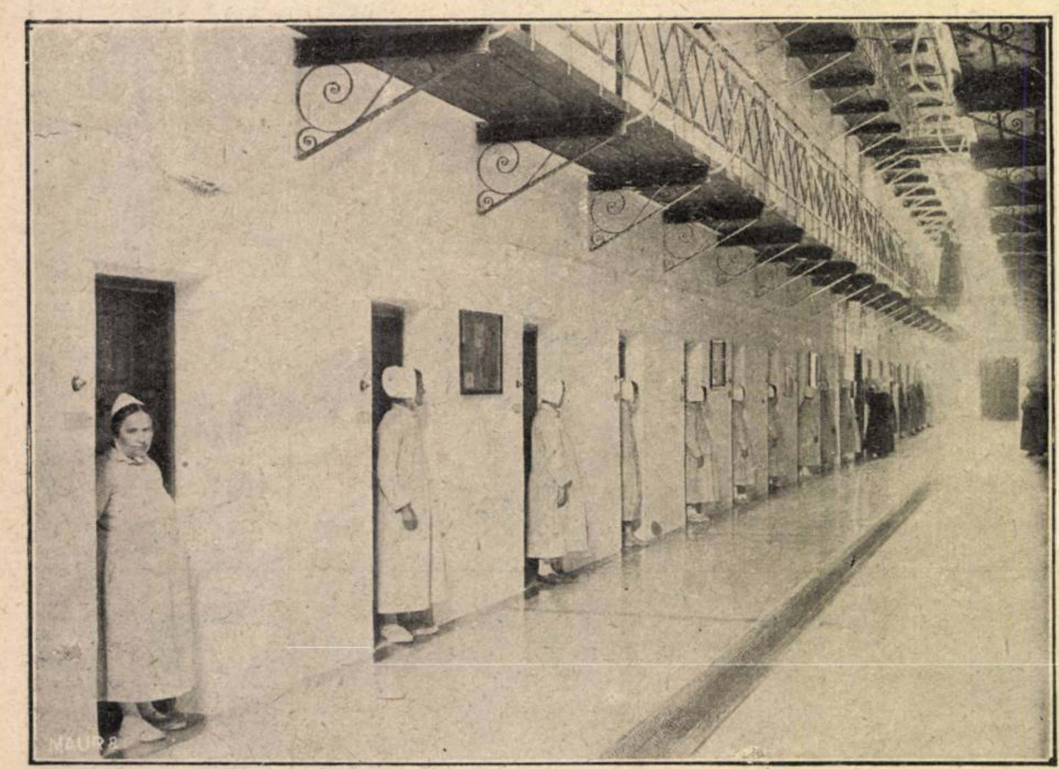

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Fotografia noastră a fixat un moment interesant în închisoarea Marianostra dela granița ceho-ungară: momentul reviziei din coridoarele acestei pușcării pentru femei, cea mai mare din Europa, condusă și supraveghiată de călugărițe. Inchisoarea aceasta adăpostește numai criminale.

De şase ori măritată cu acelaş bărbat

D-na Clara Knoll, din Valparaiso a bătut un record unic în lume, reuşind să se căsătorească, cu acelaş bărbat, de... şase ori. Şi după a şasea căsătorie a introdus din nou acţiune de divorţ, de data asta spunând că e hotărâtă s'o sfârşească odată pentru totdeauna cu soţul ei.

Cei doi soţi au divorţat de şase ori în nouă ani. După fiecare despărţire d. Knoll făcea jurăminte fierbinţi că va fi un soţ ideal şi d-na Knoll îl credea. După căsătorie soţul schimba însă imediat foaia, iar soţia făcea acţiune de divorţ.

O secretară de Stat

Miss Alice Le Grosjean, de 24 ani, numită de curând secretară de Stat în guvernul Statului american Louisiana.

Inel de văduvă

America e totdeauna în căutare de inovaţiuni pe care nu le cunoaşte încă Europa. — dacă nu pe târâm tehnic, măcar pe acela al modei.

In Statele Unite există acum inele speciale pentru văduve. Scopul acestor inele e să dea femeilor divorţate şi care nu vor să mai poarte inelul de cununie, posibilitatea de a se deosebi de fete.

Inelul de văduvă e foarte simplu. E făcut din onix negru şi se poartă pe degetul mijlociu al mânei stângi. In interiorul inelului sunt gravate patru litere care dau elocuentul cuvânt «Free» (liber).

I se zice acestui inel şi «inelul Reno», Reno din Nevada fiind localitatea, unde divorţează mulţi soţi decepţionaţi din America. In Nevada, legea uşurează foarte mult divorţurile, iar la Reno există... hoteluri excelente.

Replică nobilă

Un excelent actor francez e căsătorit cu o femeie fermecătoare, care a fost eleva lui şi acum îi este parteneră.

In timpul unei vilegiaturi în centrul Franţei, un American se amorează nebun de tânăra soţie. Ea acceptă flirtul. Când curtea deveni prea stăruitoare, ea o opri cu o vorbă:

— Mai departe nu. Şi dacă vreţi să continuaţi a-mi face curte, trebue să cereţi permisiunea soţului meu.

Americanul nu zise nimic. Se duse să caute pe actor, care luă lucrul în glumă:

— Desigur, vă autoriz să faceţi curte soţiei mele.

— Ah! zise Americanul fermecat. Sunteţi un tip şic, şi cu atât mai şic cu cât nu mă cunoaşteţi.

— Nu vă cunosc, zise actorul, dar o cunosc pe soţia mea.

Nobilă replică a unui soţ care se fereşte de proasta gelozie.

Gheişe care devin girls

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In Japonia dispar cu încetul vechile dansuri tradiţionale şi directorii teatrelor transformă micele gheişe în dansatoare moderne şi adevărate girls. Iată aci o repetiţie la un teatru japonez.

Cowboys şi cowgirls la New-York

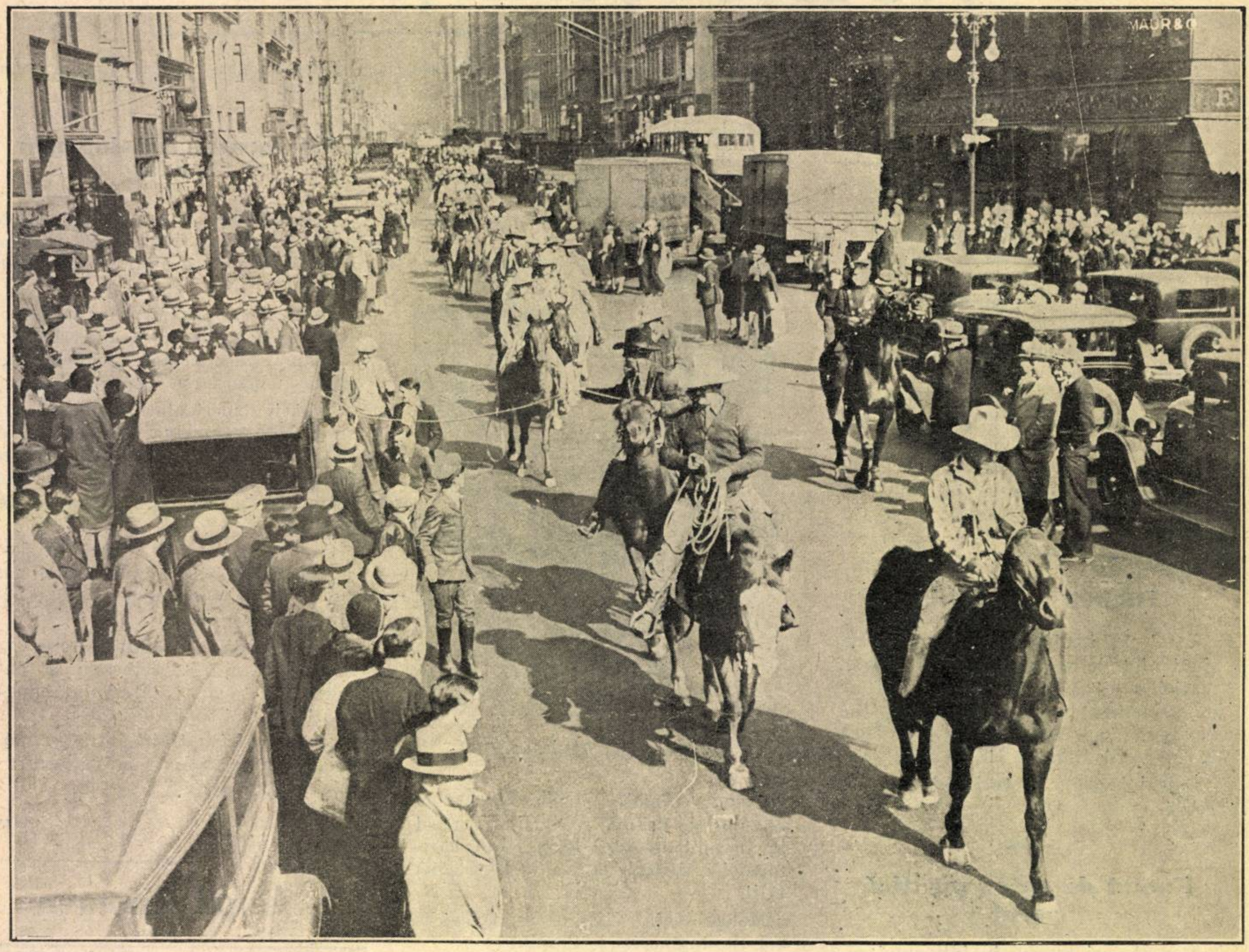

(Photo-exclusivitate Keystone)

Din Wild-Westul american a sosit deunăzi la New-York o delegaţie de cowboys şi cowgirls, spre a organiza un aşa-zis „Rodeo" (meeting hipic) în marele oraş. Străbătând străzile New-Yorkului, s'au dedat la câteva din ispràvile lor, prinzând pe paşnicii cetăţeni cari îi priveau.

Truc ingenios

Un artist de music-hall, care se bucură în străinătate de oarecare reputaţie, obţinea atâta succes încât, istovit de numărul de cântece — douăsprezece până la cincisprezece — ce trebuia să servească seară cu seară publicului, recurse la un leac al oboselei sale.

Şi-a înregistrat cântecele pe plăci, şi când e rechemat după a opta bucată, reapare pe scenă cu un fonograf, care continuă cântecele sale până se stinge entuziasmul, ceeace se întâmplă în general după a cincea sau a şasea placă...

Se pare că efectul comic e irezistibil.

Ies din pământ moştenitori...

Nu se mai credea deloc în unchii din America. Dar de curând a ieşit la lumină unul faimos.

Un oarecare Thomas Duckham, englez, a emigrat acum vreo sută de ani şi s'a stabilit în Kentucky, unde a murit în anul 1853. Dar terenurile pe cari le achiziţionase, conţineau bogăţii minerale care fură exploatate, şi drepturile plătite succesiunei sale se îngrămădiră. Ele formează azi «milioanele din Kentucky».

Abia de curând s'a aflat aceasta în Anglia, şi toţi cei cari poartă numele de Duckham, se agită. Fiecare cercetează dacă nu e cumva vreun strănepot al bătrânului emigrant.

Un întreg grup de moştenitori asediază ambasada Statelor-Unite din Londra — o asediază cu întrebări şi cu cereri de informaţii, bine înţeles...

O ocupaţie care dispare

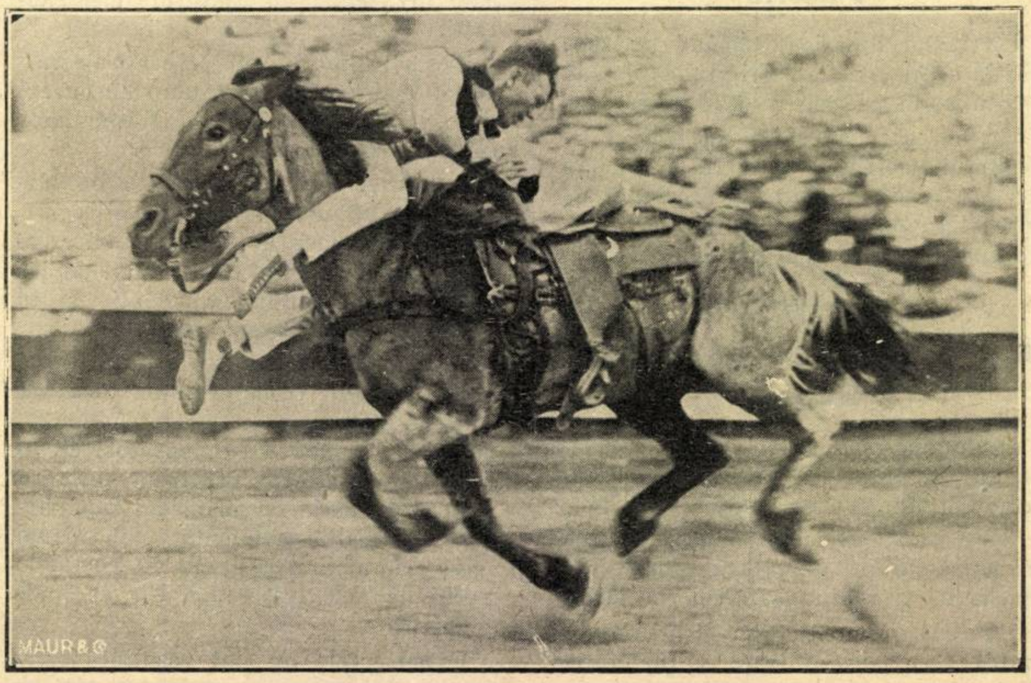

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Meseria de cowboy, una din cele mai romantice din vremea noastră aromantică, e pe cale de a dispare. Se mai văd în America ici şi colo câţiva rari reprezentanţi ai acestor cavaleri îndrăsneţi din toate punctele de vedere. Fotografia noastră arată isprava neobicinuită a unui cowboy.

Notițe științifice

Somnul electric

In loc de cloroform se va întrebuința curentul electric

O descoperire de o mare însemnătate pentru chirurgie a fost făcută de savantul francez prof. dr. *Etienne Leduc.*

E vorba de adormirea bolnavilor — cari trebuie să suporte o operaţie — cu ajutorul electricităţii.

După încetarea curentului, bolnavul se deşteaptă brusc, în timp ce cloroformul produce ameţeli, vărsături şi uneori moartea.

Astfel, la Bucureşti, a murit o fetiţă sub cloroform. Dacă s'ar fi ştiut de noua invenţie a lui Leduc bietul copil ar fi scăpat dela moarte.

Somnul electric se va introduce în toate spitalele de chirurgie.

118.000 ani domino

Jocul de domino prezintă combinaţiuni atât de variate, încât un matematician a găsit că doi jucători ar putea epuiza toate combinaţiunile de domino numai în cazul când ar juca 10 ore pe zi, timp de 118.000 ani.

Calculul poate fi verificat prin algebră.

Fumul de cafea purifică aerul

De câte ori trecem în faţa unui cafegiu care îşi prăjeşte cafeaua în curte, simţim un miros plăcut dela zeci de metri distanţă.

S'a dovedit că fumul de cafea prăjită e cel mai bun desinfectant şi purificator al aerului.

O prăpastie în Oceanul Pacific

Un vapor american făcând un sondaj la estul insulelor Filipine, a dat de o prăpastie adâncă de 9780 metri.

Un om care ar cădea în fundul Oceanului Pacific, ar fi turtit ca o foaie de hârtie sub acţiunea presiunei de mii de atmosfere exercitată de coloana de apă de aproape 10 km. înălţime.

Aur şi radiu în apa Mării Negre

In fundul mărilor şi oceanelor există aur şi radiu în diverse compoziţii solubile sau în suspensie.

S'a calculat că numai Marea Neagră ar cuprinde aur de câteva sute de miliarde lei şi radiu de mii de miliarde.

Să nădăjduim că aceste elemente vor putea fi extrase într'un viitor apropiat, când se vor găsi mijloacele technice şi capitalul necesar.

Provocarea ploaiei cu ajutorul electricităţii

Seceta catastrofală ce a bântuit astă vară în America de Nord, a pus iar la ordinea zilei o veche şi interesantă problemă meteorologică.

Agricultorul modern nu mai vrea să fie supus domniei norilor. El cere oamenilor de ştiinţă să-i asigure recolta în anii secetoşi prin provocarea ploaiei artificiale cu ajutorul electricităţii.

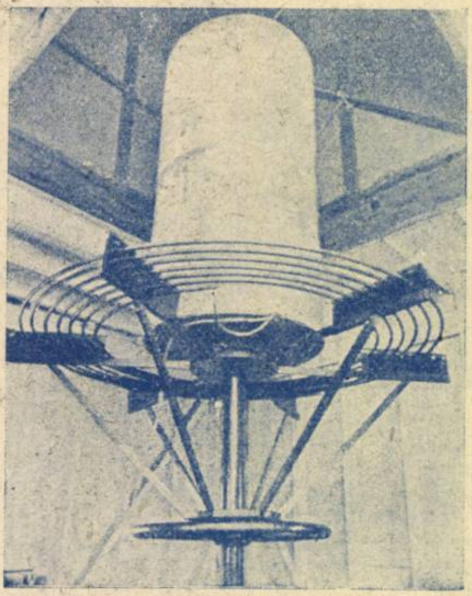

Gigantica bobină Rhumkorff

Meteorologia viitoare va deveni un fel de inginerie a Cerului.

Specialiştii vor radia în văzduh anumite unde electrice, la o tensiune determinată prin calcul, şi vor putea atrage norii din depărtări invizibile, provocând imediata lor condensare în teritoriul dorit.

Doi ingineri americani, *William Haight* şi *Dewey W. Davis,* au făcut experienţe la Huntington-Park (California) pentru obţinerea ploaiei pe cale artificială cu ajutorul electricităţii.

Ei au radiat în aer printr'o electrodă în dodecaedru (12 faţete) un curent de *1 milion de volţi* sub forma unor unde de 3.000 metri lungime.

Aparatele au fost instalate în vârful turnului unei sonde părăsite.

Haight a montat o comutatrice, adică o maşină electrică putând debita într'o parte curent alternativ şi în cealaltă parte curent continuu.

Potenţialul curentului alternativ l'a ridicat cu un transformator dela 220 volţi la 12.500 volţi şi apoi trecând acest curent prin câţiva condensatori cu uleiu, l'a descărcat printr'un eclator, montat în serie cu primarul unei bobine de înaltă frequenţă, sub forma unor scântei înăbuşite, ca în posturile vechi de Telegrafie fără Fir cu unde amortisate.

Experienţele au dat rezultate strălucite, obţinându-se o ploaie de câte-va secunde.

Meteorologia ne rezervă dar mari surprize.

Provocarea ploaiei prin radiu

Compatrioata noastră, d-ra *Mărăcineanu,* doctor în Fizică dela Sorbona, a reuşit să provoace ploaie cu ajutorul radiului.

D-ra Mărăcineanu a observat că substanţele radioactive, expuse la soare, ionizează atmosfera şi ionii declanşează condensarea vaporilor de apă.

Primele experienţe le-au făcut pe terasa Observatorului Astronomic din Paris şi au făcut mare vâlvă în cercurile specialiştilor, fiind apreciate între alţii de celebrul astronom Deslandres.

Cum ţara noastră e bântuită des de secetă, cercetările compatrioatei noastre ar trebui încurajate de Stat şi de sindicatele agricole.

După modesta noastră părere, experienţele d-rei Mărăcineanu ar putea avea succese mari, întrebuinţându-se o cantitate mai mare de radiu.

Din nefericire, trăim într'o vreme de criză mare, şi Ştiinţa nu se bucură de nicio încurajare.

F.

Copil-fenomen

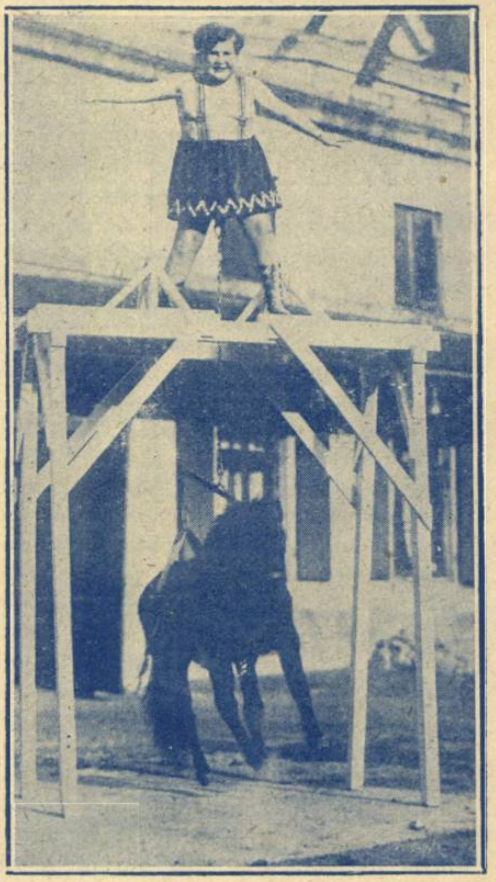

(Photo „The New York Times")

Intr'un circ din Hamburg se produce acum un băiat de 11 ani, Helmuth Lichtenfeld, care ridică în sus, numai cu puterea umerilor săi, un pony în greutate de aproape 175 kilograme.

Catastrofala prăbuşire din Lyon

In cartierul St. Jean din Lyon a fost cu adevărat groaznică surparea colinei: terenurile ocupate de grădini şi locuinţe s'au pus brusc în mişcare, prăvălind zidurile ce le susţineau şi aruncându-se asupra caselor situate în cealaltă parte a drumului. Stricăciunile sunt enorme, numărul victimelor destul de mare. Fotografiile noastre reprezintă: Stânga, *soldaţi, pompieri şi infirmiere lucrând la desgroparea victimelor, peste cari se surpase colina, în faţa uneia din clădirile prăbuşite. —* Dreapta, *o casă care a fost dărâmată exact la jumătatea ei, cealaltă jumătate rămânând intactă.*

(Photo-exclusivitate Keystone)

Invierea unui mort...

Se anunţă din Varşovia:

Dumineca trecută s'au produs scene de panică în satul Zuraska. Un ţăran în vârstă de şeasezeci ani căzu în somn letargic, fu considerat mort şi pus în sicriu.

Noaptea, «mortul» se deşteptă şi apăru, cu o lumânare aprinsă în mână, la patul soţiei sale, care fu lovită, la vederea mortului înviat, de o apoplexie cardiacă şi încetă din viaţă. Fiul vru să omoare cu o secure presupusa «fantomă» a tatălui.

Mortul aparent fugi, în cămaşa funerară, în stradă, şi se refugiă la un vecin. La vederea sa, leşinară patru persoane. Nenorocitul fugi mai departe şi băgă spaima în tot satul.

Numai jandarmii putură convinge lumea că ţăranul pretins mort nu era o fantomă. Cel «înviat» fu astfel scăpat de urmărirea celor vii.

SUCCES NEINTRECUT

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găseşte la toate librăriile şi la **EDITURA «EMINESCU», Bucureşti , Str. Parlamentului, 2.**

Contra lei 100 prin mandat poştal se trimite franco oriunde.

Unul care „măreşte“ sfârşitul lumii

In arhivele unei vechi biserici din Suedia a fost descoperit din întâmplare un memoriu al unui pictor care fusese însărcinat de părintele parohiei cu restaurarea tablourilor din jurul altarului. Umorist voluntar sau inconştient, artistul a lăsat un document foarte amuzant. Iată-l în toată frumuseţea sa:

„Refăcut un nou nas unuia din hoţii depe cruce şi îndreptat degetele. Regarnisit cu blană pălăria lui Ponţiu-Pilat şi pictat din nou, în faţă şi în dos. Furnizat noui aripi de aur îngerului Gabriel. Redat trei straturi servitoarei marelui preot. Pus din nou un dinte în gura Sfântului Petru şi redat culoare penelor cocoşului. Făcut mai strălucitor focul infernului şi mai groaznică figura diavolului. Reparat Sf. Magdalena, care avea mare nevoe. Revopsit părul castei Suzana. Curăţat Marea Roşie, care era foarte murdară. Dat mai multă înţelepciune feţei Sfântului Iosif. Mărit sfârşitul lumei”.

Pentru această operă considerabilă, modestul şi puternicul pictor a cerut şi primit modesta sumă de 70 de coroane.

Călare la şcoală

Ceva neobicinuit în Europa: Copiii unor fermieri din stepa Australiei se duc călare la şcoală, cu ghiozdanele şi coşuleţele lor conţinând dejunul.

JOCURI

AFACEREA SPIONAJULUI

In numărul trecut am publicat o telegramă cifrată. In rezumat avea următoarea explicație:

D. Boris Smolinsky din Viena a primit o telegramă cifrată din București. Cum la adresa sus numitului se crede că este un sediu al G. P. U-ului, directorul general al Siguranței Statului din Viena a arestat pe adresant, și neputând soluționa cifrul telegramei, ne-a trimis-o nouă spre a o supune spre deslegare cititorilor noștri.

In ultimul moment anunțam că am primit o a doua telegramă cifrată dela directorul general al Siguranței Statului din Viena, cu aceeași rugăminte. Fiind orele înaintate, n'am putut da facsimilul la tipar și am amânat publicarea pentru acest număr.

Iată telegrama a II-a:

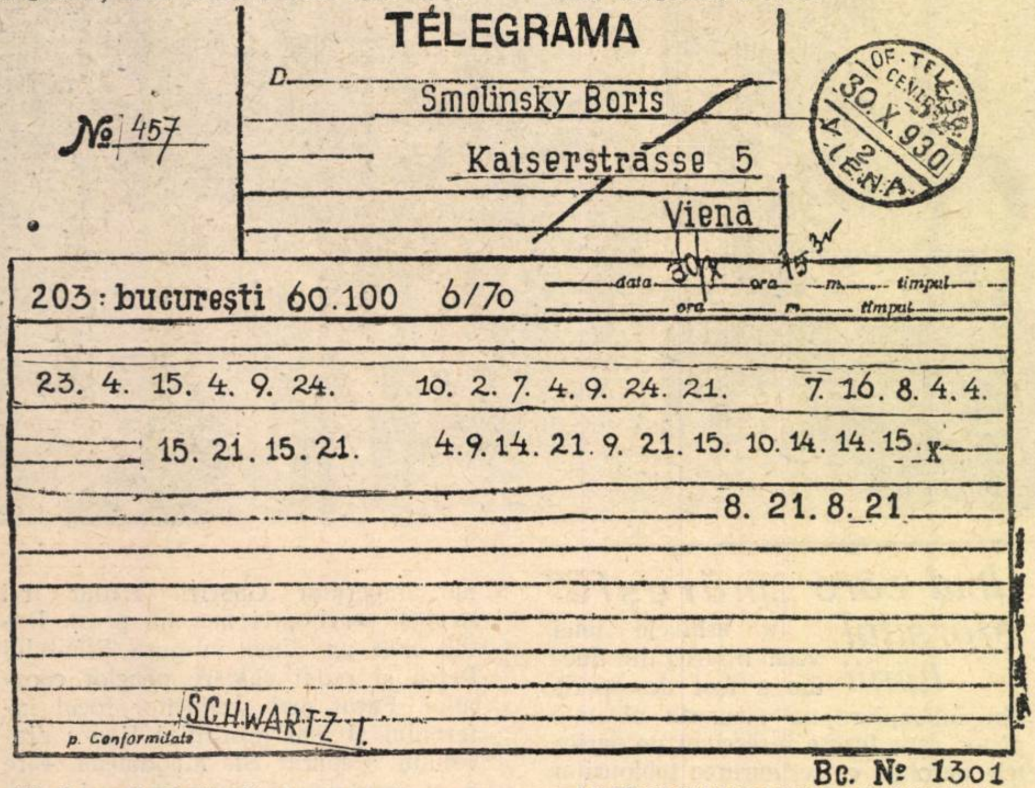

TÉLEGRAMA

№ 457

D. Smolinsky Boris
Kaiserstrasse 5
Viena

30.X.930
VIENA

203: bucurești 60.100 6/70 data 30/X ora 15 3/4 m. timpul
ora m. timpul

23. 4. 15. 4. 9. 24. 10. 2. 7. 4. 9. 24. 21. 7. 16. 8. 4. 4.
15. 21. 15. 21. 4. 9. 14. 21. 9. 21. 15. 10. 14. 14. 15. x
8. 21. 8. 21

SCHWARTZ I.
p. Conformitate

Bc. № 1301

(N. R. — D. B. Smolinsky ne-a atras atențiunea că alfabetul pentru soluționarea telegramei începe dela o anumită *literă a alfabetului de mai jos).*

ABCDEFGHIJKLMNOPQRSTUVXYZ
(A = Ă și Â; I = Î; S = Ș)

MICA PANCESCU

Nouile noastre jocuri

PROBLEMA DE ARITMETICA

de *Comănescu, Nicușor*, Iași

O mamă împreună cu cei doui copii ai ei au la un loc 60 ani.

Să se afle vârsta fiecăruia din copii, știind că cel mai mare are de 3 ori vârsta celui mic și că mama are dublul vârstei copiilor.

JOC LITERAR

de *Leon Klärman*, Noua-Suliță (Hotin)

Cea dintâi iubire e cea care nu se uită niciodată. Cântecul iubirei celei dintâi îți stăpânește sufletul toată viața. Două iubiri s'au contopit împreună, ca într'o casă de păpuși. O aventură? Nu, nu. O poveste de iubire durează totdeauna mult, și iubita îți apare necontenit dinaintea ochilor, par'că zicând: «Eu sunt fantoma celei care va veni».

Așa e inima noastră. Omul părăsit de iubirea unei femei exclamă totuși într'una: «De ce nu-mi vii?»

Te vizezi în cetatea idealului cu o prințesă îndepărtată și par'că primești un dar de nuntă. In zadar ai cerca să rămâi constant idolului tău.

Se zice că amorul veghează... Oricum, veșnic ești stăpânit de amintiri.

*

N. B. — Bucata de mai sus conține titlurile operelor și câtorva poezii de diferiți scriitori. Cititorii sunt rugați să ne comunice cari sunt acele opere și autorii lor. Inițialele autorilor în ordinea în care sunt așezate mai sus titlurile, vor da numele și pronumele autorului titlului bucății de mai sus, adică al lui «Cum iubim».

JOC IN STEA

de *N. Lambru*, Pitești

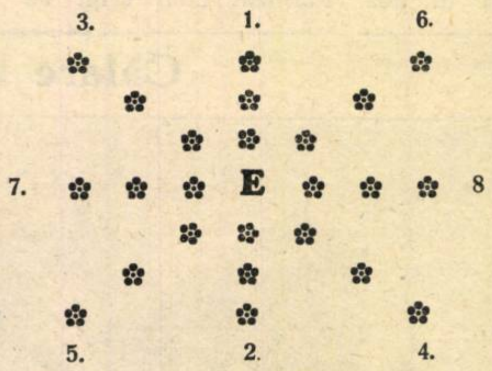

Litera E fiind comună cuvintelor ce se vor găsi în steaua de mai sus, să se înlocuiască punctele cu litere spre a obține diagonal:

1-2: Grad în armată; 3-4: Inaltă demnitate introdusă în România de regele Carol al II-lea; 5-6: Putere în stat; 7-8: Moșie întinsă.

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 46

JOC DE NOEMBRIE

Plouă de sus,
Toamna ironică
Imi scrie-o cronică
Cât un Larousse.

(„Noembrie" de Topîrceanu).

JOC SINTETIC

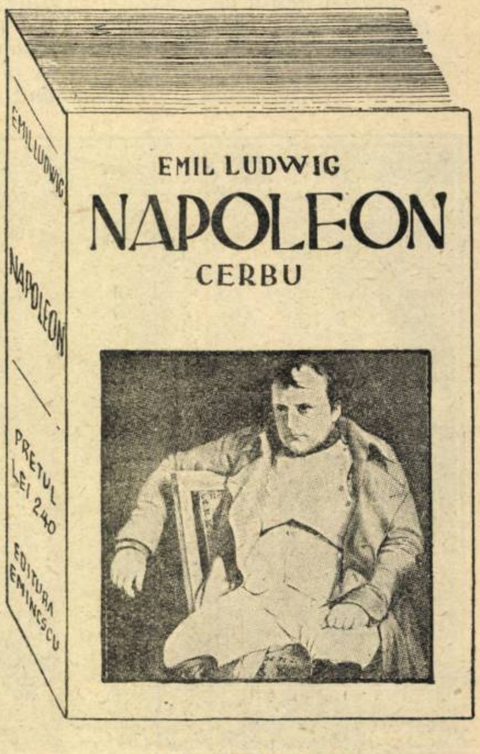

JOC IN PATRAT

DAVILA
ANIBAL
VIZITA
IBIDEM
LATE ȘI
ALĂMIU

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE:

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov.
Brașov: Ivan N. Alexandru.
București: Fănică Nicolaescu-Balș, Marcu Simovici, Tănase Dumitrescu, Harry Iosefovici, Leon Moscovici.
Giurgiu: Ella Șaraga.
Hărlău: Sultana Dimitriu.
Iași: Matilde Moscovici, Clara Strul.
Noua-Sulița (Hotin): Serge Șișco, Leon Klärman, Leonida Meilihson.
Oradea-Mare: Simion și Dora Schein.
Sibiu: Tudor Călinescu.
Turnu-Severin: Zoe Marinescu, Anghel Marinescu.

AU DESLEGAT JOCUL SINTETIC ȘI JOCUL DE NOEMBRIE:

Brașov: Izu Schein, D-tru Ionescu.
București: Safir Lyn, Safir Pya, Valer Ioanițescu, Bernardt Strulovici.
Câmpina: Niță Rădulescu.
Giurgiu: Al. St. Simionescu.

AU DESLEGAT JOCUL SINTETIC ȘI JOCUL IN PATRAT:

Bârlad: Ionescu M. Dumitru, Paul M. Tacu și Gh. Bârlădeanu-Tuny, Iulian M. Tacu, Gh. Tecucianu-Dall, Gh. M. Tacu și Georgică Macry, Grigore Mache-Brad, Milon Păun-Pincio.
Brezoiu (Vâlcea): Vetuța Ionescu și Costel Malaia.
București: Hartel Mircea și Hartel Alexandru, Vera-Dopp-Dumitrescu, G. Bellu, Cezar Cailescu, Mariette Petrescu-Văetuș.
Câmpina: Georgescu N. Gheorghe și Rusescu Jean, Oscar Măcărescu.
Cernăuți: Oscar Bercovici.
Constanța: Lizetta Pascalidy și Sorel Avramescu.
Giurgiu: Lungu Panait, Ileana Câmpeanu, Titina Blumenfeld.
Hotin: Sami Bergelson.

(Urmează în pag. 931).

Doisprezece ani de la armistițiu

Cu o deosebită solemnitate s'a celebrat la Londra, în fața Cenotafului, aniversarea a 12 ani de la încheerea armistițiului din 1918. A asistat și Regele Angliei, care n'a mai fost de față la această ceremonie din timpul boalei sale din 1928. Iată două aspecte: stânga: *armata engleză și mulțimea londoneză păstrând tăcerea de două minute în fața Cenotafului;* dreapta: *Regele Angliei sosind la solemnitate cu d. J. R. Clynes, secretarul său particular.*

(Photo-exclusivitate Keystone)

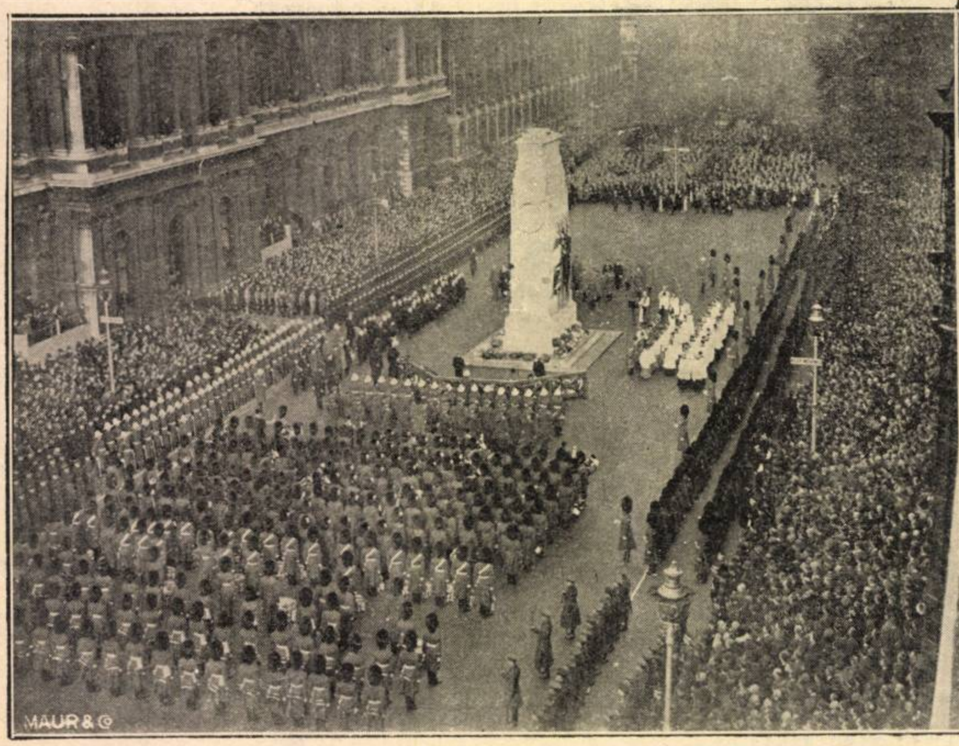

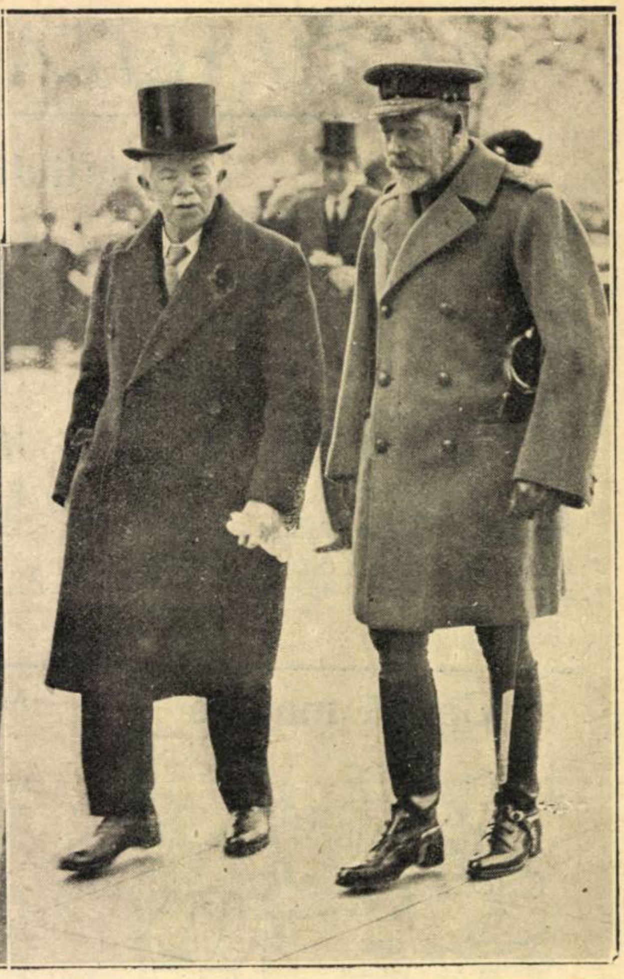

Soluțiile jocurilor

(Urmare din pag. 930)

Iași: Haim Beral, Mihai Cranciuc, Petru N. Alexa. Dima Corpov, C. Ionescu.
Noua-Suliță (Hotin): Iosif Epelboim.
Sinaia: Sarmiza și Lavinia Marinescu.
Timișoara: Chirilă Andreiu, Constantin Banu.
Tulcea: Marcel Bizamcer, Ietty Bizamcer, Nicu Bizamcer, Grigore Constantinescu.
Turnu-Severin: Tudorică Popescu, Kiriak Popescu, Dora Negoescu, Costel Beckeanu, Stanislav Majoronski, Costică și George E. Vlahos, Zoe și Grigore Guilmain, Em. Alexescu.
Vulcana (Dâmbovița): Jeanna și Genne Popp.

AU DESLEGAT JOCUL DE NOEMBRIE ȘI JOCUL IN PATRAT:

Bacău: Nathan și Sarah Schwartz.
București: Anton Cristoforeanu, Zigu Zwiebel Scarlat Weiss.
Iași: Eugen și Maria Al. Toncilescu.
Vaslui: Ionescu Șt. Elvira.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL SINTETIC:

Arad: Anghel Tomescu.
Bacău: Lya și George Popescu.
Bălți: Solomon și Surica Iosefovici.
Bârlad: Constantin Simionescu, Radu Rădulescu, Eugen Rădulescu.
Brăila: Clara și Sylvia Safir.
Breaza: Tita și Ioan Manoliu.
București: Grety Helberling-Staletu, Caterus Popescu-Suhaia, Nora Micu-Șteflu, Lucicuța Sch., Titi Mateescu, Edelștein Emanuel. Șt. Negru, Ion Manolescu, Carol Soare, Nicușor Mușat, Ionel și Tantzy Ionescu, Theodor Davidescu, Zoe Dumitrescu.
Buzău: Mihai Const. Dumitrescu.
Focșani: Mauriciu Edelștein.
Galați: Cohn Dora, Cohn Simon.
Giurgiu: Constantiniu Al., Ionel Periez.
Iași: A. Avram.
Noua-Suliță (Hotin): Abraham Lerner.
Oradea-Mare: Al. Oțeleanu, Lucica și Tony Daia.
Pitești: Elena și Vasile V. Georgescu.
Ploești: Negreanu Iosif.
Râmnicu-Sărat: Dum. Ștefănescu.
Sinaia: Marilena N. Constantinescu, M. A. D. Hertz, M. Austriac, M. Virgil, M. S. Weissendorf, M. Bum.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL DE NOEMBRIE:

Alba-Iulia: Adrian Theodorescu.
Brașov: Ștefan Mușetescu, Radu Popescu.
București: Mimy Schein, Radu Popa.
Craiova: Didina și Ana Klein.
Ploești: Simion Marcovici, Alfred Edelștein.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL IN PATRAT:

Bârlad: Mircea Grossu. Lica Grossu.
București: Maria Anghelina Rădulescu.
Buzău: Elena și Daniela Ialomiteanu.
Drăgășani (Vâlcea): Nelly, Puiu, Zizi Iliescu, Nellu Nanu, Floricica Predescu, Lucică Bratu.
Focșani: Christian Romeo și Ciobotaru Stere.
Iași: Leocadia Căpitan Enescu.
Podul-Turcului (Tecuci): Florin Voinov.
Râmnicu-Vâlcea: Nella Iliescu.
Săliște: Ionel Nanu, Puiu, Marie, Măria, Elena și Marioara Nanu.
Tulcea: Ionel Bizamcer, Aurelia Bizamcer.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT PREMII:

Premiul jocului sintetic: Golescu M. (București).
Premiul jocului de Noembrie: Kiriak Popescu (Turnu-Severin).
Premiul jocului în pătrat: Oscar Bercovici (Cernăuți).

⁂

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

Expediția premiilor se face odată pe lună.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 45:

Brezoiu (Vâlcea): St. Sichitiu-Giurgiu.
București: Elisievici Tr. Dan și Elisievici Candid Puiu, Eugenie Dăscălescu și Matilda Ciolănescu.
Craiova: Viorel Muroianu.
Mislea (Prahova): Cenu Zaharia și Gheorghe Marinescu.
Turnu-Măgurele: Fănel Z. Teodosiu.

„Miss Paris“ la tribunal“

M-lle Briant, aleasă regină a frumuseții la Paris în 1929, a dat în judecată juriul concursului și cere 50.000 de franci pentrucă a fost trambalată mai multe luni prin Franța și în acest timp nu și-a putut câștiga existența. Iat'o la tribunalul Senei, între avocații ei.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Atotștiutorii

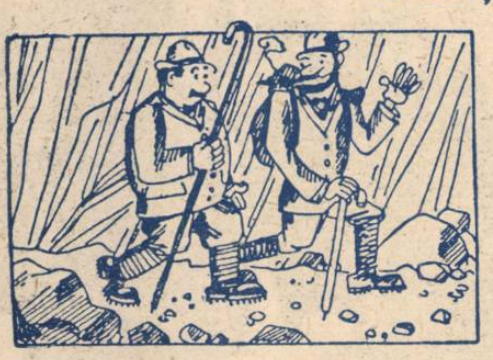

Alpinistul amator: *D-ta știi prin urmare unde se află toate prăpastiile?*
Călăuza: *De sigur, le cunosc cum îmi cunosc buzunarul...*

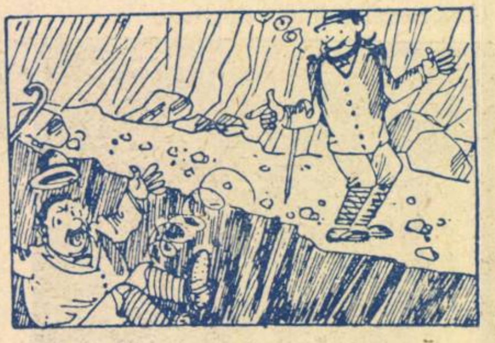

...Iată chiar aci una!
— !!!???...???...

Cauză majoră

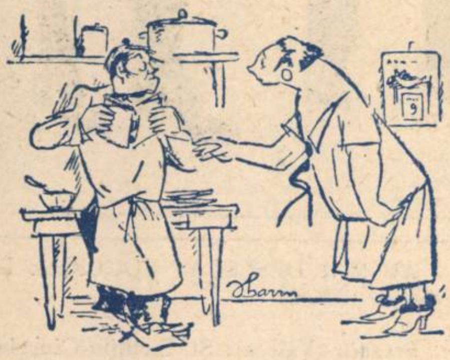

— D-ta citești... și nu simți că friptura se arde?
— Ba da, dar mirosul de ars nu mă deranjează de loc!

ZGÂRCENIE

— Ia spune-mi: dece te cobori în fiecare gară și te întorci istovit în compartiment în momentul când pornește trenul?

— Foarte simplu. Inainte de plecare am fost la medic și acesta mi-a spus că sunt greu bolnav și pot să mor foarte curând. De aceia nu mai iau bilet de tren decât în fiecare stație.

AMENINȚARE

A murit bunicul lui Georgică și acesta vrea să se ducă și el la înmormântare.

Mama: Nu se poate!

Georgică: Dacă nu pot să mă duc și eu la înmormântare, atunci nici nu sunt trist și nici nu plâng!

MULT MAI RĂU

Discuții aprinse într'un cerc artistic.

O cântăreață enervată declară cu glasul muiat de lacrimi că se teme depe acum de momentul când va trebui să descopere că-i slăbește glasul.

— Să mă crezi, spune ea unui critic; ceasul cel mai îngrozitor al unei artiste e când își dă seama de faptul acesta.

— Mai teribile, răspunde criticul, când nu și-a dat încă seama!

CONCURENȚĂ

Preotul închisoarei: Pentru care vină ai ajuns aci?

Deținutul: Concurență.

— Cum?

— Am făcut bancnote identice cu ale guvernului.

AMERICĂNEȘTE

— Ași dori mult ca scumpa mea soție să se întoarcă!

— Dar unde se află acum?

— Am vândut'o pentru o sticlă de whisky.

— Și ți-ai adus aminte acum că tot o iubești?

— Nu, dar mi-e iarăși sete.

CINE A MINȚIT ODATĂ...

Stănilă pescuește.

Au făcut'o și mulți alții.

Dar Stănilă prinde ceva: o cegă mare.

Fapt autentic.

Stănilă se scoală cu regret și aruncă din nou undița în apă, cu cega cu tot.

— Fără folos, își zice el; nevastă-mea tot țipă într'una să nu cumpăr pești scumpi!

Nesiguranță

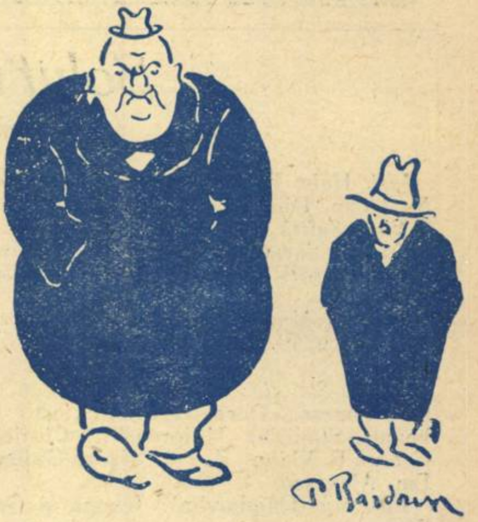

— Mult ași da să cunosc pe idiotul care mi-a luat pălăria.
— Și eu...

Cel mai îndelung răbdător

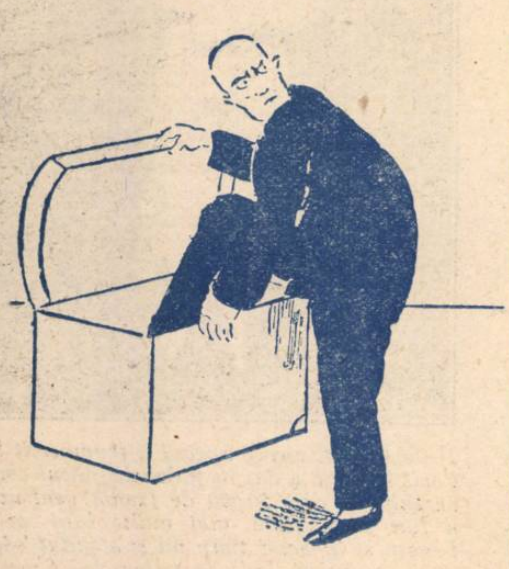

— Drace! bate cineva, de sigur vreun creditor; să ne ascundem.

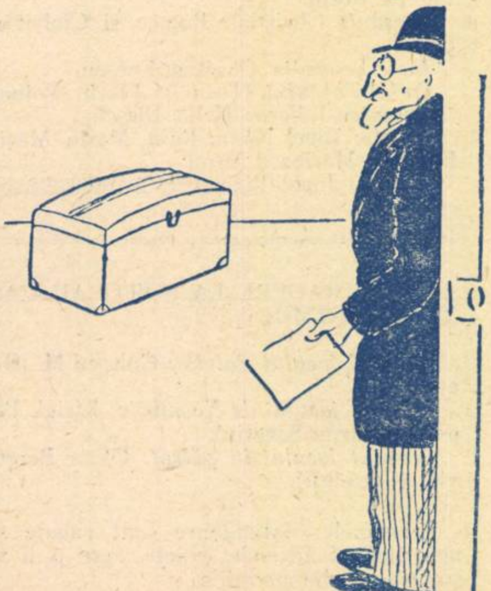

— Nu-i acasă ștrengarul...

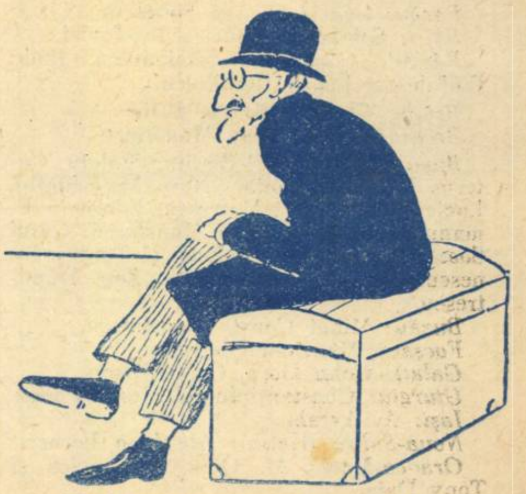

...Nu-i nimic, voi aștepta aci și două ore până se va întoarce!

Un film sonor de pe lumea cealaltă

Aparate de filme sonore la ședințe de spiritism

Cu colaborarea celebrului mediu spiritist Carlos Mirabelli se fac actualmete, în cercurile spiritiste din New-York, experiențe, cari pot fi considerate pe bună dreptate drept senzaționale și cari cu siguranță vor stârni curiozitate pretutindeni.

Două fete din Egipt în transă hipnotică, dansând un dans ritual nubian

E vorba, într'adevăr, ca la ședințele de spiritism din acel oraș să se facă uz de aparate de filme sonore, spre a se fixa pe pelicula «vierge» aparițiunile de spirite ale mediului. Se știe că Schrenck-Notzing a fost cel dintâi care a folosit aparate de filmat pentru controlul materializărilor de spirite.

Numeroase asemenea materializări au fost filmate. Avem astfel filme cinematografice de aparițiuni, în centrul cărora se află mediul Eva Carrière.

Mai târziu s'a întrebuințat și în [illegible]ta aparatul de filmat pentru ase[illegible]copuri științifice, de cercetări [illegible]. Astfel, Richet a putut filma [illegible]iritul Bien Boa, misterioasa materializare integrală a unui trup întreg omenesc, care se învârtea în voie în cerc, având înfățișarea unui războinic din antichitate și purtând pe cap un coif.

Pe de altă parte, la apariția așa ziselor glasuri directe — cum reușea să le prezinte mai ales mediul englez Valiantine, în număr surprinzător de mare — s'a întrebuințat pentru control placa de gramofon.

La aceste ședințe de spiritism, mediul se folosea deobicei de o trompetă, din care se auzeau glasuri în cari cei prezenți recunoșteau de cele mai multe ori voci ale rudelor lor decedate. Glasurile acestea directe aveau accentul celor încetați din viață și comunicau lucruri pe cari nu le putea cunoaște decât răposatul.

Trompeta vorbea însă nu numai englezește, ci limbile cele mai diverse, ba de două ori vorbi chiar în limba chineză și armeană. Adeseori, glasurile nu veneau numai din trompetă, ci se auzeau dintr'un colț sau altul al încăperii.

Pentru a exercita un control, glasurile acestea au fost înregistrate în mai multe ședințe pe plăci de gramofon, cari fură după aceea reproduse. Plăcile acestea au dat putința să se cerceteze de către filologi așa zisele mesagii în limba chineză și armeană, și filologii constatară că în ambele cazuri limba fusese pronunțată foarte corect și fără niciun accent.

*

La New-York, cu prilejul experiențelor ce se fac acum cu Carlos Mirabelli, se îmbină ambele metode, atât aparatul de filmat, cât și gramofonul. Aparițiile de spirite vor fi filmate sonor, așa că nu se vor putea urmări numai diversele etape ale fenomenelor, ci se va putea auzi și glasul figurei materializate, de îndată ce se va derula filmul.

Carlos Mirabelli a arătat până acum o serie întreagă de materializări integrale. Vom aminti aci numai un singur caz, care s'a petrecut la o ședință în plină lumină de zi și cu ferestrele deschise, într'o cameră în care bătea soarele, de față fiind cincisprezece persoane.

Din mijlocul cercului s'a desprins încetul cu încetul, dintr'un sul de fum, plăsmuirea unei fetițe. Un dentist prezent recunoscu în apariția aceasta pe fiica sa. Fetița se mișca, vorbea cu cei de față, dar mai ales cu tatăl ei, și când deschise gura, îi dete acestuia certitudinea că apariția e identică cu fiica sa: dentistul recunoscu în gura fetei dinții plombați chiar de el. Apoi aparițiunea dispăru, disolvându-se treptat.

Asupra veracității acestei ședințe uluitoare s'au exprimat bineînțeles tot felul de dubii: cei mai mulți spuneau că nu poate fi la mijloc decât un truc de scamatorie sau și mai rău: o excrocherie ordinară.

Carlos Mirabelli s'a declarat acum gata să prezinte fenomene de felul acesta sub cel mai strict control, și a acceptat să se fixeze cu aparate sonore de luat filme toate etapele experiențelor sale spiritiste.

Incontestabil că rezultatul lor e de natură a ațâța curiozitatea lumei întregi, căci cine nu va voi să vadă «filmul sonor de pe lumea cealaltă», cum i se spune de pe acum la New-York?!...

Felinarele victime

O curioasă statistică a stabilit că nu mai puțin de 450 de felinare, fie cu gaz aerian, fie cu electricitate, cad victimă în fiecare an vitezei șofeurilor parizieni.

Asta face zilnic câte un felinar... și probabil Duminicile și sărbătorile legale, câte două.

O senzațională metodă de întinerire

Omenirea viitoare se va bucura de tinerețe eternă

La Paris face actualmente furori un nou doctor-miracol: medicul Jaworski.

Redactorul unui mare ziar apusean s'a dus să-l vadă.

Uşa pe care se află firmulița doctorului Jaworski, se deschise și dinăuntru eşi o doamnă în vârstă, desigur abia de curând oxigenată la păr, având pe față urme din toate remediile de frumusețe, cari apar în reclamele din ziare: o ferventă vizitatoare a saloanelor de înfrumusețare, cari nu reușiseră însă, cu toate leacurile fabuloase cari le stau la îndemână, să îndepărteze efectele dezastroase lăsate de scurgerea anilor pe aceste trăsături. Şi după atâtea încercări infructuoase, doamna venise să caute ajutor la doctorul Jaworski, medicul-miracol, despre care se spune că ar fi în stare să-i redea până și lui Matusalem tinerețea pierdută... Şi oricât, doamna pe care o văzu redactorul ieşind de acolo, era ceva mai tânără decât Matusalem....

Pătrunse şi dânsul în împărăția acestui nou Jupiter. Şi acum să-l lăsăm pe el însuși să povestească mai departe.

Metodă întrebuințată în saloanele moderne de înfrumusețare, spre a împrospăta o față veştejită şi cutată.

IN IMPĂRĂȚIA NOULUI JUPITER

Nu m'am dus la doctorul Jaworski — spune ziaristul —, ca să mă scald şi eu în fântâna tinereței eterne, ci numai ca să aflu chiar din gura vrăjitorului, ce este cu mult desbătutele sale minuni.

După ce ascultai câteva minute concertul de radio care se auzea din camera vecină, îl întrebai pe doctorul Jaworski, care tocmai intra, ex-abrupto:

— Este adevărat, domnule doctor, că puteți întineri pe oricine are nevoie?

Doctorul Helan Jaworski se uită la mine fără nici-o uimire și zise apoi, repezind cuvintele, dar cu foarte multă preciziune și certitudine:

— Intineri?... Asta nu tocmai. Cel mult pot să-l fac pe pacient mai tânăr decât e. Asta da.

— După tratament, oricare pacient resimte această agreabilă schimbare? întrebai eu şi — având în vedere propria mea vârstă — nu tocmai desinteresat.

— De zece, exact de acum zece ani, am tratat — împreună cu colaboratorii mei — mai multe sute de pacienți. In cincizeci la sută din cazuri, a dispărut simptomul cel mai grav al bătrâneței: senilitatea. Au revenit optimismul tinereței, râvna de muncă, frăgezimea vieții şi pofta de mâncare. Pacientul se bucură apoi de un somn sănătos şi întremător şi are impresia că i s'a reînoit întregul organism. Adeseori am putut constata că după tratament au început să crească fire de păr negru sau blond în locul celui alb, ba ceva mai mult: oamenilor cu chelie a început să le crească păr pe cap. In treizeci la sută din cazuri am obținut rezultate, dacă nu absolute, în tot cazul foarte bune. Numai la douăzeci la sută din pacienți n'am putut înregistra niciun succes. Reacții însă — și asupra acestui lucru țiu să insist cu toată tăria — n'am avut de constatat niciodată, în niciun caz.

METODA NOULUI JUPITER: INJECȚIILE

— In ce constă metoda dv., d-le doctor? Se aseamănă cumva cu aceea a lui Steinach, a lui Voronow, a lui Doppler? Implică vre-o intervenție chirurgicală, vre-o operație?

— Nu, nici urmă de operație. Pacientul îşi poate vedea, în timpul tratamentului, fără nici-o întrerupere, de ocupațiile sale, și după fiecare tratament poate părăsi pe propriile sale picioare camera mea de consultație. Eu n'am pornit pe drumul apucat de savanții citați de d-ta. Eu nu întineresc excitând glanda pubertății sau introducând glande de maimuțe. Metoda mea e cu totul alta: prin înoirea sângelui împrospătez — sau dacă îți place mai mult cuvântul acesta — întineresc întregul organism.

— Prin transfuziune de sânge?

— Transfuziunea înseamnă trecerea unei cantități mai mari de sânge dintr'un organism în altul, — explică doctorul Jaworski dând din cap. Noi mergem pe calea celor mai simple injecții, și anume în număr de douăsprezece, maximum cinci centimetri cubi de sânge. Căci nu cantitatea de sânge joacă rol. Esențialul e doar calitatea sa. Pentru înoirea sângelui nu e nevoie de o tot atât de mare cantitate de sânge proaspăt, cât sânge vechi și uzat se află în corp.

«Or — continuă doctorul Jaworski — în sângele oamenilor bătrâni există un număr de aşa zise materii «stânjenitoare» (grăsimi și albuminoide), cari împiedecă activitatea normală a organismului. Metoda noastră de regenerare constă în înlăturarea acestor materii «stânjenitoare». La început luam din organismele tinere și cercetate cu amănunțime, la fața locului, sângele pe care-l injectam imediat pacientului. Mai târziu am ajuns la concluzia că e mai eficace să eliminăm globulele roşii şi să injectăm în venă plasma sterilizată. Precum vezi, metoda e foarte simplă, dar mai ales fără durere, absolut fără nici o durere. Acestui fapt îi datorăm că numărul pacienților sporeşte, ca să zic aşa, pe zi ce trece. Şi pacienții sunt perfect mulțumiți de rezultat.

O INTINERIRE DE 15 — 20 DE ANI

— Şi se pot constata la pacienți, după terminarea tratamentului, simptome de adevărată tinerețe?

— Tratamentul obține o întinerire de cincisprezece până la douăzeci de ani. Evident că moşnegi de optzeci de ani nu-i putem transforma în flăcăi focoşi de douăzeci. Vrăjitoria aceasta n'am putut-o face încă. Poate însă că urmaşii noştri...

— Credeți serios, domnule doctor, în posibilitatea ca oamenii viitorului să rămâie veşnic tineri? Ca ei să fie

(Urmează în pagina 93

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAŞI

[illegible] și descrie Wells în romanele sale utopice? [illegible] glabră, cu mintea fragedă, tinerească, și cu [illegible] mușchii sdraveni până la moarte?...

CUM VOR FI OAMENII VIITORULUI

— Până la moarte! aprobă din cap doctorul Jaworski cât se poate de serios. Sunt convins că chiar oamenii din generația ime[illegible] stări grele ale bă- mai cunoaște sim[illegible] mult cincizeci de senilității. Bătrâ[illegible] fără aceste manif[illegible]nța va fi ajuns trâneței. Peste [illegible] vor veni noui ani, sunt sigur [illegible] deplină a a- până acolo. Și at[illegible] izbân[illegible] a îmbătrâni- succese, până [illegible] celora cari luptă împot[illegible] rii oamenii

— Credeți că omul viitorului va avea și o vârstă mai lungă decât a noastră?

— Înșiși oamenii [illegible] zilele noastre [illegible] mai lungă decât cei din secolele trecute. Aceasta e o consecință firească a desvoltării științifice. In evul mediu, durata medie a vieții oamenilor nu trecea [illegible] calculată pe tot globul. Sunt de 46. Astăzi [illegible] țări, unde vârsta medie e cu mult mai mare. In Noua Zelandă, de pildă, este de 59 de ani. In India în schimb, e de numai 22. E drept că suntem încă foarte departe de țintă, ne aflăm însă pe cea mai bună cale s'o atingem. Asta e absolut sigur.

*

Plin de bucurie și cu inima bătându-mi de încredere în [illegible] treptele elegantului imobil, în care locuiește doctorul Jaworski. Proorocirile acestui medic-miracol vestesc omenirii un viitor din cele mai strălucite... [illegible] de

Dar pe stradă îm[illegible] e un om vă[illegible]dit nervos, nici pe departe în prima tinerețe, cu trăsăturile obosite, chel, [illegible] puținele fire de păr sure... Hm! Și tot așa și Steinach. Tot așa și Voronow...

Dar peste puțin mă liniști... Cismarii umblă deobicei cu ghetele rupte...

De ce sunt oamenii sgârciți?

Știm cu toții la ce minuni de ingeniozitate se dedau oamenii economi. Avariția e cel mai inventiv dintre vicii. E o artă care își are virtuozii ei.

Printre amatorii pasionați de economie, profesioniști ai secundului păcat capital, sunt și mulți actori. Pe scenă ei risipesc aur și lasă să curgă milioanele ca stelele. Ei se ratrapează ziua de aceste nopți artificiale.

[illegible] de tot felul, era de o sgârcenie rară.

Fusese obligată să invite prieteni în vila pe care o poseda la țărmul mării. Invitații ei băură suspinând o uimitoare ciocolată matinală de culoare stranie și de un gust ciudat.

Unul din oaspeți era curios. El cercetă și află că econoama actriță făcea ciocolată cu bomboanele ce i se ofereau de Anul nou [illegible] era mai prejos, ceia.

Mama [illegible] grija banilor.

Ea supraveghea atentă servitorii, pe cari îi acuza că iubesc prea mult zahărul...

— Costă atât de scump! spunea ea. Dar eu am un mijloc infailibil pentru a descoperi pe hoți: închid o muscă în zaharniță... Dacă ei o deschid, musca sboară... Știu astfel că au umblat acolo.

*

La Marsilia, unul din cei mai bogați industriași căpătase o celebritate prin «inviolabilitatea» pungei sale. [illegible], agitat și solemn, străbătea șirul meselor și zicea:

— Caut un prieten.

Stătea cât îi convenea, vorbea cu cunoștințele, și dispărea când chelnerul dădea zor să-l servească.

La Nisa, pe Promenade des Anglais, așezat pe un bun fotoliu, pentru care trebuia să plătească zece centime, el [illegible] sau mai tare, după puterea plămânilor.

Contele D... era încântat. El avea drept deviză: «Vorbele trec, banii rămân».

Adevărat! El a trecut, banii au rămas.

Pierre Borel

[illegible]pus în vânzare

VICTOR MARGUERITTE
TALIONUL
ROMAN
Prețul 60 Lei

Cărți Noui!
LOUIS HEMON
BATTLING MALONE
ROMAN PUGILIST
Prețul 30 Lei

De vânzare la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" S. A. București I, Str. Anghel Saligny 2.
Se trimite gratuit la cerere „CATALOGUL" cu ultimele noutăți ale Editurei „EMINESCU" S. A.

27 Noembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No.

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

BIBLIOTECA UNIVERSITATII -IAȘI-

Nu vă puteți imagina cu ce lucruri copilărești se pot amuza vedetele de cinema din America, după greaua lor muncă din studio: astfel, artist Bessie Love, pe care o vedeți mai sus, se distrează să grimeze o minge și s'o îmbrace ca pe o gogoriță...

4 Decembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 49

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

Paramount Pictures

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

In urma fenomenalelor ei succese cinematografice în Europa, turburătoarea artistă germană Marlene Dietrich a fost angajată de casa Paramount în America, unde a făcut două filme extraordinare.

Pe care bărbat l'aţi alege ca soţ?

Un publicist german, d. Alfred Joachim Fischer, ne trimite causeria de mai jos, foarte amuzantă, dar şi plină de tâlc, asupra capitalei probleme: Care e bărbatul ideal pentru căsnicie?

Eternul holtei
Photo Metro-Goldwyn-Mayer

Cum fetele din ziua de azi sunt foarte independente şi nu prea mai ascultă de sfaturile mamei, contribuţia colaboratorului nostru ocazional e aproape un document, şi în tot cazul o pagină foarte instructivă.

Camaradul de sport
Photo Ufa

O dăm în cele ce urmează.

Stimată Doamnă,

După o lungă trecere de timp, mi-ai trimis însfârşit un amuzant răvaş asupra d-tale şi vieţei pe care o duci.

Aşa dar, fiicele d-tale Lizette, cea cu părul roşcat, şi Marion, minunea cu părul de abanos, au ajuns la vârsta când tinerii încep să facă curte fetelor din societate şi când se leagă primele prietenii şi amoruri. D-ta le eşti mamă şi nu prea ştii cum să te porţi cu diverşii tipi cari au năpădit, aşa deodată, ca din senin, în casa d-tale. Şi atunci îmi ceri — e just, nu deadreptul — ca din depărtare să-ţi dau oarecari sfaturi, sau mai bine zis: o reţetă, cari sunt bărbaţii cari priesc fetelor şi cari sunt aceia pe cari n'ar trebui să le prescriţi.

Iată-i deci pe idealii şi mai puţin idealii d-tale viitori gineri.

In primul rând vine *eternul holtei*, care încă de copil a făcut cele mai mari pozne împreună cu fetele d-tale. Pe acesta poţi să-l laşi să vie şi să plece când îi place. Fiicele d-tale nu văd într'însul decât un camarad, un adorator pe care nu-l iau în serios: un fel de „cavaler” ratat, care poate fi tolerat, dar nicidecum iubit, care poate servi cel mult drept însoţitor sau curtezan, atunci când toţi ceilalţi sunt împiedecaţi să joace acest rol.

Unchiul Iorgu
Photo National Warner

Nici *camaradul de sport* — tot atât de lat în umeri, cât de energic în toate —, care nu lipseşte de la nicio reuniune de tennis sau golf, care încearcă să bată recorduri la canotaj, înot şi regate, nu trebuie luat în serios ca pretendent. El va explica doar, în cuvinte umflate, fiicelor d-tale, ultimele experienţe de jiu-jitsu, îi va face Lizettei, care e atât de pasionată de tennis, câteva complimente agreabile asupra jocului ei, dar altminteri va preferi mingile albe, alergările pe o sută de metri sau un yacht frumos pavoazat (după înclinări) celei mai delicios îmbrăcate fetiţe.

De *unchiul Iorgu*, în braţele căruia atât Marion cât şi Lizette s'au jucat încă de pe vremea când se chinuiau cu abecedarul, nu trebuie să te temi. El a rămas şi astăzi pentru ele acela care le aduce şocolată şi bomboane, deşi poate astăzi aceste plăceri lucullice s'au intelectualizat şi s'au transformat în bilete de teatru şi concert. Galanteriile lui întâmpină la amândouă numai ironii, iar cu glumele sale mai piperate sunt deprinse de când îl cunosc. Şi apoi vârsta... Intr'un cuvânt, nu prezintă absolut nicio primejdie!

Marele comerciant
Photo Ufa

Energicul
Photo National Warner

Iată că am ajuns şi la aceştia.

D. S. B., *marele comerciant* — mai fumează şi acum ţigări de foi după masă? —, a trecut până acum cu siguranţă neobservat de d-ta. E atât de des în casa dv., face afaceri cu soţul d-tale, se tutuieşte cu toată lumea, încât aproape că face parte din familie... Priveşte-l te rog în primul rând cu ceva mai multă atenţie. E un bărbat arătos: fruntea înaltă, ochii inteligenţi deşi reci ca oţelul, trăsătura energică de la gură—nu crezi că şi ca exterior acesta e un bărbat care trebuie să placă?

Şi apoi veniturile sale, afacerile cari îi merg atât de strălucit: tot atâtea argumente spre a impune unor fete tinere, ba chiar spre a le suci capul. Când limuzina aşteaptă afară şi d. S. B. invită pe Lizette sau pe Marion la un mic picnic — d-ta cu siguranţă că le faci bezele de la fereastră, fără a bănui nimic — cine ştie dacă acest picnic nu se va transforma într'un viitor ospăţ de nuntă!?

Cinicul

Photo First National

„Craiul"

Photo Universal

„Energicul" — din seria de bărbaţi pe care ţi-o prezint —, are numeroase calităţi sufleteşti. Chiar şi în veacul acesta al drepturilor femeilor, fata tânără visează — exact ca în toate secolele şi mileniile anterioare — un cuceritor, un bărbat cu voinţa de fier.

Deşi sunt duşman neîmpăcat al cinismului cu orice preţ, *„ironicul"* nu-mi displace: între cinism şi ironie e o prăpastie. Un om ironic poate fi foarte simpatic: amestecând în cele ce spune câte o observaţie de duh, va crea o bună dispoziţie de cea mai aleasă calitate. Cinismul e otravă; ironia în cele mai multe cazuri însă e amuzantă. Nu-i închide uşa, stimată doamnă, şi nu-l opri de a sta de vorbă cu fetele d-tale.

In schimb *„craiul"*, aşa-zisul „băiat de viaţă", e un individ pe care nu l'aşi recomanda niciodată fetelor tinere. A gustat prea mult din viaţă şi continuă să dorească a gusta mereu...

N'ar fi însă de loc de dispreţuit *tânărul fiu de moşier*. De ce vede Marion într'însul un „ţăranoi"? Lăsaţi-l să vorbească cu patimă de chestiunile silvice şi agricole cari îl pasionează. Părerile sale sunt tot atât de sănătoase ca şi viaţa de ţară pe cele 2000 de hectare pe cari le va moşteni cândva... Nici exteriorul acestui băiat voinic, acestei pagini nescrise, nu-mi displace...

„Pagina nescrisă"

Photo Universal

BIBLIOTECA UNIVERSITĂŢII IAŞI

Dar băgare de seamă în faţa *„blazatului"* care dă din umeri, îşi încreţeşte buzele şi declară că nimic nu-l interesează: individul care contemplă totul din perspectiva omului care se ridică deasupra tuturor. Nici *„burghezitul"*, cu vederile sale de alaltăieri, cari nu se mai modifică niciodată, nu e în stare să cucerească fulgerător o inimă de fată. Timpul a trecut peste el şi peste ideile lui.

Bărbatul *„demonic"* face impresia în viaţă că joacă rolul unui actor de film, aşa că nu-l ia nimeni în serios. Demonismul nu convine decât unui foarte restrâns număr de fete, iar sufletele demonice?... Mai bine să le lăsăm în plata Domnului!

„Cuceritorul", însfârşit, nu e vinovat (în genere nu e nici măcar frumos sau inteligent) că toate femeile îl doresc. Are soarta eroilor de cinema, cari sunt adulaţi de mii de femei, fără ca vreuna să poată spune de ce-l adoră.

Blazatul

Photo Ufa

Scumpă doamnă, ceeace te rog, e să nu arăţi Doamne fereşte scrisoarea aceasta fetelor d-tale, căci ar fi în stare să-şi bată joc de sfaturile mele şi, în calitatea lor de Eve moderne, vor face tot numai ce le va tăia capul.

Cuceritorul

Photo Ufa

Cu aceste zise, dă-mi voie te rog să-ţi sărut în gând frumoasele mâini albe

Al d-tale

Alfred Joachim Fischer

AU EI AU ELE „SEX-APPEAL“?

Am arătat în numerele noastre trecute ce este «sex-appeal»: în traducere exactă «chemarea sexului» sau cu alte cuvinte: «atracţia simţurilor».

Şi am pus întrebarea: oamenii mari au «sex-appeal»? Celebritatea şi popularitatea şi-o datoresc în parte — în afară de celelalte însuşiri — şi «sex-appeal»-ului?

Şi spre a avea un răspuns, am publicat în numerele precedente fotografii de oameni populari din toate domeniile, bărbaţi şi femei, destul de cunoscuţi, spre a nu fi nevoiţi să-i numim, şi-am întrebat pe cititorii noştri:

«AU EI — AU ELE SEX-APPEAL»?

Am ţinut însă să extindem problema mai departe. Şi în acest scop am rugat pe cititori să ne trimită fotografii de bărbaţi şi femei — simplii particulari — de cari cred că ar avea «sex-appeal»

Prima serie a apărut într'un număr trecut.

E o colecţie destul de bogată, din care cititorii vor avea ce alege. Urmează într'adevăr să se stabilească până la urmă, care din cei publicaţi de noi are mai mult «sex-appeal»: oamenii celebri, sau simplii particulari. Căci ţinem să stabilim, la terminarea acestui concurs, dacă popularitatea oamenilor de vază se datoreşte în parte şi misteriosului fluid despre care vorbim.

Rugăm deci pe cititori să păstreze numerele revistei cu aceste fotografii — spre a putea vota — şi a ne trimite cât mai multe fotografii de particulari, pentruca ancheta noastră să poată avea eficacitatea dorită.

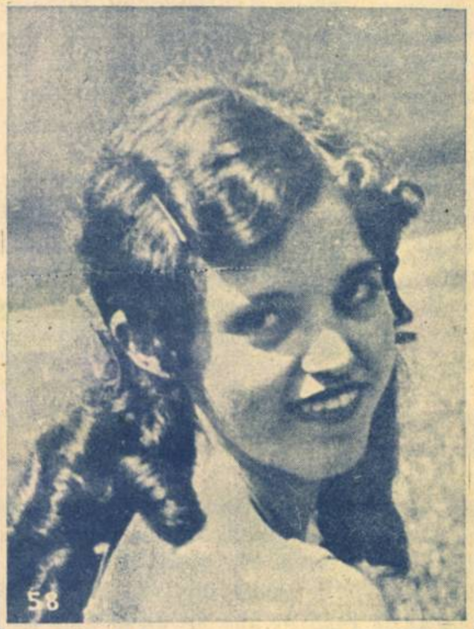
58

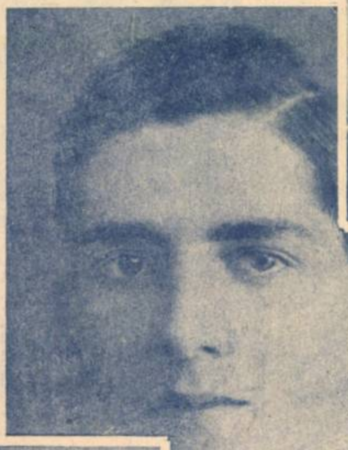
57

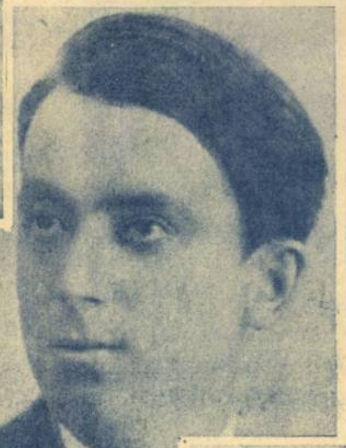
59

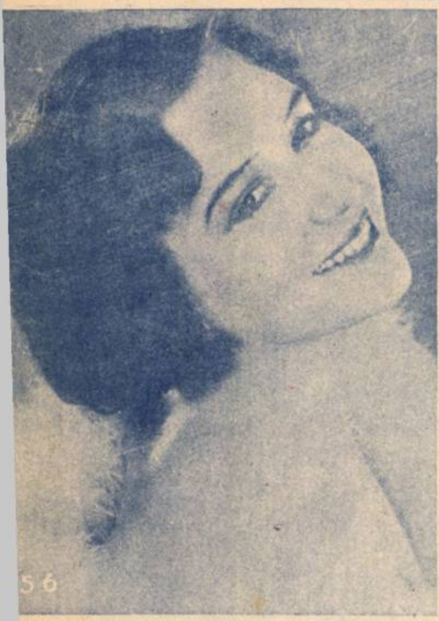
56

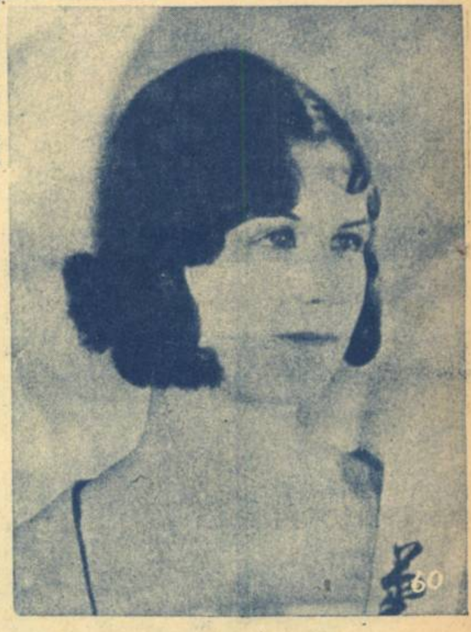
60

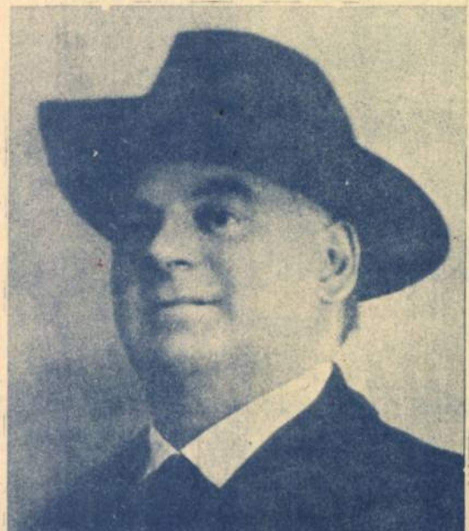
62

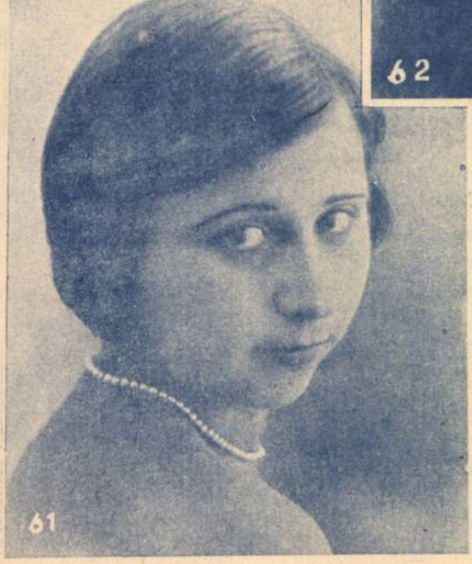
61

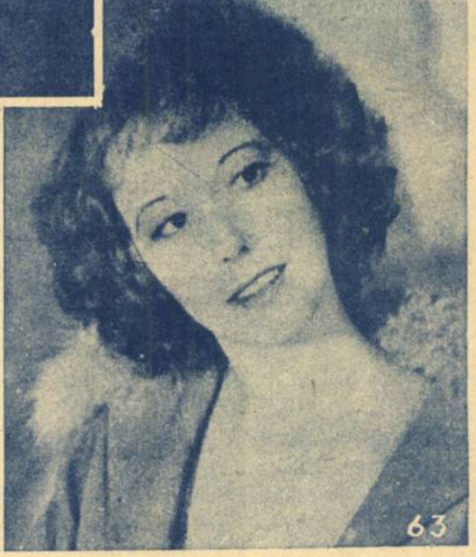
63

„OGLINDA LUMII“ No. 49
4 Decembrie 1930
Red. și admin. București I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325 35 și 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

O familie regală care muncește

La Stockholm s'a inaugurat un mare cinema, consacrat filmelor vorbitoare. Stabilimentul acesta oferă particularitatea că este împodobit cu fresce, al căror autor e un prinț, nepotul regelui Gustaf V.

In familia acestui suveran muncesc toți tinerii. Suveranul le dă el-însuși pilda activității. Cu toată vârsta, el joacă tenis ca un tânăr.

Fiul său, prințul moștenitor Gustav Adolf, se ocupă de arheologie. El a fost acela care a descoperit, printre niște ruine din evul mediu, un superb mormânt de bronz alături de proprietatea unde locuește vara la Sofiero, în sudul Suediei.

Cel mai mare dintre nepoții săi, care a luat parte la mai multe curse ca jockey și e considerat ca cel mai bun călăreț din țară, e înscris acum la Universitatea din Upsala. E pasionat de economia politică.

Fratele său mai mic, prințul Sigvard, fost elev al Academiei din Stockholm, e pictorul care a înfrumusețat capitala cu decoruri în cinematografe. A și făcut mai multe expoziții ale operelor sale. Are dealtfel un real talent de pictor.

Cel mai tânăr dintre cei trei frați își prepară examenele la școala din Lundsberg. Dar își petrece vacanțele într'un mare garaj, unde e mecanic. Visul său e să devie inginer de aviație.

Unchiul acestor tineri, prințul William, e un excelent scriitor.

Suedia e o țară fericită.

Samoani ospitalieri

(Photo „The New York Times”)

Indigenii din insula Samoa au primit cu mari onoruri pe membrii Parlamentului american, veniți acolo spre a studia legile interesante ale Samoanilor. Iată sus pe un căpitan american de marină cu o gentilă Samoană.

Un veterinar în grădina zoologică

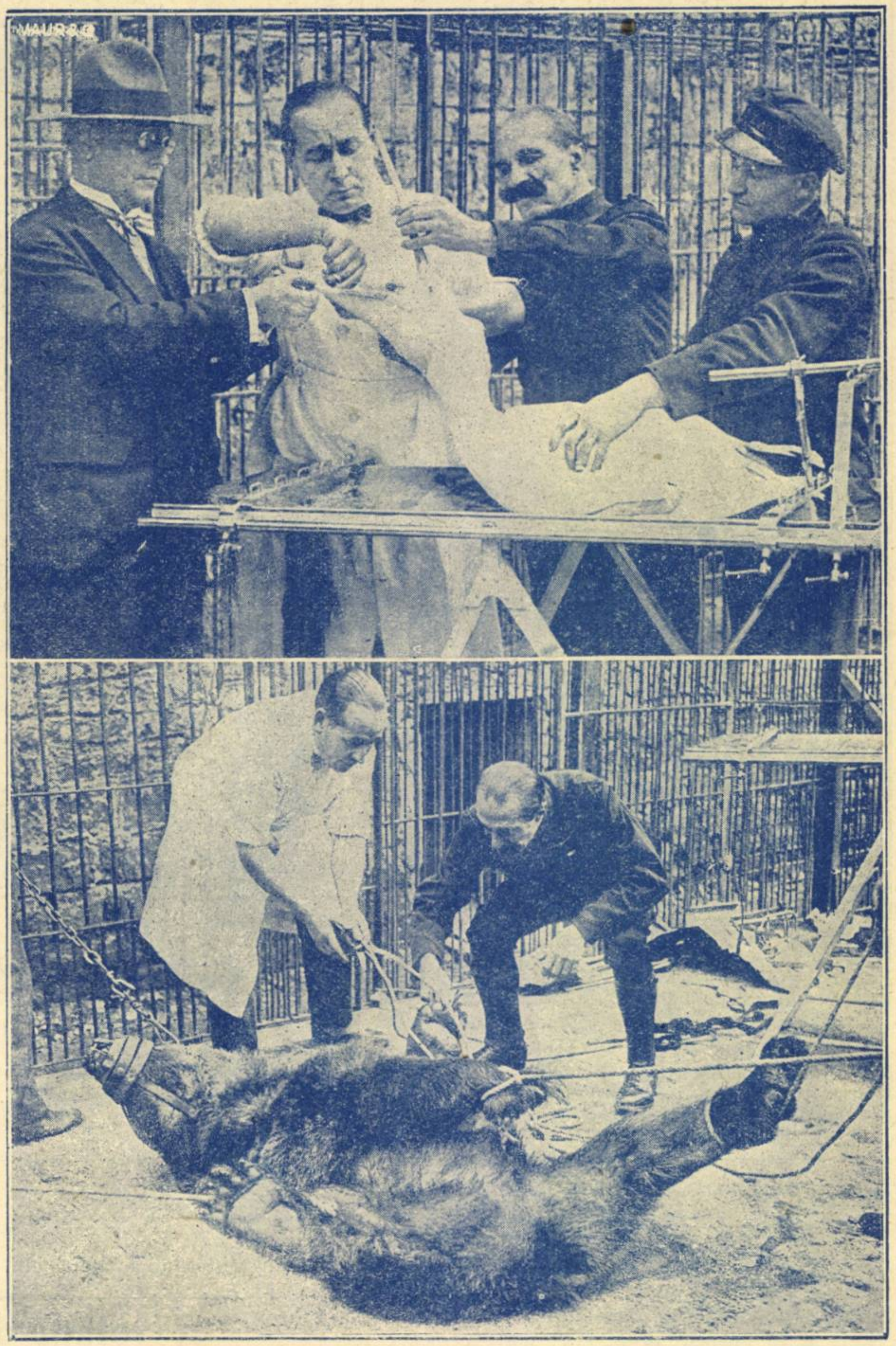

(Photo-exclusivitate Keystone)

Medicul veterinar dr. Manerat din Paris a fost chemat zilele trecute la grădina zoologică din capitala Franței, spre a da primele ajutoare unor animale suferinde. Il vedem sus extrăgând din gâtul unui pelican niște oase de pește înghițite strâmb de pasăre, iar jos examinând un urs, în vederea extragerei unui dinte bolnav.

Ca să ai statuă...

Cel mai bun mijloc ca să ai statuă, este să faci să ți-se ridice una în timpul vieții.

Se povestește că mai mulți locuitori din Chicago, destul de bogați, fac să li se ridice monumente cu figura lor în bust sau în picioare, și le așează în grădina somptuoasei lor vile.

Astfel «regele sardelelor» a comandat unui statuar francez un monument înfățișându-l în poza scumpă lui Napoleon I. O oarecare Miss, binefăcătoare a unui orfelinat, a făcut să se așeze în curtea de onoare propria ei efigie din marmoră, la picioarele căreia, în ziua aniversării ei, copiii vin să depună flori.

Un altul a făcut să i se înalțe monumentul într'un muzeu.

Este o adevărată «statuomanie», care mulțumește de altminteri casele de pompe funebre cari primesc comanda

Acest mod de-a se «statua» de viu, al unor simpli muritori, nu este, de altfel, nou. Se văd în Campo Santo din Genova și în alte necropole italiene grupuri de statui pe morminte și cari nu reprezintă deloc pe cei morți, ci pe acei cari îi plâng.

Propagandă electorală în India

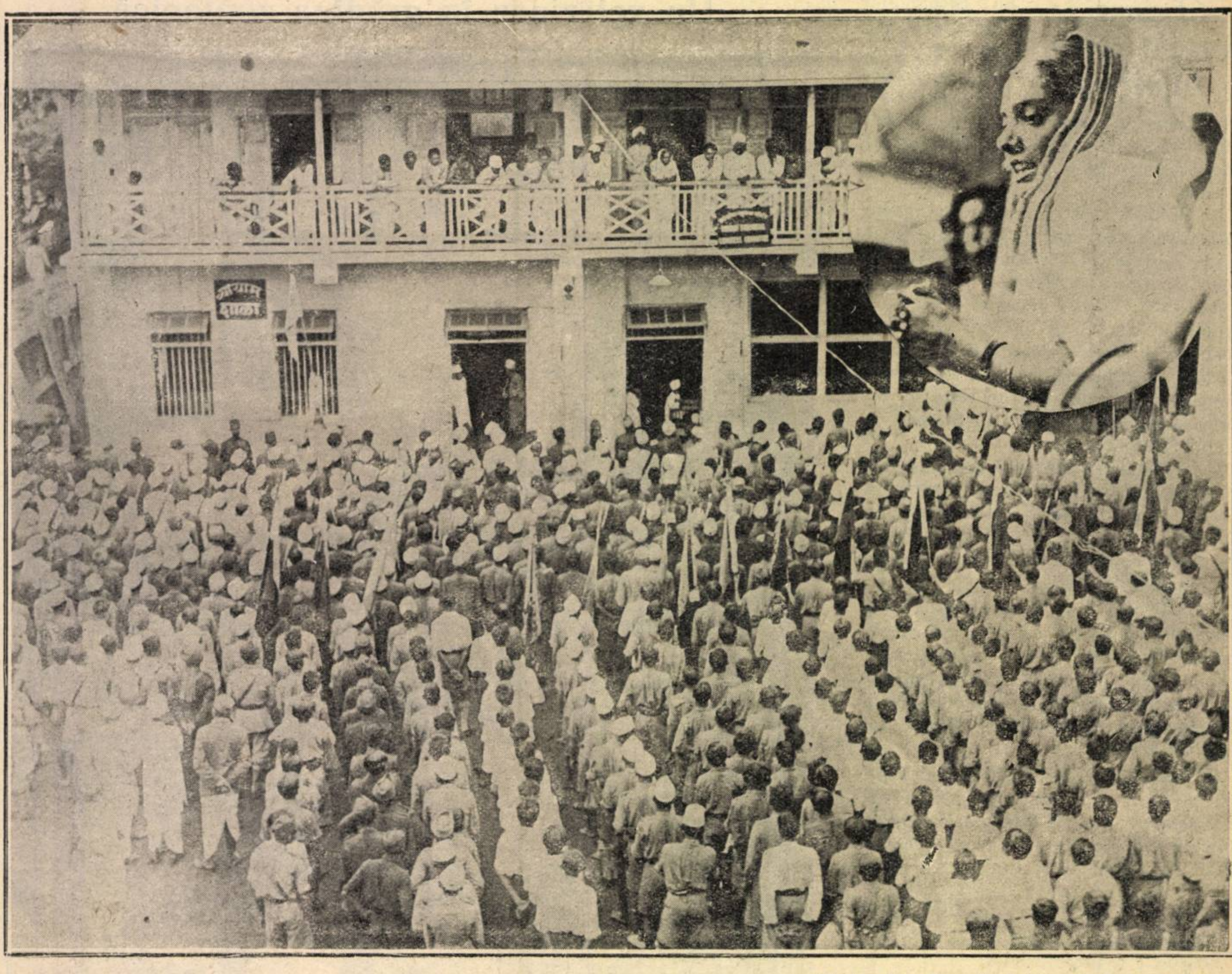

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In vederea alegerilor legislative actuale din India, propaganda electorală, mai cu seamă cea a naţionaliştilor, a fost foarte activă. Vedem aci aspectul unei întruniri electorale la Bombay, în care a vorbit şi naţionalista Remiben Kambar, prezidenta comitetului provincial „Consiliu de răsboi". O putem vedea atât în colţul din dreapta cât şi în mijlocul balconului deasupra lămpii atârnată de balcon.

Vameşul pudic

Mrs. Lucy Kleban, o tânără pictoriţă din Manhattan, luă parte, împreună cu treizeci de colege, la cursul de nuduri al profesorului Sloan. Una din pânzele ei reuşi deosebit de bine şi fu aleasă, drept cea mai bună, spre a fi trimisă unei expoziţii organizată de eleve.

In primăvară, Mrs. Kleban se îmbarcă cu tabloul ei spre Franţa, unde rămase şease luni pentru completarea studiilor. După aceia se întoarse în Statele Unite pe bordul lui «Lafayette», luând cu dânsa şi nudul ce pictase cu un an înainte sub conducerea profesorului Sloan.

Când Mrs. Kleban vru să debarce la New York cu bagajele ei, vameşul care făcu revizia, îşi acoperi ochii cu amândouă mâinile: descoperise nudul.

— Asta e pictură obscenă! declară el. Nu pot permite introducerea ei!

Artista protestă fără folos, făgăduind să dovedească cum că tabloul a fost pictat în America, apoi că a fost expus în Europa. Funcţionarul îşi menţinu hotărârea, declarând cu un gest larg:

— Sunt de destul de mult timp în funcţiune ca să pot judeca la prima vedere, ce este obscen. Şi tabloul acesta este obscen!

Cu toată rugămintea pictoriţei, el trimise pânza la magazie, iar Mrs. Kleban trebui să se resemneze de a se adresa autorităţilor superioare pentru redobândirea nudului ei.

Revoluţia din Brazilia

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Un aspect tipic dela luptele revoluţionare din Brazilia: trupele revoluţionare apără un cap de pod la Pernambuco, pe care îl cuceriseră în marşul lor victorios spre capitală.

Pisica salvatoare

Prieteni — foarte numeroşi — ai pisicelor, iată o poveste care vă va merge la inimă:

De curând a isbucnit un incendiu în castelul pe care-l posedă lângă Cassel baroana von Wittgenstein-Laasphe. O pisică, favorită a acesteia din urmă, îşi dădu seama cea dintâi de nenorocire. După ce îşi puse în siguranţă mica ei familie, compusă din patru pisicuţe, ea se căţără până la camera stăpânei ei şi începu să miorlăe la uşă până ce veni să i se deschidă.

Eşind din camera ei, baroana von Wittgenstein — Laasphe zări un fum gros. Ea dete imediat alarma şi personalul ei se puse să lupte împotriva focului. Din nenorocire era prea târziu şi castelul căzu pradă flacărilor.

Oricum, graţie inteligenţei pisicei. toate persoanele cari locuiau în acest castel, putură să se salveze la timp.

Intr'adevăr, câteodată inteligenţa animalelor este admirabilă.

Fiul ca şi tatăl...

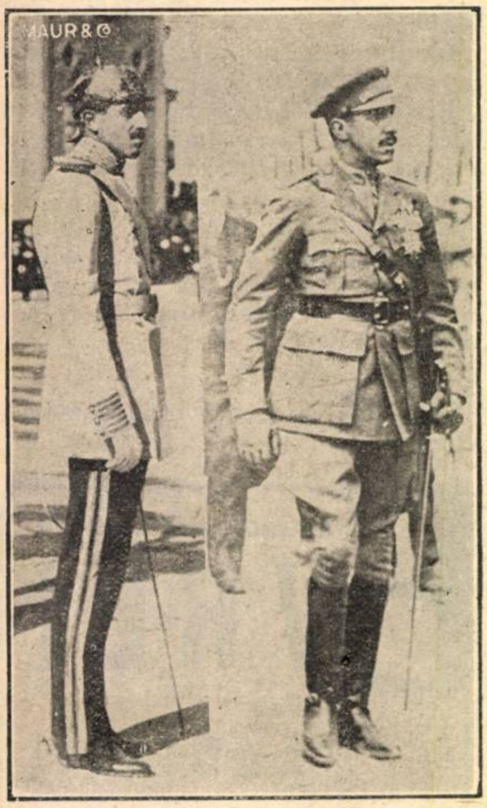

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o recentă paradă militară din Madrid s'a constatat că infantul Jaime, al douilea fiu al Regelui Alfons al Spaniei — pe care-l vedem în stânga —, *seamănă leit cu tatăl său* (dreapta).

Fotografii pe ştofă

Un inginer vienez, d. Bariss, a făcut o interesantă descoperire, menită a avea o mare repercusiune în domeniul industriei grafice şi, în deosebi, al cinematografiei în culori.

El a găsit mijlocul de a face reproduceri fotografice în culori pe carton, pe ţesături şi ceramică.

La sincronizarea filmelor vorbitoare şi sonore se va adăoga mâine şi culoarea. Iluzia va fi completă... afară dacă excesul acesta de iluzie nu ar provoca într'o zi desiluzia...

Acrobaţie în folosul săracilor

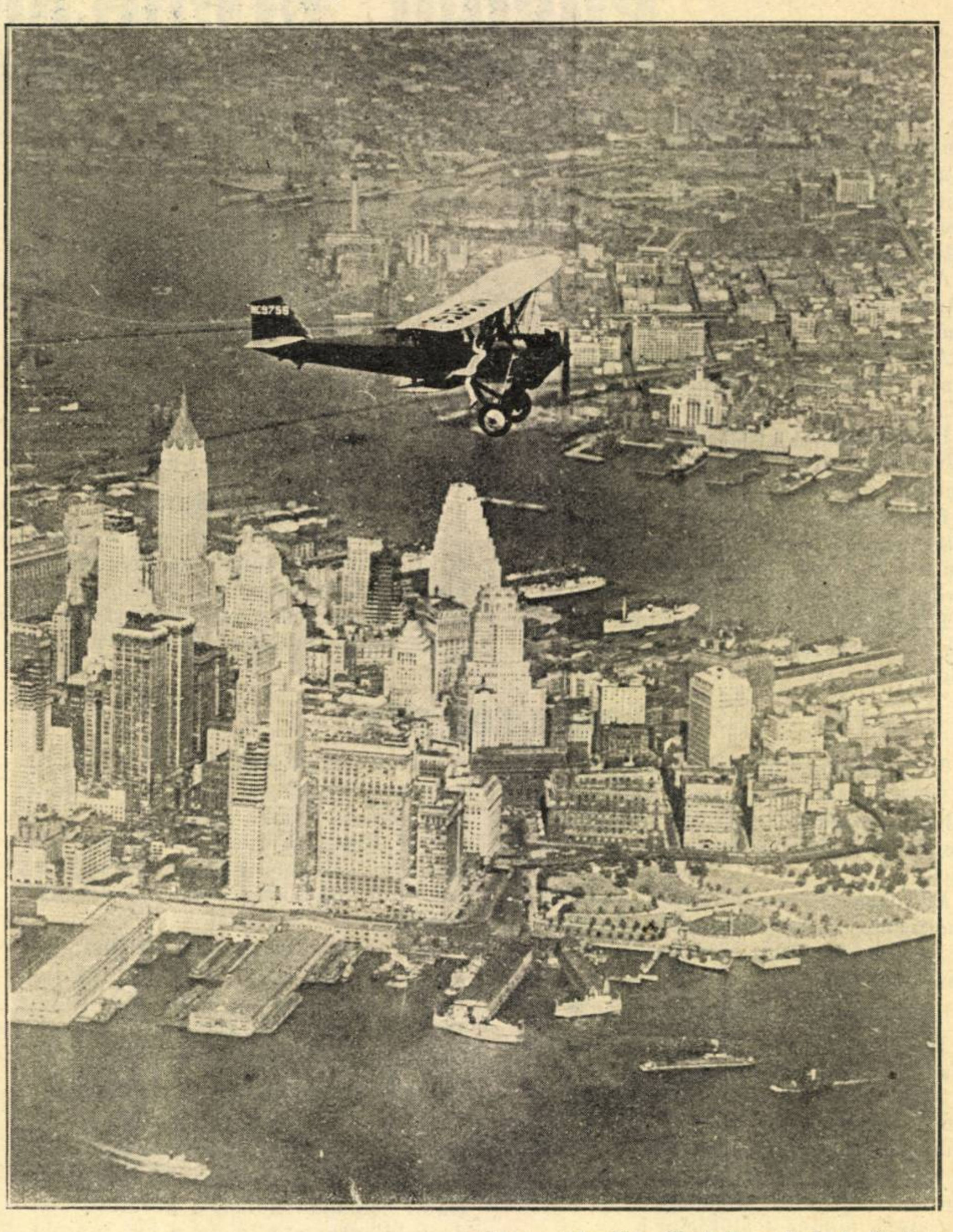

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin).

Instantaneul nostru arată pe acrobatul american de aviaţie Billy Bomar executând figuri gimnastice pe exteriorul unui avion deasupra oraşului New York. Produsul reprezentaţiilor sale e destinat unei societăţi de schilozi.

Profesor condamnat de elevi

Faptul nu s'a petrecut în Rusia, ci în Cehoslovacia.

In orăşelul Wischau, un profesor de la liceul municipal se afla acasă, la masă, cu soţia, când se auzi soneria dela uşă. Doi indivizi, mascaţi şi bărboşi, se repeziră la el şi începură să-l bată cu un ciomag.

Profesorul căzu leşinat, pe când soţia sa striga după ajutor.

Agresorii putură fi prinşi. Erau doi tineri elevi, grotesc deghizaţi, ai profesorului. Aveau cuţite şi acid sulfuric.

Ei mărturisiră că, drept pedeapsă pentru proastele note date de profesor unora dintre elevi, aceştia înfiinţaseră o ligă secretă a «clasei a cincea», care condamnase pur şi simplu la moarte pe dascălul prea sever. Se trăsese la sorţi numele celor doi băeţi însărcinaţi cu executarea sentinţei.

Profesorul nu a murit, dar e la spital, serios bolnav.

Frumos tineret!

Nouă reguli conjugale

Federaţia californeană a cluburilor feminine a publicat de curând o listă de reguli destinate să asigure unei femei fidelitatea şi dragostea bărbatului ei. Iată-le:

Imbracă-te drăguţ pentru primul dejun.

Obţine dela soţul tău să iasă cu tine, seara, de două ori pe săptămână. In celelalte zile lasă-l în pace acasă.

Plăteşte toate datoriile menajului înainte de a-ţi comanda o rochie nouă.

Nu cere niciodată bărbatului să-ţi dea ajutor în treburile menajului.

Nu permite niciodată soacrei tale să stea la voi Duminicile după amiazi.

Ascultă pe bărbatul tău, dacă îi place să fie ascultat când vorbeşte.

Cere-i părerea în toate.

Fii iubitoare, dar nu prea iubitoare.

Fă-l să crează că eşti o sărmană fiinţă, pe câtă vreme el este voinic, are forţa leului şi curajul lui Napoleon.

Pagina problemelor

Premiile matematice acordate cititorilor noştri

Ţinând seama că s'au primit la redacţie zeci de soluţiuni interesante ce meritau a fi premiate, regretăm a nu putea acorda premii tuturor harnicilor noştri cititori care ne-au trimis regulat deslegări timp de luni de zile.

Acordăm deocamdată trei premii ţinând seama de numărul punctelor obţinute.

Aceste puncte se acordă ţinând seama de cantitatea şi calitatea soluţiunilor.

PREMIUL I se acordă d-lui *Ovidiu Idriceanu-Igrov* (Bârlad) care a deslegat cel mai mare număr de probleme.

PREMIUL II se acordă d-lui *Dan Florescu* (Roman), care a deslegat un număr aproape tot atât de mare de probleme ca d-l Idriceanu.

PREMIUL III a fost obţinut de d-l *Serge Sişco* com. Noua Suliţa (jud. Hotin).

Cei 3 premiaţi mai sus notaţi sunt rugaţi să comunice de urgenţă adresa lor ad-ţiei revistei spre a li se trimite prin poştă premiile.

Premiul I constă în 10 (zece) cărţi din Biblioteca ştiinţifică «Orizontul».

Premiul II e de 8 (opt) cărţi şi al III-lea de 6 (şase) cărţi din aceiaşi bibliotecă (Editura «*Eminescu*» str. Ing. Saligny 2, Bucureşti I).

Deşi aceste modeste premii nu reprezintă din punctul de vedere material o sumă atât de vizibilă, totuşi ele sunt o încurajare pentru cititorii noştri.

Premiile viitoare

Cum dorim să dăm premii în cărţi ştiinţifice unui număr cât mai mare de cititori, rugăm să ni se trimită soluţiunile ultimelor probleme sau măcar a celora publicate în prezentul număr.

Noui probleme

Vom da câte 3 premii în fiecare lună.

Cititorii cari ne-au rugat să mai publicăm probleme indiene au prilejul acum să-şi încerce forţa lor, matematică.

Dăm mai jos o nouă serie de probleme foarte interesante şi relativ uşoare.

Primim soluţiuni până la 31 Decembrie 1930.

Problema indiană No. 2

A 5-a parte dintr'un stol de albine s'a aşezat pe floarea unui Kadamba, a treia parte pe floarea de Siljindhri, de 3 ori diferenţa acestor numere se duce la floarea unui Kutaja şi o albină a rămas în aer atrasă de mirosul unei iasomii şi a unui pandamus.

Care e numărul albinelor?

Problema indiană No. 3

In mijlocul unei lupte furiosul Prithawa luă un număr de săgeţi pentru a omorâ pe Karma.

El întrebuinţă dintr'însele $\frac{1}{2}$ pentru propria sa apărare şi de 4 ori rădăcina patrată contra cailor.

Trei săgeţi străpunseră pe Shalya. alte trei sfărâmară stindardul şi arcul, iar o altă săgeată străpunse corpul lui Karma.

Care e numărul săgeţilor luate de Arjun (Arjun e un alt nume al lui Prithawa care era un rege indian acum vre-o 3000 de ani, de când se crede că datează această originală problemă).

Problema celor 4 greutăţi

Un om voind să cântărească greutăţi dela 1 până la 40 kilograme (bineînţeles numai în kilograme, fără fracţiuni) comandă numai 4 greutăţi, una de x kilograme, alta de y kg., a treia de z kg. şi a patra de w kg.

A se afla valorile lui x, y, z şi w

Problema aceasta s'a dat la o teză de clasa I-a gimnazială.

Corespondenţa cititorilor, Plebiscitul şi Soluţiile problemelor

D-l ALEX. GOLUMBEANU (Oradea) ne trimite odată cu soluţiile problemelor lui Foucault, Flamarion şi Einstein o scrisoare interesantă cu privire la plebiscitul nostru.

Intre altele d-l Golumbeanu ne scrie următoarele:

Domnule Director!

Ca vechiu cititor al acestei reviste, cred că cele de mai jos, adică răspunsul la plebiscitul O. L. No. 41 cu data de 2.X.1930, va fi destul de întemeiat şi va fi deci binevenit.

1) In privinţa problemelor, ţinând seama de triplul lor rol ştiinţifico-instructivo-amuzant sunt în general pentru problemele cu aplicaţiuni şi exerciţii din domeniul algebrei.

2) Rog cu insistenţă evaluarea şi deci acordarea de premii mai mari câştigătorilor, pentrucă şi fără îndoială, actualmente valoarea premiilor formează punctul atractiv al massei cititorilor şi deslegătorilor de jocuri.

3) In privinţa articolelor nimic de zis, tot ceeace se publică în revistă e mulţumitor.

Sfârşesc şi adaog că revista «OGLINDA LUMII», din toate punctele de vedere, e mai mult decât perfectă».

Iată şi soluţiile trimise de d-l Golumbeanu:

Problema lui Foucault

Distanţa soarelui de pământ e de 148.902.000 km. sau 37.225.500 leghe.

Alex. Golumbeanu-Oradea

Problema lui Flammarion

Soarele e de 64 milioane de ori mai mare ca luna.

Steaua *Antares* e de *160.000 miliarde* de ori mai mare ca Pământul.

Alex. Golumbeanu-Oradea

Problema lui Einstein

Conform calculelor ocolul Universului einsteinian e de:

1.399.680.000.000.000.000.000 km. adică de 46.656.000 parseci.

Diametrul Universului e dar de 14.858.598 parseci.

Alex. Golumbeanu-Oradea

Soluţiile d-lui Igrov-Bârlad

D-l *Ovidiu Idriceanu-Igrov*, căruia i s'a acordat premiul I matematic al revistei noastre ne trimite următoarele soluţiuni:

1) PROBLEMA LUI EINSTEIN: Ocolul universului einsteinian este de 47.304.000.000 parseci şi diametrul de 15.064.968.152 parseci.

NOTA. — Rugăm pe cititorii noştri să ne comunice a cui soluţie e mai bună, a d-lui Golumbeanu-Oradea or a d-lui Igrov-Bârlad?

PROBLEMA DE RAZBOI. Tot d-l Idriceanu-Igrov ne dă următoarea soluţie a problemei de război:

Din 6 milioane oameni între 18—30 ani mor 49.140 într'un an.

Din 3 milioane între 30—45 ani mor 36.120.

Din 1 milion între 45—56 ani mor 26.890.

Din 10 milioane mor 112.150 oameni pe an, deci 448.600 în 4 ani.

Restul de 9.551.400 s'ar întoarce acasă dacă nu s'ar fi tras bineînţeles un singur foc şi n'ar fi isbucnit vreo epidemie.

E dar destul de tragic că o *jumătate milion de soldaţi* pot muri în 4 ani de război, admiţând ipoteza că ar fi o simplă manevră, fără a se face vre-un schimb de foc.

*

RESTUL deslegătorilor în numerele viitoare.

Extraordinarul roman
EVREI
în
Lanţuri
s'a tradus în toate limbile mondiale
Tirajul total în număr de
600.000
exemplare inseamnă un
SUCCES MONDIAL!
Câteva din aprecierile presei internaţionale
Berliner Lokalanzeiger
Romanul e plin de senzaţie şi totodată abil amestecat cu descripţii miniaturale desfăşurând un tablou interesant de moravuri, care ţine atenţia încordată de la început până la sfârşit.
Hamburgischer Correspondent:
Acest roman din Ghetto e scris cu o pătimaşă forţă de înfăptuire literară.
Daily News:
Povestirea aceasta e de o forţă covârşitoare. E una din cărţile pe cari cititorul nu le uită atât de lesne.
Northern Whig, Belfast, Irlanda:
O lucrare cu total remarcabilă. Cea mai bună carte scrisă de mulţi ani încoace!
Pester Lloyd, Budapesta:
Technica romanului e desăvârşită, şi cu totul remarcabilă e descrierea evadării din minele de argint viu ale Siberiei.
Se găseşte la toate librăriile şi la Editura „EMINESCU" S. A. Bucureşti

Mare noroc să fii autor!

Ziarele vieneze semnalează, după niște statistici teatrale publicate la New-York, beneficiile încasate de unii autori austriaci, ale căror opere au fost reprezentate în State-Unite.

Astfel *Contesa Marița* și *Prințesa Circului,* de Kalman, au adus acestuia 55.580 și 30.573 dolari, adică peste 9 milioane și peste 5 milioane lei.

Casa cu trei fete, a cărei muzică este compusă din motive de Schubert, care a murit foarte sărac, a adus peste 17 milioane lei traducătoarei americane și 67 milioane lei editorului vienez Molnar, pentru comedia sa *Joc în castel,* a primit aproape 10 milioane lei.

Se mai citează *Procesul lui Mary Dugan,* de Bayard Veiller, care a produs peste 52 milioane lei teatrului și aproape 10 milioane lei pentru reproducerea cinematografică.

D-na ministru plenipotențiar

D-na Alexandra Kollontay, noua ministru plenipotențiar a sovietelor ruse, se duce la palatul regal din Stockholm spre a-și prezinta scrisorile de acreditare.

Pentru apărarea pietonilor

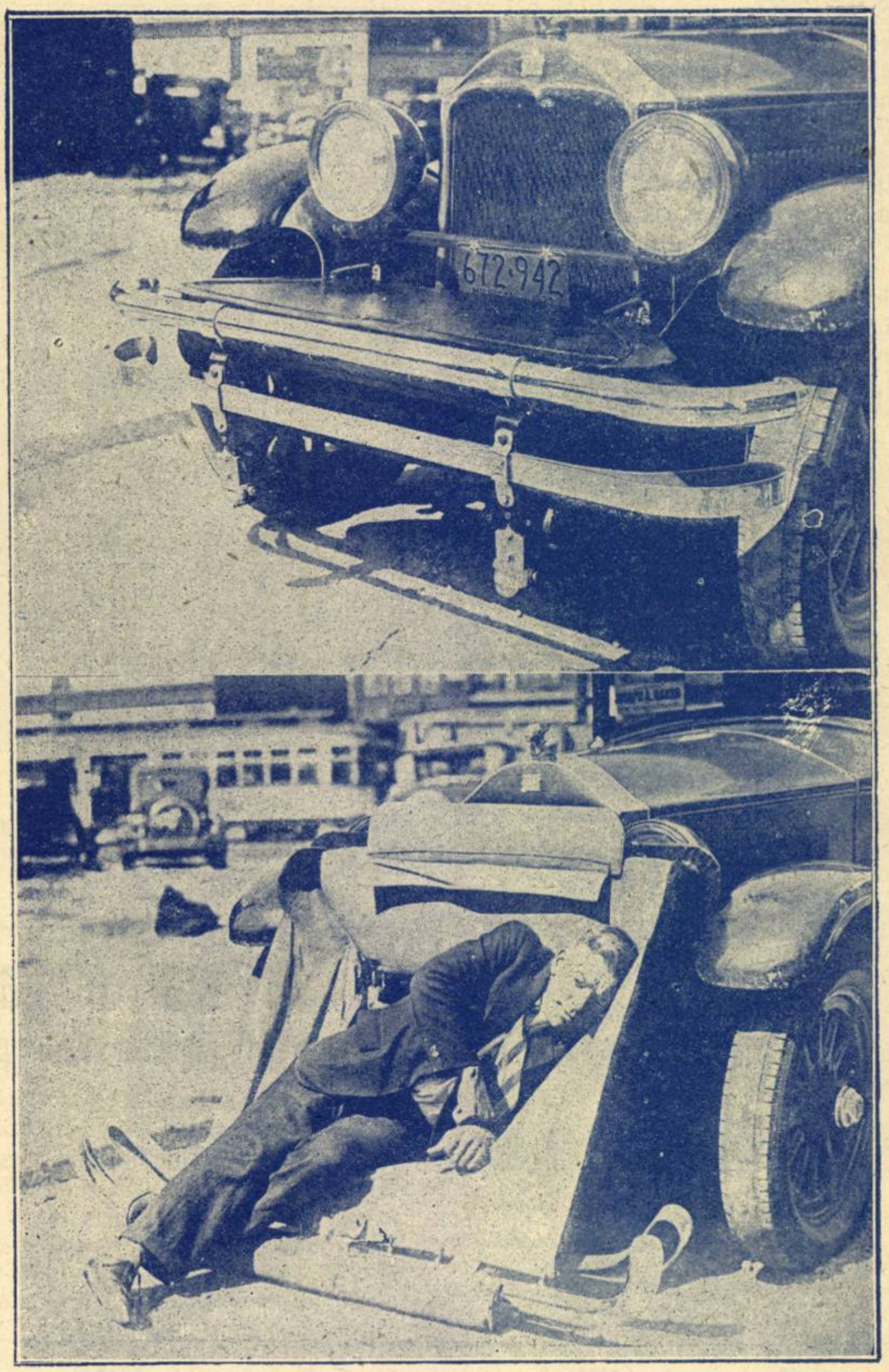

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

In America s'a experimentat o nouă invenție la automobile, menită de a apăra pe pietoni: un pare-choc (potolitor al izbiturei) pe care șofeurul îl transformă, apăsând pe un buton, într'un fel de pernă în care cade trecătorul periclitat. Vedem sus mașina cu aparatul închis; jos, aparatul deschis, cu un pieton salvat.

O cămășuță indiscretă

Cele ce urmează s'au petrecut — dacă anecdota nu e inventată — într'un castel din Bourgogne.

Lamartine se afla printre musafiri împreună cu Alexandre Dumas și Rachel, faimoasa actriță, care se afla în regiune spre a asista la vânzarea bunurilor unui gentilom pe care îl ruinase.

La prânzul din ajunul vânătoarei, Rachel fusese așezată între Lamartine și Dumas, cari rivalizau în politețe față de tragediană. Dar Rachel părea a prefera pe poet.

A doua zi dimineața, urmă plecarea la vânătoare. Pe peron, Lamartine observă că și-a uitat mănușile în camera sa, în etajul unde locuiau toți invitații.

Unii voiră să se ducă să i le caute. Dar Lamartine îi opri, zicându-le:

— Se va duce câinele meu. Flerul său nu-l înșeală niciodată când e vorba de un obiect ce-mi aparține sau pe care l'am atins.

Și chemându-și câinele. Lamartine îi trecu mâna peste bot, îl puse să-i miroase mâinile și îl trimise apoi în interiorul castelului.

Trecură câteva secunde, după cari câinele se întoarse triumfător: avea în bot... cămașa actriței Rachel.

Gânduri

In politică, ca și în viață, nu trebue să dorim decât ceeace e posibil și practicabil.

Heinrich Heine

*

Invențiile oamenilor progresează din secol în secol; bunătatea și răutatea lumei rămân în general aceleași.

Pascal

*

Rușinea e în ofensă și nu în scuze.

La Chaussée

Prohibiție productivă

Știți cât produce prohibiția alcoolului contrabandiștilor (bootleggers) americani? Trei miliarde dolari pe an, aproape 500 miliarde lei!

O asociație antiprohibiționistă a făcut în Statele-Unite o anchetă, care a durat optsprezece luni, dar a ajuns la concluzia că Americanii cheltuesc acum trei miliarde dolari pentru băuturi toxice, — un miliard mai mult decât în 1913, an în care consumația alcoolului fără prohibiție atinsese o cifră—record.

Să fie acesta rezultatul atracției ce exercită fructul oprit? Poate. E mai ales nevoia umezirei cerului gurei cu alte mixturi decât apă caldă aromatizată sau siropuri care debilitează sau provoacă desgust.

In tot cazul Americanii cari vin în Europa, arată cel mai mare dispreț pentru regimul prohibiționist.

Toți generali...

De când a isbucnit revoluția din Brazilia, numeroși tineri se prezintă la New-York la consulatul brazilian spre a cere să fie înrolați în armata din Brazilia.

Unii preferă trupele federale, alții pe rebeli.

Dar toți tinerii aceștia vor imediat grade ofițerești superioare.

Un fost sergent din marină a vrut să fie numit generalisim al trupelor federale. Nici mai mult, nici mai puțin...

Un scaun foarte ușor

(Photo „The New York Times").

In America a început să se introducă în birouri un foarte ușor și foarte practic scaun din aluminiu, care poate fi ridicat cu un singur deget.

Alimentarea șomeurilor americani

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Numărul șomeurilor crește mereu în Statele Unite. In ultimul timp se constatase că sunt peste 3 milioane și jumătate de muncitori cari nu au de lucru. La Washington s'au înființat cantine publice pentru șomeuri. Iată aci un șir din aceștia în fața unei asemenea cantine.

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaționale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi știm că și eleganța Româncelor e aproape imbatabilă. Și prin eleganță ținem să precizăm că nu înțelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care știe să poarte rochița cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganța nu este așa dar în funcție de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraș, în ce județ, se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe județe și-l vom centraliza apoi în București, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensație în lumea feminină — și pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalități marcante ale vieței noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecționat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

O rachetă de tennis, demontabilă

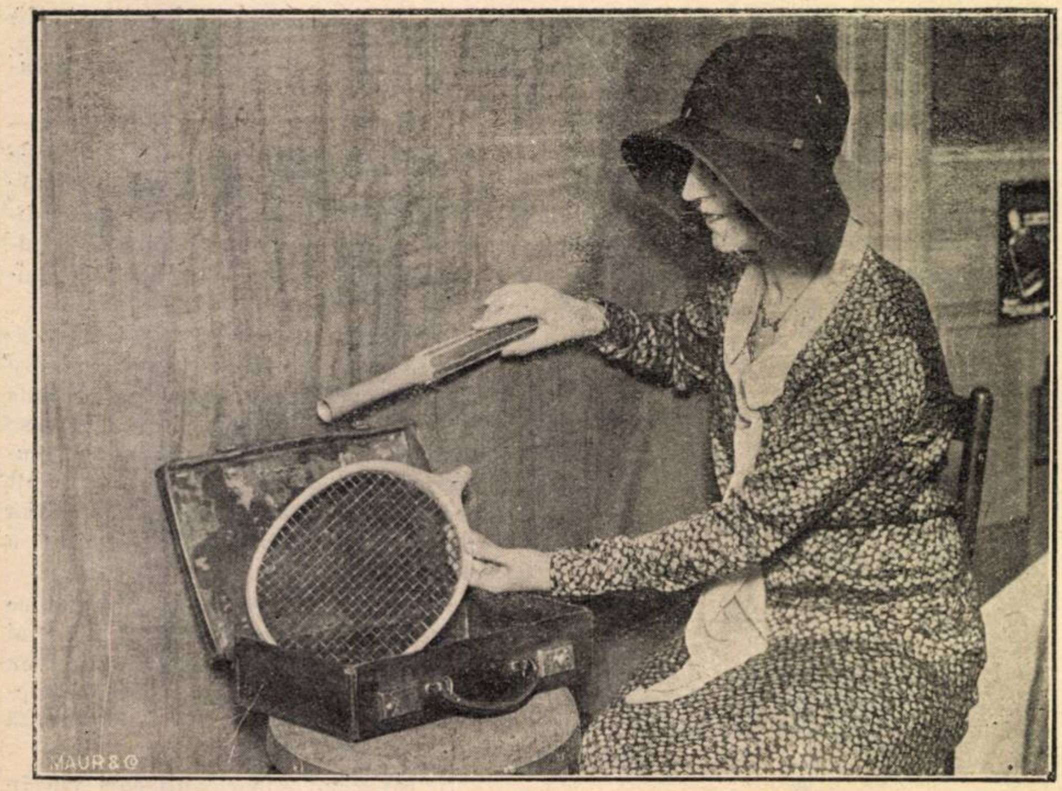

(Photo-exclusivitate Keystone)

La o recentă expoziție de invenții practice, s'a admirat la Londra așa-zisa rachetă demontabilă, al cărei mâner se deșurupează, pentru ca racheta să poată fi împachetată într'o trusă de dimensiuni restrânse.

ERNST GLAESER

Contingent '924

(Jahrgang 1902)

Se găsește de vânzare la toate librăriile și la Editura «EMINESCU», București I, Strada Parlamentului 2.

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Demonstrație de șomeuri în America

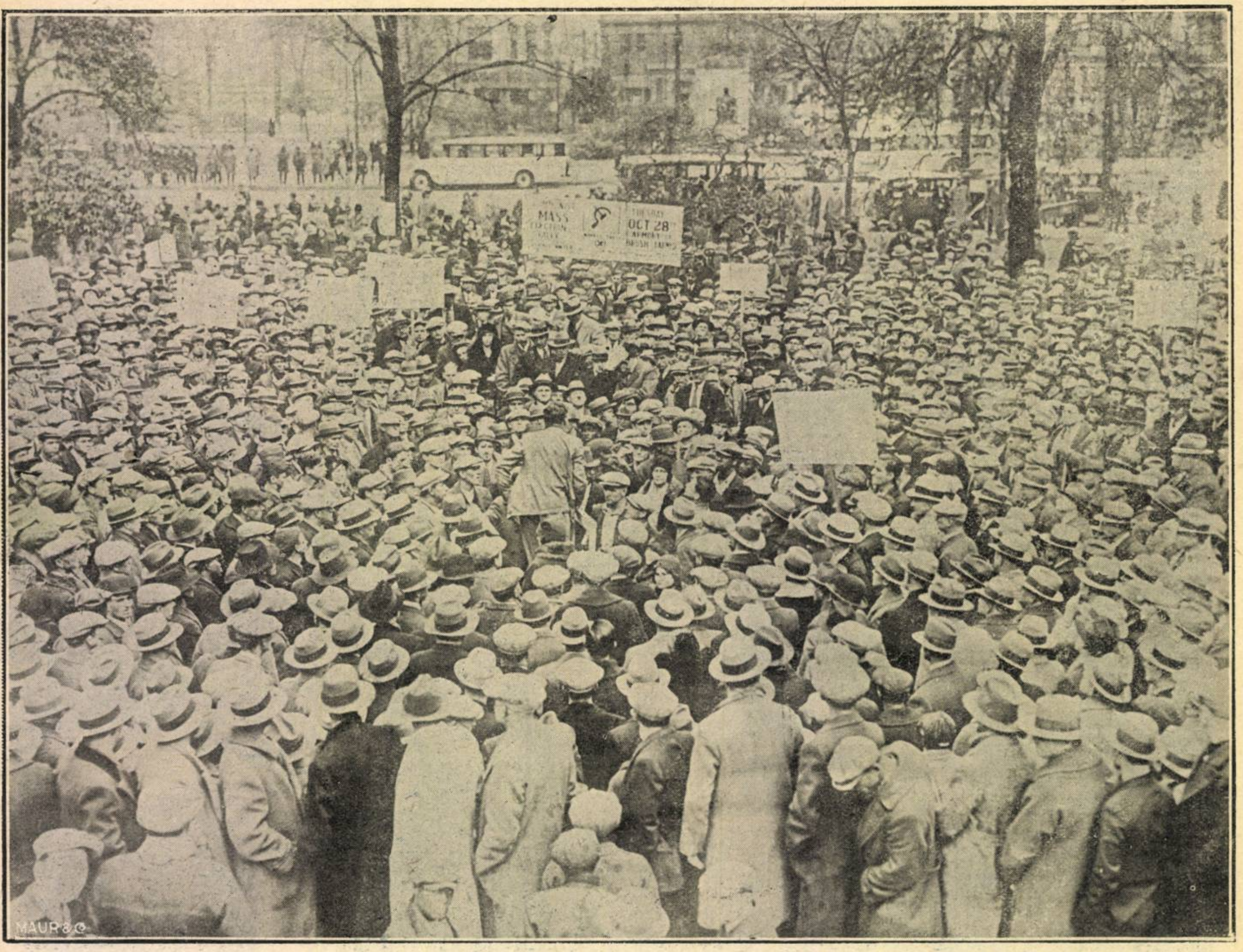

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Orașul american Detroit, cunoscutul centru al industriei de automobile, a trecut deunăzi prin momente de spaimă în urma unor neașteptate turburări provocate de vreo 3000 de șomeuri. Poliția, care la început părea neputincioasă de a pune capăt desordinei, a reușit în cele din urmă să potolească furtuna.

Sosia prințului de Galles

Oamenii celebri au totdeauna câte o sosie, câte un om care seamănă cu ei leit.

Reporterul fotografic al unui mare ziar din Londra — ca să cităm o pildă — avea o uimitoare asemănare cu Ford, regele automobilului, cu care era adesea confundat. Intr'o zi, însă, rolurile se intervertiră: Ford fiind în capitala Angliei, fu luat drept reporterul fotografic. Și toată Londra se prăpădi de râs.

Tot așa, se știe că Mussolini are un *alter ego* în persoana unui coafor din New York, iar prezidentul actual al Statelor Unite, Hoover, seamănă leit cu proprietarul unui magazin de mode din San Francisco.

De soarta aceasta nu a fost scutit nici prințul de Galles, moștenitorul tronului britanic. Sosia acestuia a știut însă să profite în așa fel de asemănarea sa cu prințul popular, încât a avut adeseori de a face cu poliția și justiția. Interesant este că în unul din aceste cazuri, prințul de Galles însuși a intervenit în favoarea sosiei sale.

Zilele acestea, tânărul în chestiune, care se numea Bill Humbert, a murit.

Era fiul unui onorabil comerciant din Londra. Incă din prima tinerețe a făcut isprăvi urâte, care deciseră pe tatăl său să-l isgonească. Bill Humbert deveni aventurier și exploată asemănarea sa cu prințul de Galles, spre a trăi fără a munci.

Se îmbrăca aidoma ca prințul, comandându-și hainele la croitorul la care lucra și moștenitorul tronului. De cele mai multe ori, Bill Humbert se amesteca, la curse sau la alte reuniuni publice, prin mulțime, și buzunărea oamenii. Uneori poliția îl prindea asupra faptului, alte ori însă nu i se putea dovedi furtul comis.

Contra cocktailului

Contele Keyserling, cugetător ultramodern, se declară adversar al cocktailului.

Iată ce spune incidental într'o «psihoanaliză a Americei» publicată în «*l'Européen*»:

«Ași vrea ca cineva în realitate competent să scrie istoria și psihologia cocktailului.

«E de sigur una din invențiile cele mai extraordinare. Și aceasta nu numai fiindcă abrutizează în loc să stimuleze, dar și fiindcă combină greșeala cu incompatibilitatea. Eu cred că implică fundamental o intenție foarte profundă: cocktailul are de scop să facă rău fără să facă plăcere. E, într'un cuvânt, o expresie oarecum excentrică a puritanismului».

Vă place, d-lor amatori de cocktailuri ?

AU APĂRUT
DIN „AVENTURILE EXTRAORDINARE ALE LUI ARSENE LUPIN"
de *MAURICE LEBLANC*:
Confidențele lui Arsène Lupin
Triunghiul de aur
Izbânda lui Arsène Lupin
Au mai apărut până acum:
Arsène Lupin gentleman-apaș.— Arsène Lupin contra lui Herlock Sholmes. – Acul scobit. – «813».— Cele trei crime ale lui Arsène Lupin. — Dopul de cristal.
Se găsesc de vânzare la toate librăriile, depozitarii de ziare și la Editura „Eminescu", S. A., București I, Str. Anghel Saligny 2.
VOLUMUL COMPLET, LEI 30

Cortegiul noului lord-primar al Londrei

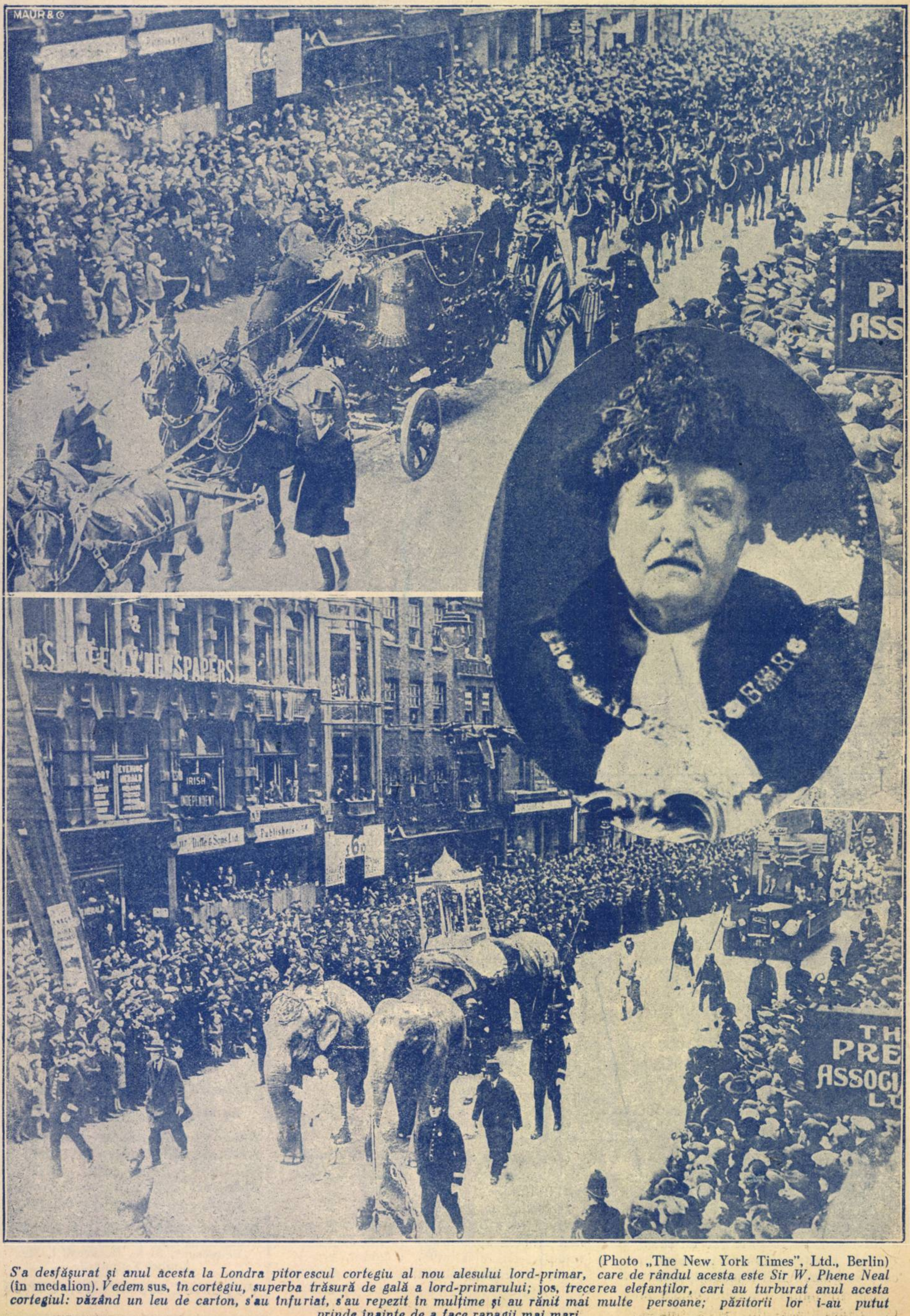
MAUR & C°
EVENING HERALD
IRISH INDEPENDENT
Publishers
THE PRESS ASSOCI

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

S'a desfăşurat şi anul acesta la Londra pitorescul cortegiu al nou alesului lord-primar, care de rândul acesta este Sir W. Phene Neal (în medalion). *Vedem sus, în cortegiu, superba trăsură de gală a lord-primarului; jos, trecerea elefanţilor, cari au turburat anul acesta cortegiul: văzând un leu de carton, s'au înfuriat, s'au repezit în mulţime şi au rănit mai multe persoane; păzitorii lor i-au putut prinde înainte de a face ravagii mai mari.*

Depunerea legământului cercetaşelor din Bucureşti

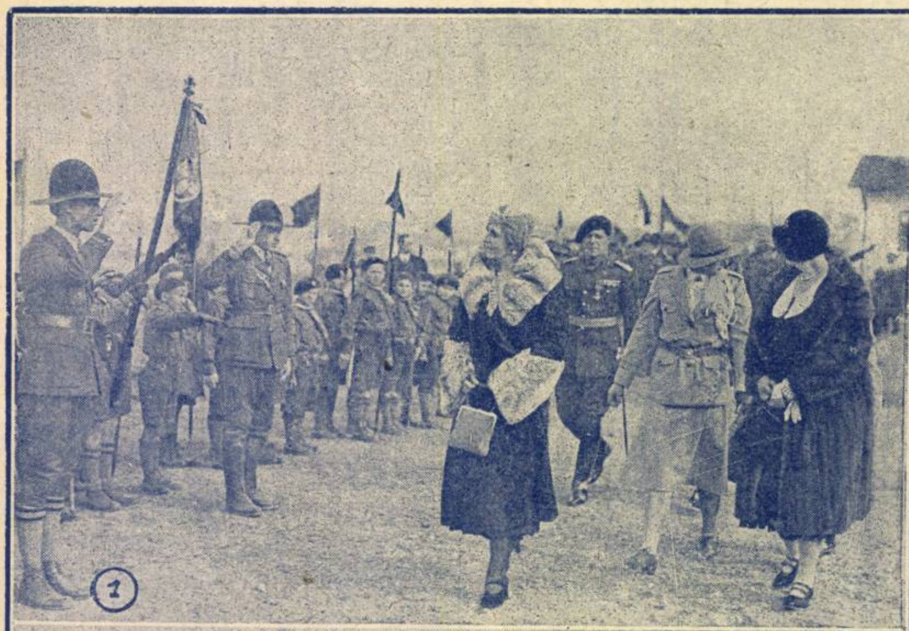

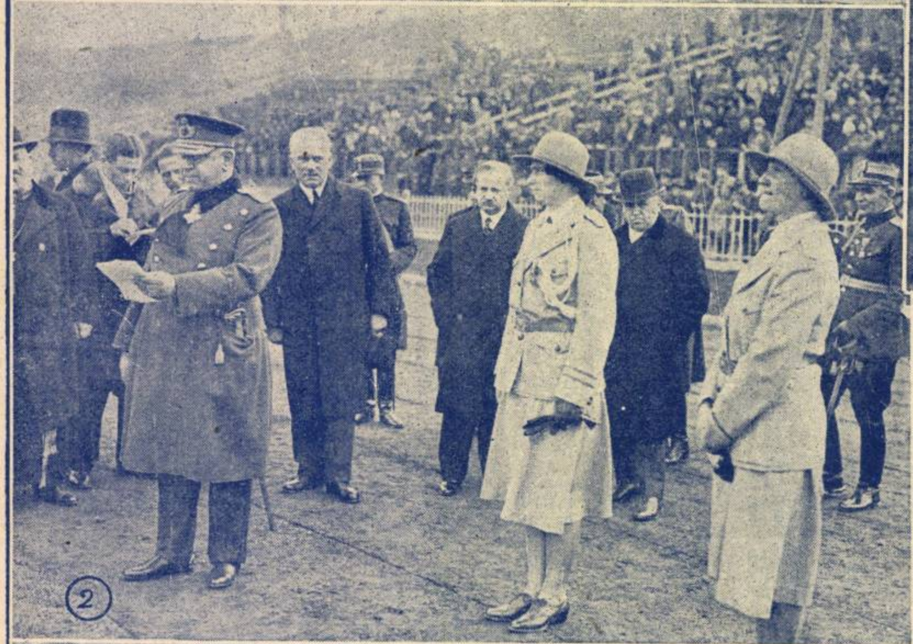

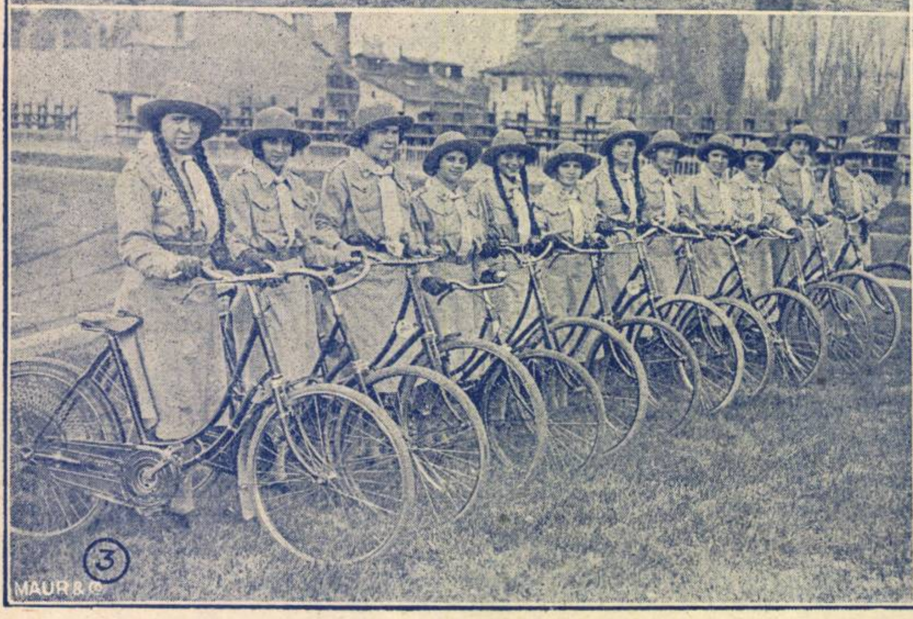

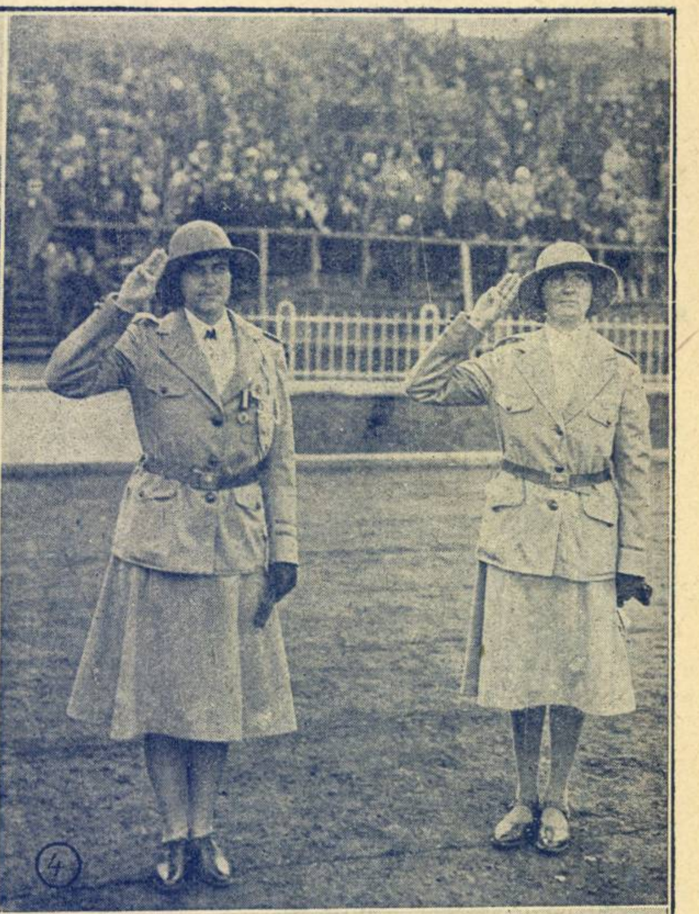

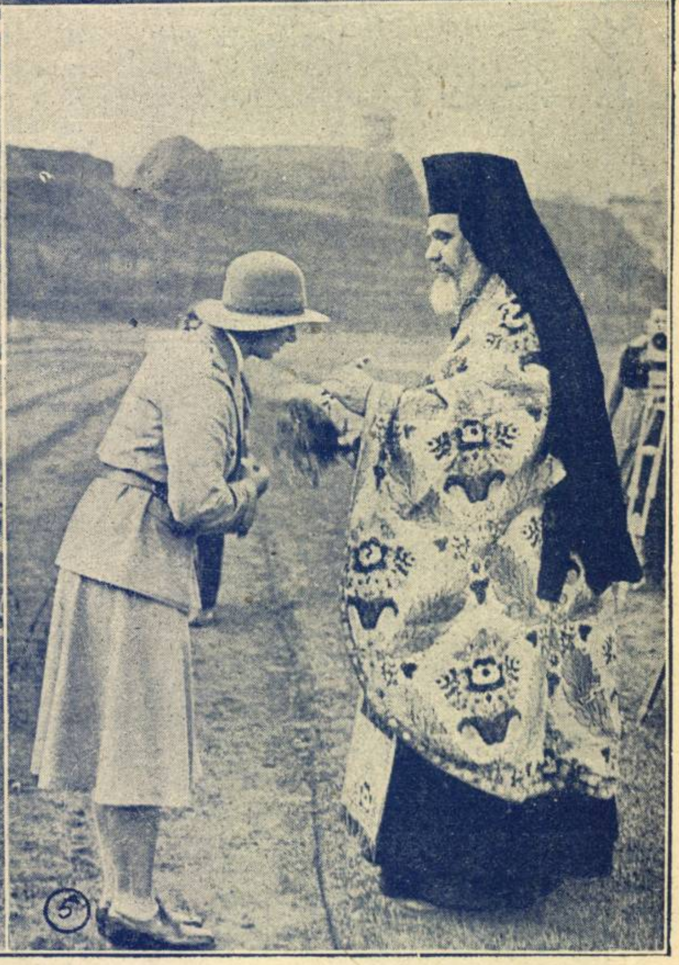

(Photo „Oglinda Lumii").

1. M. S. Regina Maria, M. S. Exregina Elisabeta a Greciei şi A. S. R. Principesa Ileana trec în revistă, pe terenul O. N. E. F. din Bucureşti, cercetaşele. — 2. D. general Condeescu, ministrul armatei, îşi citeşte cuvântarea. — 3. Un grup de cercetaşe cicliste. — 4. A. S. R. Principesa Ileana (stânga) *primeşte defilarea cercetaşelor. — 5. Clerul binecuvântează pe A. S. R. Principesa Ileana, comandanta cercetaşelor române.*

Stratagemă reuşită

A fost pedepsit la opt luni închisoare un soldat senegalez dintr'un regiment din Libourne (Franţa), care furase o sumă importantă unuia din camarazii săi.

Amuzantă e stratagema cu care a fost descoperit hoţul.

Plutonierul, care cunoaşte bine pe negrii săi, invită pe soldaţi să bea dintr'o apă turnată de el într'un pahar de o litră, declarând că a băgat în ea un praf magic, graţie căruia autorul furtului va muri când va bea.

Bine înţeles, numai cel vinovat refuză să bea şi preferi să mărturisească.

Vechile stratageme se mai prind aşa dar... la unii negri rămaşi copii.

PAGINA FEMEII

Dansuri clasice pe tărâm modern

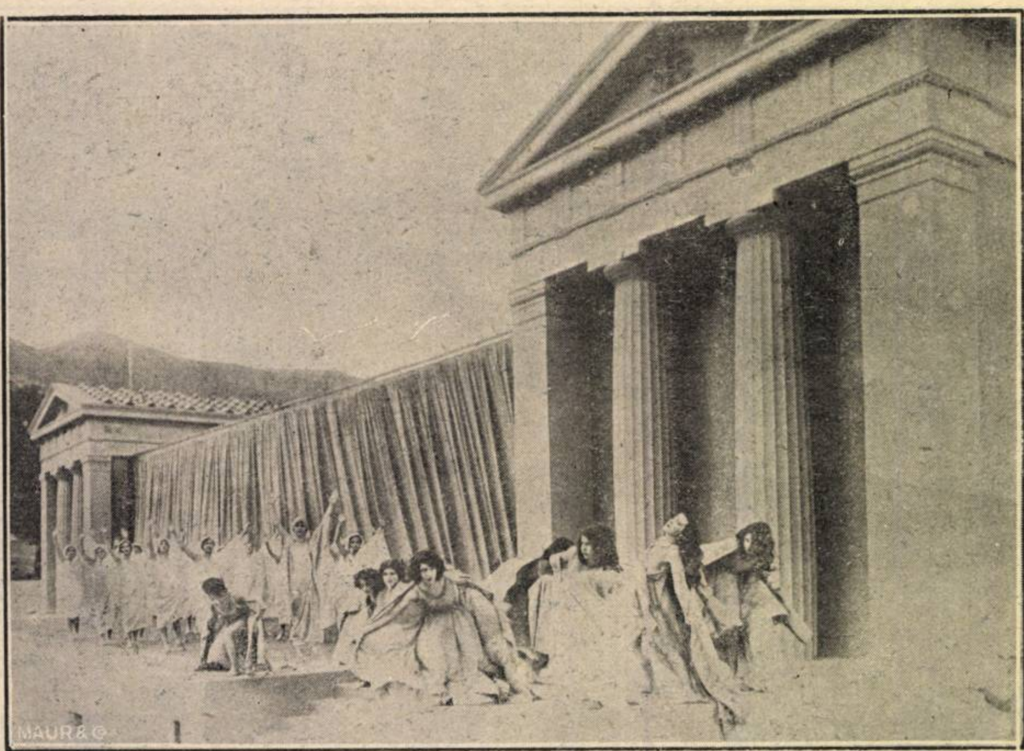

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Oraşul californean Los Angeles a construit în împrejurimi un vechiu teatru clasic (elen) pentru reprezentaţii de caracter antic. Iată aci dansuri moderne executate de trupa Norma Gould în acest teatru antic.

Ca strămoşii noştri

O doamnă locueşte în rue de la Tour-d'Auvergne din Paris, unde lucrările de reparare împiedecau zilele trecute accesul oricărui vehicul.

Intr'o seară ploua cu găleţi. In seara aceia, doamna, gătită şi încălţată ca Cenuşereasa pentru bal, nu ştia cum să ajungă la un taxi care s'o ducă la teatru.

Un vechiu colecţionar din aceeaşi casă îi veni în ajutor cu... o litieră, pe care o duseră el însuşi şi fata din casă a doamnei. Era întunerec şi nimeni, afară de şofeurul taxiului oprit în rue des Martyrs, nu văzu acest transport anahronic.

La întoarcere, doamna nu se temu să-şi umple pantofii aurii cu noroi.

Se văd deci şi lucruri vechi în epoca noastră de modernism intens.

Baba vrea să bea

Legea americană interzice băuturile alcoolice, dar o femee vrea să bea totuşi. Şi ce femee!

E Mrs. Eliza Lawrence, care şi-a serbat de curând la Jersey-City, în mijlocul celor patru generaţiuni de descendenţi, a 103-a aniversare a naşterii.

Ea priveşte prohibiţiunea drept «o ruşine» şi şi-a proclamat cu glas tare părerea cu prilejul zilei ei. Dar nu i s'a dat alcool de băut.

Nu vă mai plictisiţi la coafor!

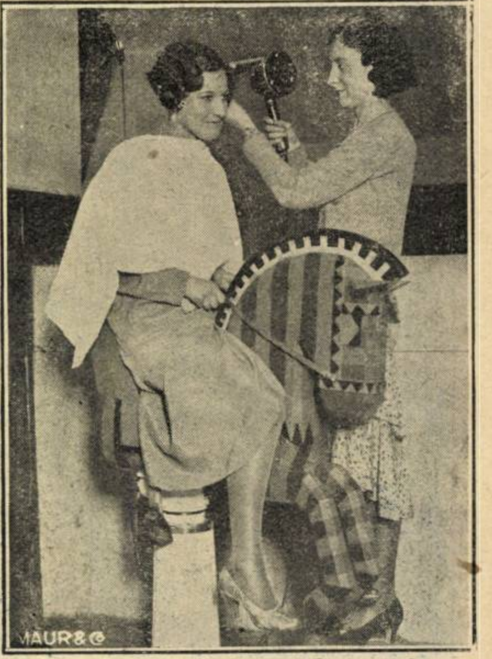

Doamnele cari stau ceasuri întregi la coafor, nu se vor mai plictisi de aci înainte: la expoziţia recentă de frizerie din Londra a fost arătat un cal mecanic, cu care clienta se va putea juca în vreme ce coafeuza îi îngrijeşte părul.

(Photo-exclusivitate Keystone)

Cele mai frumoase Vieneze

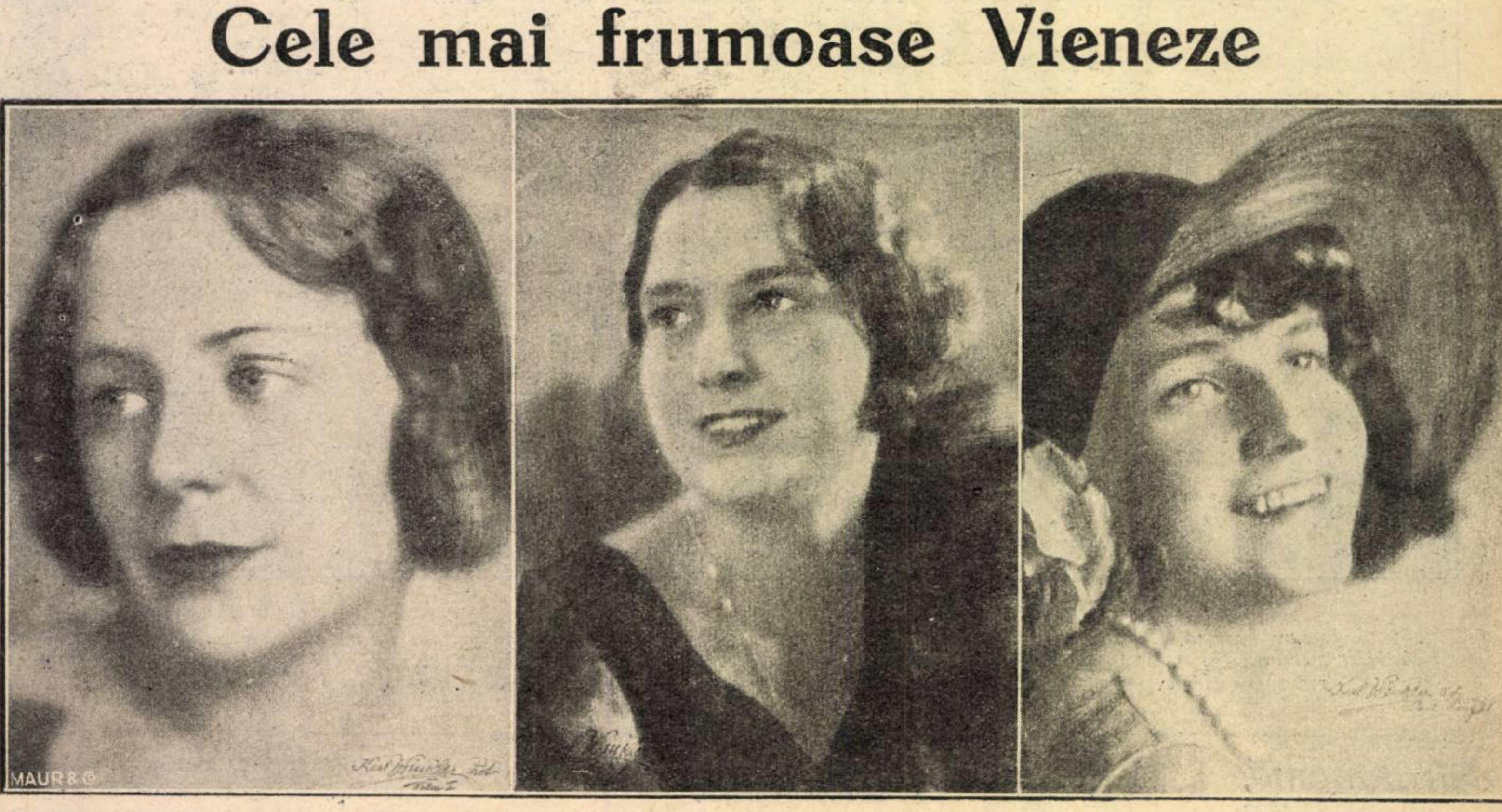

Domnişoarele vieneze premiate de un juriu de artişti la recentul concurs de frumuseţe organizat de societatea „Wiener Volkskunst": stânga, *d-şoara Gusti Habernig (premiul I);* mijloc, *d-şoara Steffi Bergeleitner (premiul II);* dreapta, *d-şoara Wilma Prokop (premiul III).*

Când se alege un nou rector

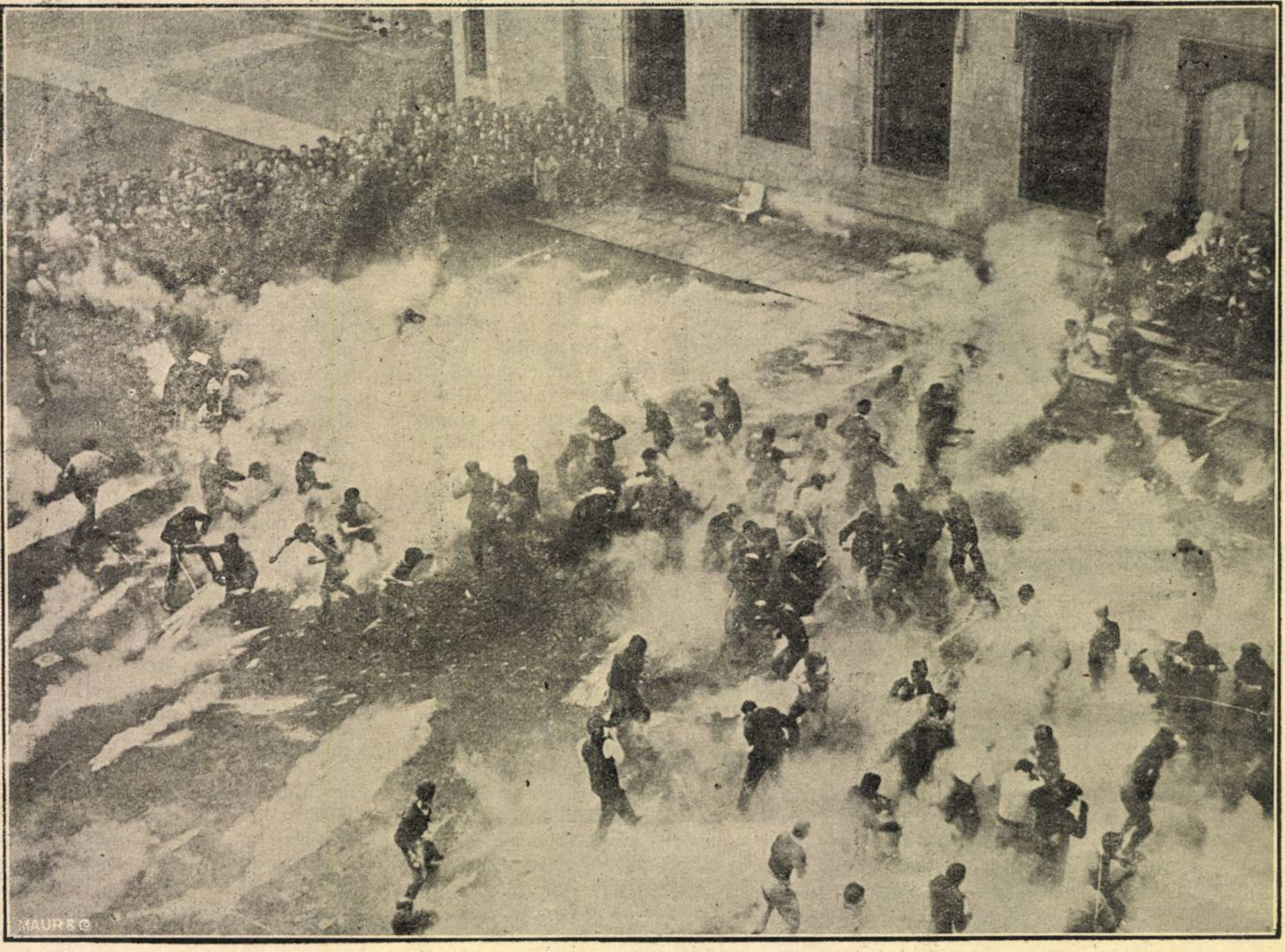

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Când se alege un nou rector la Universitățile englezești, studenții organizează în onoarea noului rector o bătălie cu focuri de bucurie, ținta fiind de a se pune mâna pe drapelul adversarilor. Una din tabere se numește „Impartialii", cealalta „Unioniștii". Bătălia aceasta cu intenții bune degenerează adesea în încăerări serioase. Iată aci o scenă din această luptă.

Cele mai originale meserii

Autoritățile engleze au avut în Indii tot felul de surprize. In recensămintele oficiale ale populației, foaia conținând întrebarea administrativă: *profesia, ocupația,* dădea adeseori o dovadă neașteptată de sinceritate. S'ar putea crede că aceste foi au fost completate de o mână străină, mai mult ori mai puțin poznașă; dar nu! *Westminster Gazette* publică în 1893 câteva exemple de răspunsuri.

După aceste declarații, cadrul profesional, acela al mijloacelor de existență mărturisite, se lărgise: „debitor", „trăind din împrumuturi", „resurse secrete", „oaspete" și chiar „leneș".

S'a văzut profesiunea de brigand, hoț și cerșetor de... relații.

Unii Hinduși se declarau întreținuți de ginerii lor. Mai erau povestitori de istorii din casă în casă, dătători de oracole, bărbieri de bivoli, curățitori de ochi, etc. Declarația cea mai tipică era aceasta: „Martor plătit în fața tribunalelor".

Mare lucru sinceritatea la casa omului.

Ce au ajuns muzicanții Sultanului

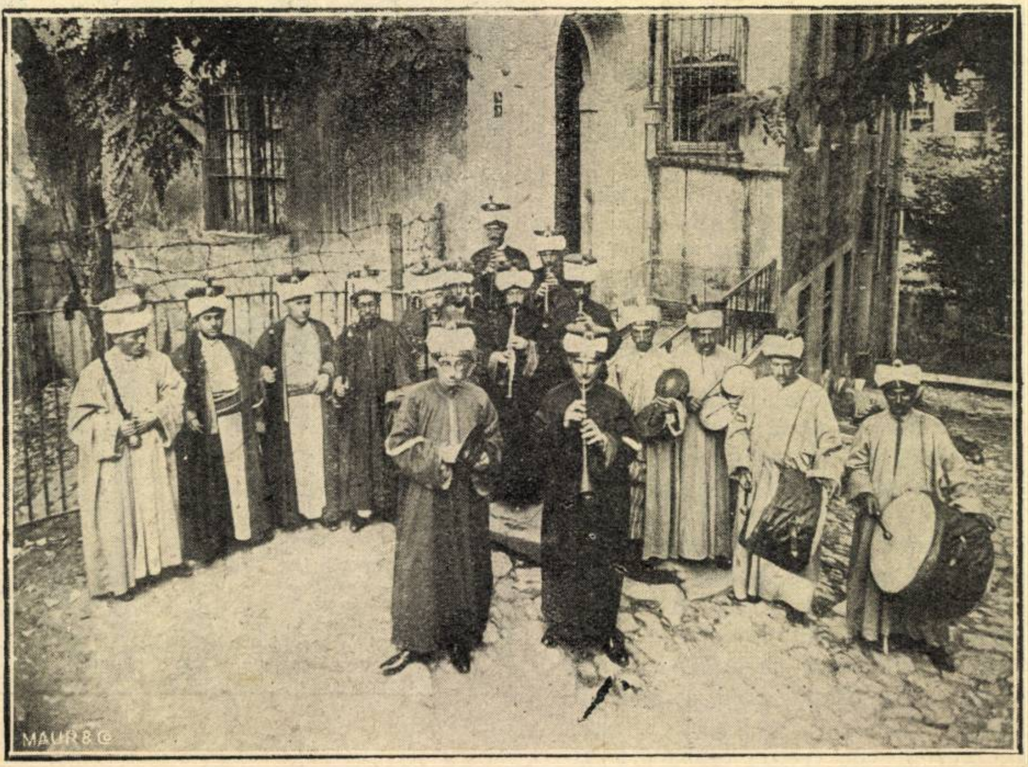

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Muzicanții — îi vedem aci în costumele lor originale — cari cântau odinioară în fiecare Vineri în fața Sultanului, sunt siliți acum, de când nu mai există Sultan, să cânte pe străzile și prin curțile din Constantinopole spre a-și câștiga existența.

ORASUL CELOR SAPTE UMBRE

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

A doua și a treia zi făcui la fel. A-

2) lergând contra sirocco-ului, care îmi dădea impresia că mă aflu necontenit în fața gurei deschise a unui cuptor aprins, continuai să merg drept în fața mea pe un șes strălucitor și fără de sfârșit.

In spre apusul zilei a șasea, în ceasul când umbra mea se lungea peste măsură pe sol, văzui ridicându-se la orizont un rând de coline înalte, ale căror contururi întunecoase se detașau neted pe cerul încins de soarele în declin.

Cunoscând perfect topografia nisipurilor pe cari mă născusem, pricepui imediat că mă rătăcisem. Lanțul de coline nu deștepta în mine nicio amintire. Era deci vădit că nu luasem direcția necesară spre a întâlni marea stâncă neagră cu înscripții relative la cucerirea musulmană, și că mă pierdusem, fără a-mi da seama, într'o regiune complet necunoscută.

De multe ori străbătusem, înainte vreme, drumul urmat de caravanele din Timissao și văgăuna în care stăteau acum ascunși tovarășii mei, dar niciodată nu îndrăsnisem până atunci, nici ei, nici eu, să ne aventurăm în regiunea aceia neospitalieră și perfidă, unde călătorul solitar e totdeauna la cheremul unui burduf care plesnește sau al unei cămile care se apucă să șchiopăteze.

Deodată, pe când îmi plimbam privirea pe linia dantelată a acestui necunoscut lanț, fui lovit de un amănunt care îmi produse cea mai vie impresie. Puțin mai înapoi de celelalte coline se ridicau, unul lângă altul, două vârfuri majestoase în formă de conuri, al căror aspect semâna exact cu o scenă descrisă în una din povestirile preferate ale dascălului meu Essoyuti. Și mă gândii la timpul când, șezând sub vița de vie, în răcorosul **patio** al casei sale, aproape de vechea **casba** din Alger, ascultam pe bătrânul preot și brodam în imaginație scena pe care o aveam acum de fapt în fața ochilor.

Istovit de oboseală, înfrigurat de o zi întreagă petrecută sub un soare arzător, pe jumătate înecat de nisipul pe care vântul mi-l vârâse în gâtlej, și turmentat de evocarea ciudatei istorii ce mi se povestise, mărturisesc că mă gândeam cu oarecare teamă la perspectiva de a petrece noaptea singur în fața acestor doi munți gemeni și misterioși.

Totuși, somnul, care repară forțele noastre pierdute, aduce și minții noastre turburate liniștea ce-i trebuie, și când crepusculul, foarte scurt ca totdeauna în regiunile noastre, risipi în fine arșița zilei, adormii curând.

Inainte încă de apariția la orizont a primei fâșii de lumină care anunță zorii zilei, după ce recitai **sura**, încălecai din nou și pornii hotărât spre lanțul necunoscut de coline.

Ne mai având în burduf decât cantitatea de apă necesară pentru întoarcerea mea, mă abținui dela mâncare, spre a nu avea nevoe să beau. Pe măsură ce înaintam, nisipul devenea mai moale și mai puțin sigur, și bietul meu dromader se înfunda tot mai mult. In fine, după trei lungi ore de marș penibil și descurajant, ajunsei la poalele celor doi munți înalți și siniștri. Putui atunci constata că erau în adevăr despărțiți unul de altul printr'o trecătoare îngustă și, adăpostindu-mi ochii cu mâna spre a mă uita mai atent în direcția aceia, văzui, spre via mea satisfacție, că intrarea în această strungă era apărată de două statui de proporții colosale. Impins de curiozitate, împinsei dromaderul meu să meargă mai repede și nu-l oprii decât după ce ajunsei foarte aproape.

Cele două santinele uriașe care păzeau intrarea în trecătoare, erau compuse din enorme blocuri de piatră de un cenușiu foarte închis, și aveau de zece ori înălțimea omului. Cea dintâi reprezenta o femee tânără și foarte frumoasă, a cărei mână dreaptă era ridicată spre cer; cealaltă, o femee în vârstă și foarte urâtă, cu mâna stângă îndreptată spre sol.

Intre cele două statui enorme, se deschidea un pasaj de vre-o treizeci de pași în lărgime. Toate acestea corespundeau, punct cu punct, cu legenda ce-mi povestise Essoyuti și care ne-a fost transmisă din secol în secol de povestitorii noștri. Or, legenda mai spunea că aci se afla o țară interzisă.

(Urmează în numărul viitor)

Un moment teribil în lupta cu tauri

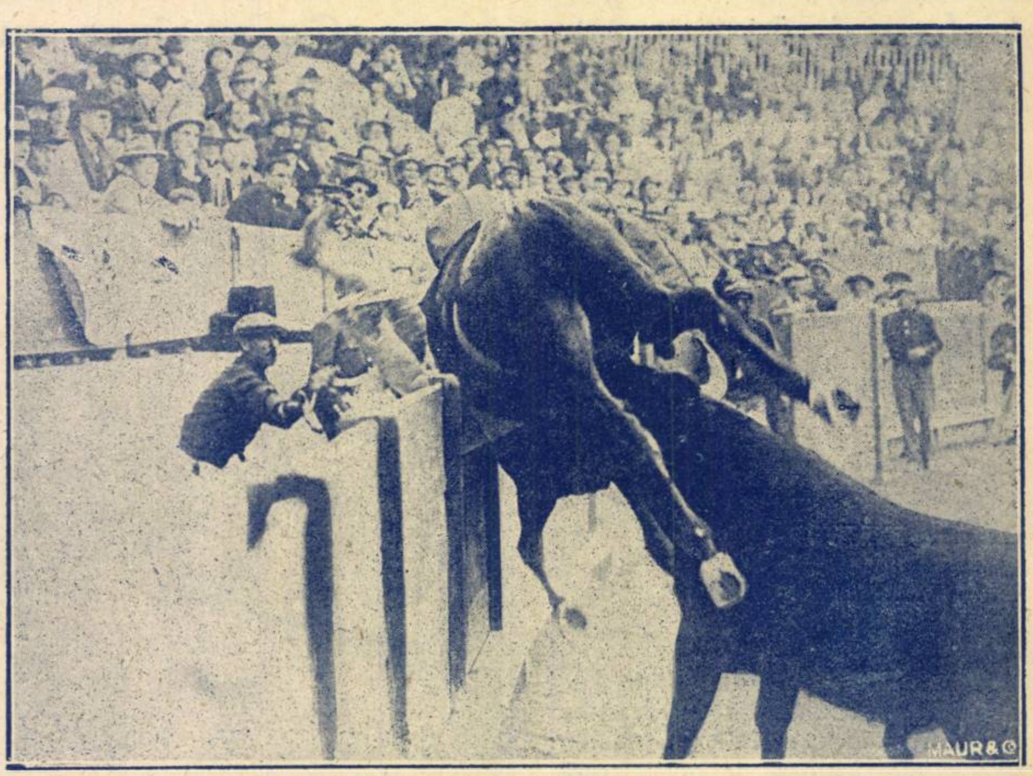

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

O fotografie extrem de rară a unui moment penibil cu prilejul unei lupte cu tauri din Santa Cruz (Teneriffa): taurul ațâțat prinde în coarne calul unui toreador și asvârle pe acesta din urmă peste grilaj. Toreadorul a scăpat cu viața.

Automobile sosite la o tragere la țintă

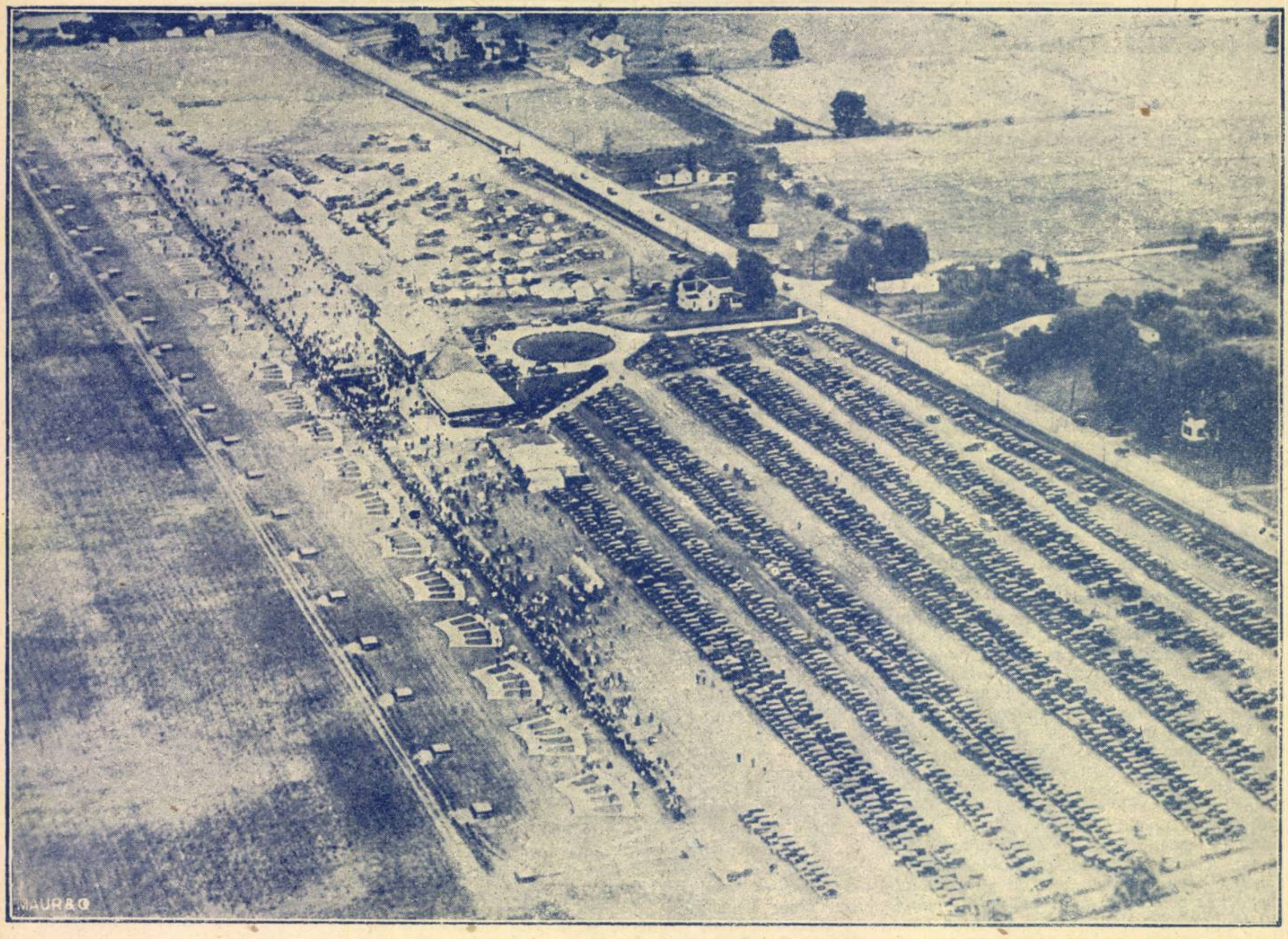

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Iată o fotografie luată din avion cu prilejul unei organizări de trageri la țintă în America. La stânga se văd gheretele de tir, la spatele lor automobilele sosite cu participanții la tir și cu spectatorii.

Marcă postală foarte scumpă

Există o marcă poștală a Guyanei engleze, al cărei preț actual e de 10.000 lire sterline (peste 8 milioane lei).

Marca aceasta de o centimă — ceea ce dovedește că cu o centimă se poate deveni milionar — a fost emisă în 1856.

In anul acela era lipsă de mărci în Guyana și se ceru metropolei să trimită de acolo mărci. Dar cum trebuia să dureze până să sosească pachetul, directorul poștelor coloniei puse să se facă un desen foarte simplu, după care se tipăriră, într'o imprimerie locală, câteva mărci, pe măsura trebuinței. Dar, spre a se împiedeca falsificarea, funcționarii le însemnau înainte de a le vinde publicului.

Când sosi din Anglia provizia de mărci cerută, clișeul mărcilor improvizate fu sfărâmat. Numărul acestora a fost foarte mic.

După șeaptezeci de ani, un băiat descoperi într'un sertar al tatălui său un exemplar din aceste mărci rarisime și îl cedă unui filatelist pentru o sumă infimă. Acesta îl vându cu 125 dolari unui negustor american de mărci, care îl revându unui colecționar austriac cu 500 de dolari.

Când s'a vândut colecția acestuia din urmă, un colecționar american din Statul New-York cumpără marca în chestie cu 6.000 lire sterline (aproape 5 milioane lei); și nu a făcut o afacere proastă, de oarece faimoasa marcă, pe care o mai are, e evaluată azi la 10.000 lire sterline.

O demonstrație originală de accidente

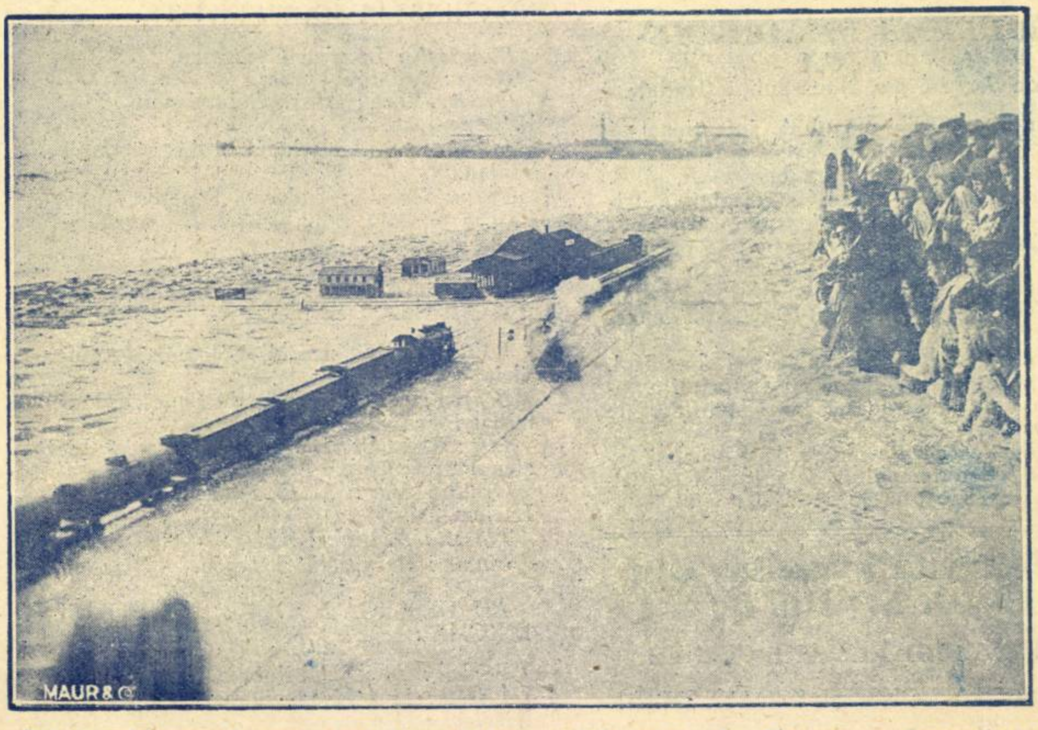

Poliția californeană a organizat de curând pe malul mării, la Venice, o demonstrație publică de momente periculoase la pasagii de nivel neînchise și la încrucișări de străzi. Pentru acest scop a întrebuințat modele mici de cale ferată, de gări, străzi și automobile. Vedem aci demonstrația unui accident de drum de fier.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

JOCURI

METAGRAMA

de *Mica Pancescu*

Să se găsească 8 cuvinte orizontale a câte 4 litere, cu următoarele semnificații:

1) Drum; 2) Parte dintr'o capitală europeană ; 3) Vas; 4) Figură în jocul de șah; 5) Conjuncție ce exprimă o condițiune; 6) Cari nu sunt bune; 7) Lâncezea; 8) Zeul iubirii (Mit.).

Schimbând inițialele cuvintelor găsite, se vor forma alte 8 cuvinte cu următoarele semnificații:

1) Spațiu între doui munți; 2) Unul din cei 12 apostoli; 3) Ruptura în părțile moi ale corpului; 4) Cele opt note muzicale așezate în ordinea lor naturală ; 5) Interjecție; 6) Titlu ce se dă la țară unei surori mai mari; 7) Provenia pe neașteptate; 8) Calitatea imaginațiunii care dă ideilor o turnură comică sau originală.

Citindu-se inițialele nouilor cuvinte aflate, de sus în jos, în ordinea dată, se va obține numele unui ilustru poet a cărui moarte a fost aniversată de curând.

GOLF DE CUVINTE

de *Leonardo Motneack,* Ismail.

Aflând despre moartea fratelui său, *o sfântă* se duse la *sora ei,* ca să-i anunțe trista veste. Sdrobită de durere, aceasta propuse surorii mai mari să îngroape pe fratele lor *cel lăudat, fără căciulă.* Pornind în căutarea cadavrului, le ieși înainte fantoma unui viitor *demagog feroce,* pe care după ce au *ocolit-o,* își urmară mai departe drumul. In sfârșit au ajuns la o mare, unde un *hoț* fu *surprins* tocmai pe când *era distrus* de o stâncă colosală. Cu puterile unite, cele două surori îl salvară. După ce *au mâncat* împreună, hoțul, drept semn de recunoștință, le arătă adevăratul drum. Atunci ele au deschis *oblonul unei ferestre* ascunse și au dat de un *conduct prin care se scurge apa.* Luând în mână un *felinar mare,* au parcurs cu greu conductul. Duși de o putere *de care nu se poate scăpa,* ele s'au trezit pe neașteptate la *locul lor de naștere.* Aci le ieși în cale un vechiu cunoscut, care vorbia *din nas.* Intrebându-l dacă știe unde se află cadavrul fratelui, acesta răspunse *cu favoare* că l-a văzut într'un *târg* apropiat.

Mare fu mirarea surorilor, când găsiră în târgul indicat, pe *fratele lor* mort.

(N. R. — Sublinierile vor fi înlocuite de fiecare dată cu câte un cuvânt, astfel ca în ordine cuvintele găsite să dea un golf de cuvinte).

PROBLEMA DE ARITMETICA

de *Serge Șișco,* Noua-Suliță (Hotin).

Un bandit din orașul A. intenționa să treacă granița. Pentru aceasta trebuia să parcurgă distanța dintre orașele A. și B.

Poliția aflând planul banditului, a trimis — în momentul plecărei acestuia — un detectiv cu avion, care peste 5 ore ateriză în orașul B. Un alt detectiv fu trimes în acelaș timp cu automobilul, și în timp ce avionul ateriza, el era la 160 km. depărtare dela orașul B.

Odată cu detectivii plecă și banditul, dar cu căruța, și în timpul aterizărei avionului, era abia la 60 km. depărtare de orașul A.

Știind că căruța merge de 4 ori mai încet decât automobilul, se întreabă ce distanță e între orașele A. și B. ?

Soluțiile jocurilor din „O. L." No. 47

PROVERB ROMÂNO-CHINEZ

CORB LA CORB IȘI SCOATE OCHII

JOC INFINIT

OANCEAHLĂUTARIOVISTRATISBONA-PARTEMISTOCLEON.

ENIGMĂ

ISOP
ESOP
ISON

POȘTA JOCURILOR

Ionescu M. Dumitru, Bârlad. — Jocul divers se va publica.

Ivan N. Alexandru, Brașov. — Se vor publica aci dacă sunt bune.

Alex. Dobrinescu, Bârlad. — Da.

AU DESLEGAT TOATE TREI JOCURILE :

Băicoi: Ionescu Ionel, Andrei Modrogan și Ecaterina Refec.

Bălți: Abraham I. Winer, A. Zaleaznic, Simon Gross, Saul R. Rosenberg.

Bârlad: Ovidius Idriceanu-Igrov, Fyrinell Ciurea, Ovidius Popoiu.

Brașov: Ivan N. Alexandru, Aura I. Țintu.

București: Fănică Nicolaescu-Balș, Elisievici Tr. Dănică, Rodica Chichy general Dorobanțu, Danu Wetzer și Angello Liviu Dorobanțu.

Câmpina: Olga Dina Rădulescu, Oscar Măcărescu, Nicu Pavel, Russescu Gh. Iosif și Georgescu Gh., Costel Rușină, Marcu Tudor și Napoleon, Nicu C. Slavu și Naie Nicoară, Sigmund Boniowski.

Caravaneți (Teleorman) : Fl. N. Șolea și Heinrich Polichroniade.

Crețeni (Vâlcea) : Victoria Neagoe și Costică Petrescu.

Galați : Ionescu T. Ștefan, Howells G. Dumitru.

Ghirdoveni (Prahova) : Nicușor K. Ionescu și A. Ionescu.

Hotin : Sami Bergelson.

Iași : Leocadia Căpit. Enescu, N. Comănescu, Mișu Cranciuc și Bertold Cohn, Dima Carpov, Petru N. Alexa, C. Ionescu.

Noua-Suliță (Hotin) : Serge Șișco, Marcu Bograd, Meilihsohn Leonida.

Pitești: Marioara Tomescu și Gheorghița Popescu.

Sinaia : Sarmiza și Lavinia Marinescu.

Timișoara : Constantin Banu.

Turnu-Măgurele : Marin A. Iliescu, Fănel Z. Teodosiu.

Vulcana (Dâmbovița) : Jeanna și Genne Popp.

AU DESLEGAT PROVERBUL ROMANO-CHINEZ ȘI JOCUL INFINIT :

București : Leonica Georgescu.

Deva : Antoniu Farcaș.

Oradea-Mare : Alex. Golumbeanu, Tita R. Argentaru.

Timișoara : Andreiu Chirilă și Ivan Traian.

Turnu-Severin : Tudorică Popescu, Tony Farcaș și Lola Bălu, Kiriak Popescu și Nuna Tunșan.

AU DESLEGAT PROVERBUL ROMANO-CHINEZ ȘI ENIGMA :

Bălți : A. Pădureanu, Solomon Iosefovici.

Brașov : Iza Scheins, Radu Popescu, Dumitru Ionescu.

Iași : Clara Strul, Matilda Moscovici, Lizica Petrescu.

Oradea-Mare : Al. O. Oțeleanu, Tony și Lucica Daia.

Ploești : A. Finkelștein.

Sinaia : Margareta Costescu.

AU DESLEGAT JOCUL INFINIT ȘI ENIGMA :

Bârlad : Alex. Dobrinescu.

Pitești : Lică H. Davidescu, Ananian N. Nicolae.

Tulcea : Grigore Constantinescu, Ionel Bizamcer, Aurelia Bizamcer, Marcel Bizamcer, Grigore Dore, Nicu Bizamcer, Etty Bizamcer.

AU DESLEGAT NUMAI PROVERBUL ROMANO-CHINEZ :

București : Mimy Schein, Annie Bogdan, Radu Pop, Eveline Morgenștern, A. Bratu.

Ploești : Elena și Florin Brescan.

Podul-Turcului (Tecuci) : Florin Voinov.

AU DESLEGAT NUMAI JOCUL INFINIT :

Bacău : C. Ohalescu.

Bârlad : Ionel V. Macry, Iulian M. Tacu.

București : Jenica Popescu.

Buzău : Elena și Daniela Ialomițeanu.

Drăgășani (Vâlcea) : Nellu Nanu, Floricica Predescu, Nelly, Zizi și Puiu Iliescu, Păpușa Voiculescu, L. Bratu, Nică S. Nanu.

Focșani : Christian Romeo.

Iași : Constantin Roșcăneanu.

Roman : Alexandrina Cpt. Cojiță.

Săliște : Nella Iliescu, Ionel Nanu, Puiu și Țica D. Roșca, Lia și Lola Constantin Apolzan.

AU DESLEGAT NUMAI ENIGMA :

Brașov : Mitzy și Felicia Cățoiu, Dumitru Vasilescu.

București : Gabriel Ștefănescu.

Constanța : Anghel Mihăileanu.

Drăgășani (Vâlcea) : Rădulescu George.

PRIN TRAGERE LA SORȚI AU CAȘTIGAT :

Premiul proverbului româno-chinez : Bertold Cohn (Iași).

Premiul jocului infinit : Păpușa Voiculescu (Drăgășani-Vâlcea).

Premiul enigmei : Fl. N. Șolea (Caravaneți-Teleorman.

*

Persoanele câștigătoare sunt rugate să ne trimeată adresele exacte, spre a li se putea expedia premiile.

AU MAI DESLEGAT JOCURILE DIN „O. L." No. 46 :

Bacău : C. Ohalescu.

București : Elisievici Tr. Dănică, Rodica Chichy, general Dorolențu, Danu Wetzer și Angello Liviu Dorobanțu, Jenica Popescu.

Chișinău : Arsene G. Nicolae.

Ploești : Elena și Florin Brescan.

Afacerea spionajului

In „Oglinda Lumii" No. 47 cu data de 20 Noembrie 1930 am publicat o telegramă cifrată primită la Viena și expediată nouă spre a o pune spre deslegare cititorilor noștri.

Tot în acel număr anunțam că s'a mai primit o telegramă pe care o vom publica în No. 48. Deslegătorul ambelor telegrame va primi un premiu special.

AU DESLEGAT TELEGRAMA I-a DIN „O. L." No. 47 :

Gaby dr. Popescu, Isac Meimis, Șarf Saul, Serge Șișco, Sarmiza și Larinia Marinescu, Paulina Troisi, Oscar Măcărescu, Mișu Cranciuc, Bertold Cohn, Andreiu Chirilă, Iovan Traian, Constantin Banu, Elvira Stoian, Adina Ing. Ștefănescu, Ivan N. Alexandru, Elena și Florin Brescan, Abraham I. Winer, A. Zaleaznic, Simon Gross, Saul R. Rosenberg, Victoria Neagoe și Costică Petrescu, Alexandrina Gr. Cojiță, Nicu Pavel, Gabriel Ștefănescu, Felicia Cățoiu, Mitzy Cățoiu, Anghel Mihăileanu, Rădulescu George, Dumitru Vasilescu, Mimy Schein, A. Bratu, Evelina Morgenștern, Annie Bogdan, Radu Popa, Margareta Costescu, Clara Strul, Radu Popescu, A. Pădureanu, A. Finkelștein, Tony Daia, Luciea Daia, Izu Schein, Al. O. Oțeleanu, Șeineanu T., Petre Vlad, Gogu Georgescu, Teodor Manu.

„Urechile“ aviației

Aviația americană experimentează actualmente aparate cari înregistrează sgomotul avioanelor cari se apropie; ele sunt ascunse în frunziș (stânga). *In Franța se fac incercări identice cu alt soi de aparate* (dreapta).

(Photo „The New York Times“ Ltd., Berlin, și Keystone)

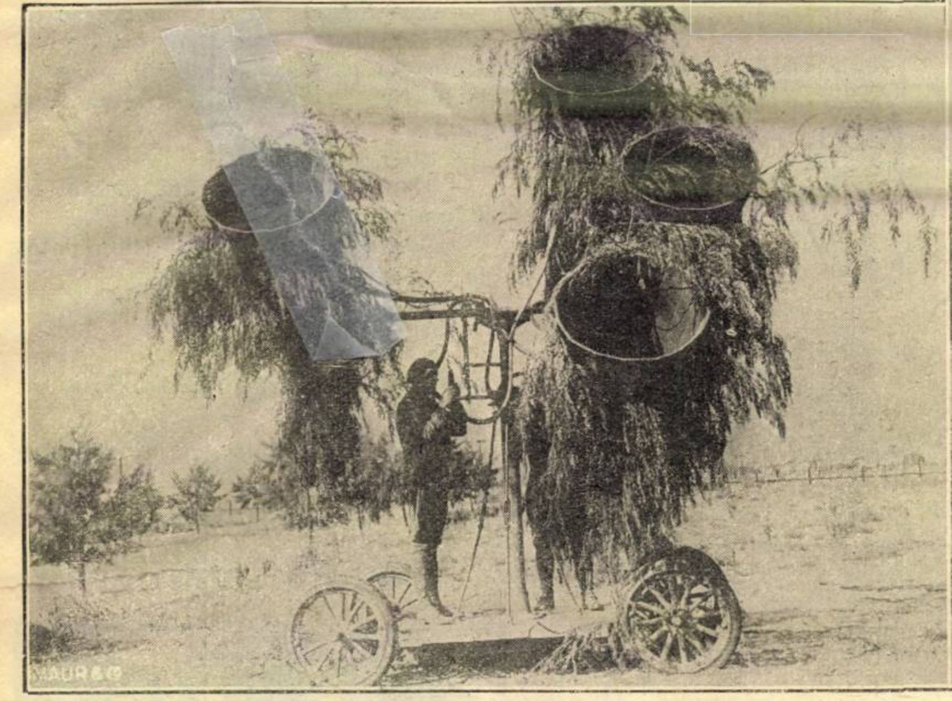

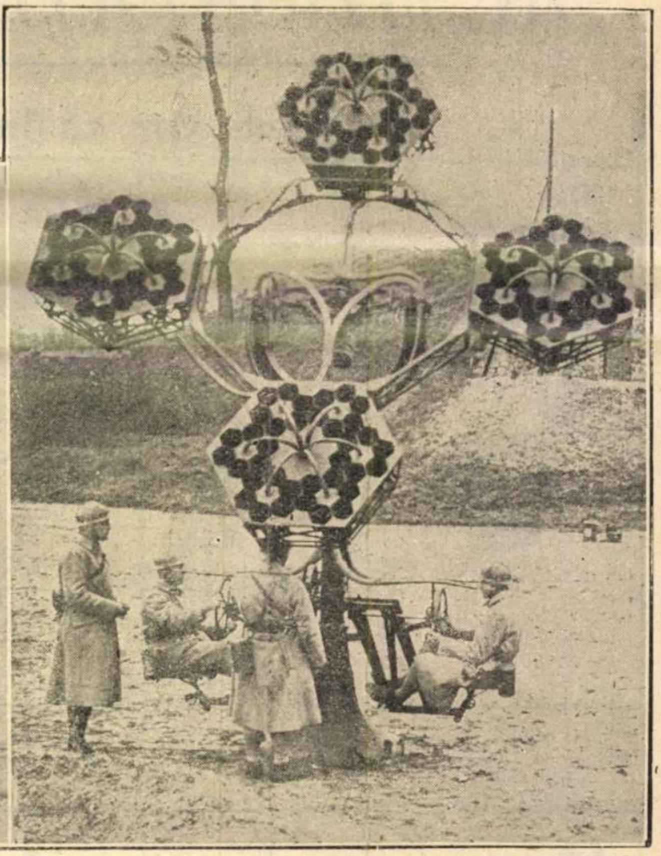

Preziceri ciudate

Un autor francez din secolul XVIII, Sébastien Mercier, prevăzuse în romanul său «*Anul 2440*» deșteptarea Japoniei la viața europeană; născocise chiar că țara aceasta va împrumuta din Franța ideile umanitare ce domneau în epoca sa.

Intr'un capitol, Sébastien Mercier descrie Japonia așa cum e în zilele noastre, îmbrăcată europenește, cu o armată instruită de ofițeri străini, cu o Constituție inspirată din «*Esprit des lois*» și o justiție întemeiată pe «*Traité des délits et des peines*», de Beccaria.

A dispărut până și arta lui Utamaro și Hokusai, și acum elevii din școala de Bele-Arte învață la profesori de desemn în curent cu procedeurile artei occidentale.

Opera lui Sébastien Mercier nu e, bine înțeles, decât un roman; e totuși curios că atâtea pasagii din romanul acesta au fost verificate de viitor. Și este interesant că autorii din veacul XVIII au fost primii autori traduși la Tokio din ziua când Japonia a renunțat la izolarea ei.

Erich Maria Remarque

Pe frontul de vest, nimic nou

Se găsește la toate librăriile și la **EDITURA «EMINESCU», București, Str. Parlamentului, 2.**

Contra lei 100 prin mandat poștal se trimite franco oriunde.

Ciorapii lui Nelson

A 125-a aniversare a bătăliei dela Trafalgar a fost celebrată de curând în Englitera, și pretutindeni se găseau în capitală amintiri despre celebra victorie care a costat viața celebrului amiral.

Printre aceste amintiri erau, într'un foarte vechiu magazin din cartierul Strand, două scrisori semnate de Nelson și datate din 1802. Una e o comandă, purtând adresa Piccadilly, singura, așa se crede, care a fost scrisă de aci de amiral, — o comandă de trei duzini de perechi de ciorapi de mătase brută «de trimis la Piccadilly, No. 23, diseară sau mâine dimineață».

A doua scrisoare este de asemenea o comandă de ciorapi, trei perechi de mătase neagră și trei perechi de bumbac negru.

Pe vremea aceia, ministerul Marinei se afla la Somerset House și de aceia Nelson era de sigur un client regulat al acelei prăvălii situată aproape de birourile ministerului.

După ce Nelson pierdu un braț în bătălia dela Santa-Cruz, în 1797, el se duse pentru târgueli în prăvălia din Strand. Proprietarul crezu că trebue să-și exprime regretele pentru pierderea brațului. Dar Nelson îl întrerupse:

— Destul, destul! Norocul d-tale că nu mi-am pierdut un picior. Așa, îmi mai trebue acum o duzină de perechi de ciorapi de mătase.

Ca să fie frumoase...

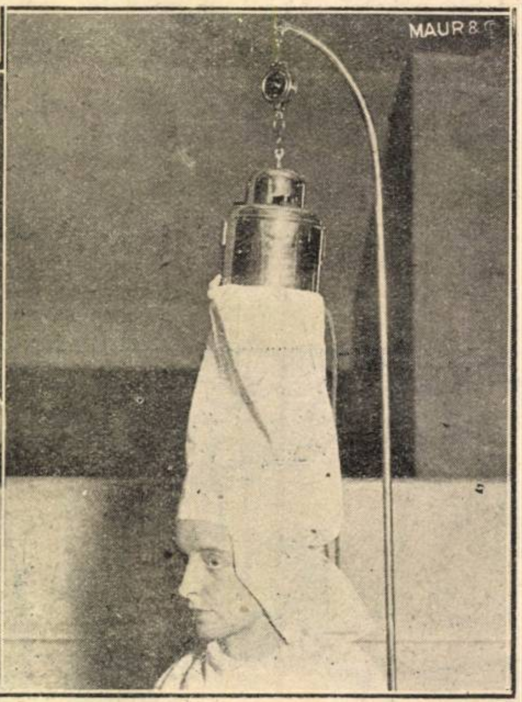

(Photo excl. Keystone)

Două aparate noui de uscat părul cucoanelor, expuse la o Expoziție recentă de coafură din Londra.

ACTUALITATEA IN CARICATURA

Pe cine vor să înşele?

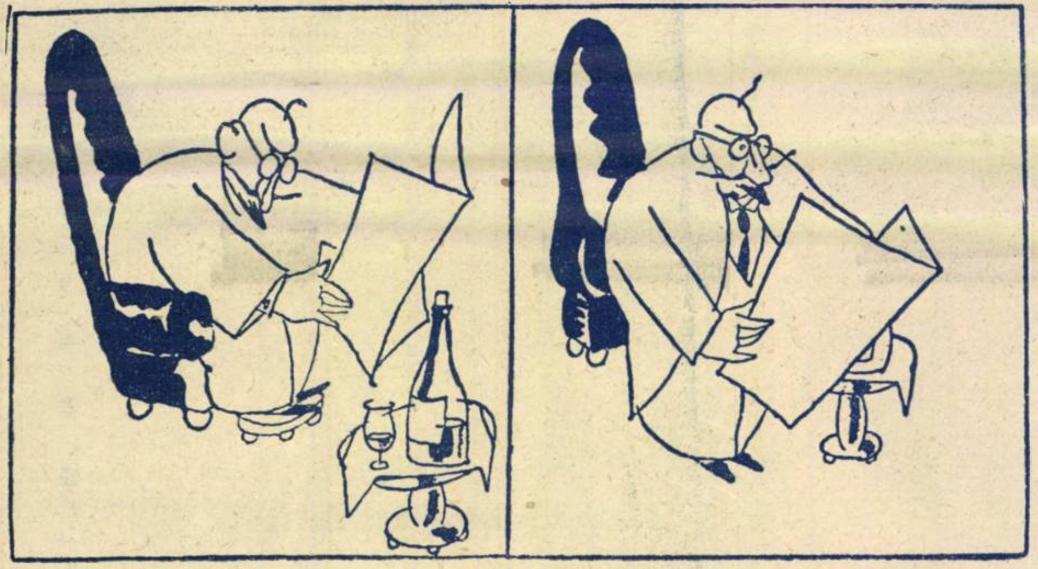

— A! Dar asta prea e lată...

...Ce tupeu mai au şi gazetarii!... Iată trei articole...

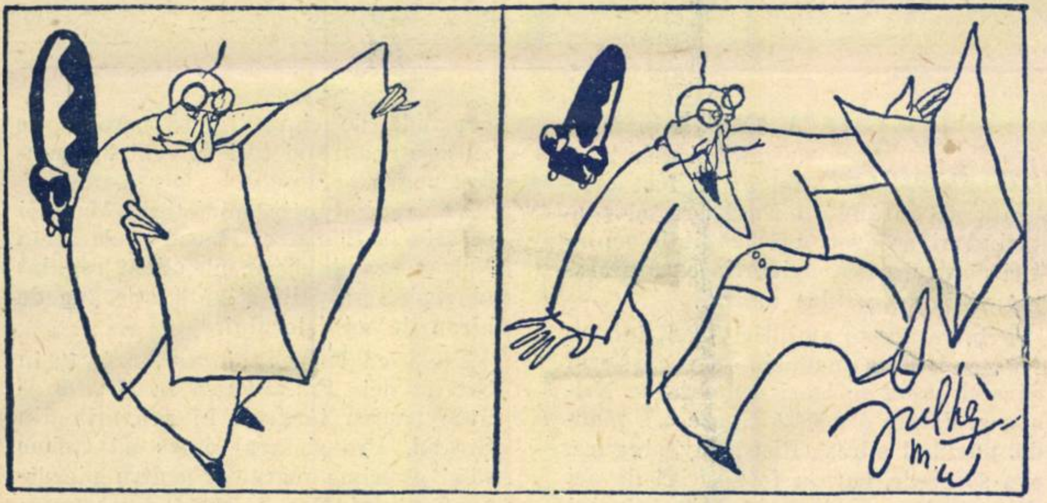

...semnate, fiecare, cu alt nume...

...şi având toate acelaşi scris!

UN SOŢ BUN

— Eşti răguşit, Ionescule. Dece?

— Soţia mea are guturai; a strănutat toată noaptea şi eu i-am spus după fiecare strănut: «Să-ţi fie de bine!»

DOMNITORUL

— Cine a domnit în Rusia pe timpul lui Napoleon?

— Un ger straşnic, d-le profesor.

SĂRMANUL ANIMAL!

Profesorul sfătueşte clasa să nu sărute niciodată animale, invocând pilda cu boala papagalilor:

— Cunoaşte vreunul din voi vreun caz când deprinderea de a săruta animale a produs un caz mortal?

— Da, strigă Ionel, tanti a sărutat şi ea într'una papagalul şi acum a murit sărmanul animal!

PĂCĂLEALĂ

— Am auzit că ai dat pe Xerxe în judecată pentru calomnie. Foarte cuminte din partea ta. O să îi se astupe în fine gura odată pentru totdeauna.

— Sper şi eu.

— Dar ce a spus că l'ai chemat în judecată?

— A afirmat că eu aşi fi tot atât de corect cât d-ta!

COPIL TERIBIL

— Când se tuşeşte, Tănăsică, se ţine mâna la gură!

— Dar mie, mămico, nu-mi sbor măselele afară!

Simplă întrebare

El: *Eu am oroare de oamenii imbecili!*
Ea: *Atunci, dece eşti atât de egoist?*

NĂDEJDE

— Dece te însori cu o fată care mai are cinci surori?

— Vezi că aşa am speranţa ca soacra să nu stea tot timpul numai la mine!

CAZ TRAGIC

— Dece crezi că nu te iubeşte Mimi?

— Spunea că avem un idiot în familia noastră.

— Şi ce te priveşte asta pe tine?

— Eu sunt unicul copil.

Un sfat bun

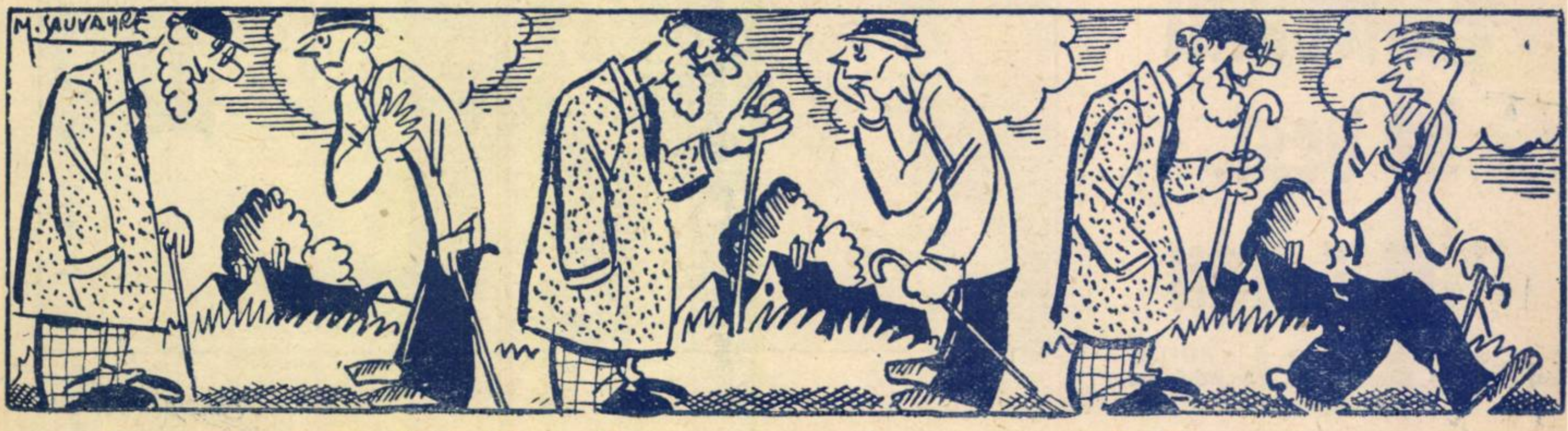

— *Imi pare bine că v'am întâlnit, d-le doctor... Nu mă simt bine...*

...Când respir, nu aveţi idee ce rău mă simt...

— *Bun! Nu vei respira vreo zece zile!... Apoi vei veni la mine!...*

ce se elabora destinul Europei, iar Germania își dădea Constituția din Weimar, Ludwig scrise trei volume despre Goethe. Plecase de la ideea că secretul unui mare scriitor nu trebuie căutat atât de mult în operele sale, cât în scrisorile, în confidențele, în notele sale. Datorită acestei metode, Ludwig putu să arate cu prețul căror sacrificii marele poet reușise să ajungă la armonia și seninătatea sa.

Spectacolul revoluției din 1918 născu în spiritul scriitorului idei noui. El care scrisese viața întemeietorului Imperiului german, cum era să nu fie ispitit să studieze și viața aceluia care distrusese opera lui Bismarck? Aceasta făcu să se nască volumul său despre Wilhelm II care îi provocă incidente răsunătoare cu ex-Kaiserul. Cartea nu putu fi pusă în vânzare decât în 1925.

Incidentele acestea fuseseră de altfel agravate și de un fapt nou. Ceeace nu făcuse în 1911, Ludwig crezu că poate face după răsboi. Il puse pe Cancelar pe scenă, într'o trilogie. Impăratul încercă să interzică reprezentațiile. Avu loc un proces, pe care-l câștigă autorul (1923).

Insfârșit în 1924, Ludwig se întoarse la Napoleon, subiect care-l tentase în tinerețe, și el scrise istoria, sau mai bine zis: înlănțuirea de tablouri, de scene și de portrete, care formează cunoscutul volum.

E o carte uimitoare. Fiecare moment din istorie devine o viziune. Iar dincolo de imagini, indicate în câteva trăsături sesizante, Ludwig explică.

Iată o carte foarte apropiată de ritmul vieței, surprinzătoare ca elan și culoare. Nu este nici istoria raționată și deterministă a lui Albert Sorel, nici detaliul infinit al lui Frédéric Masson, deși are și logica unuia, și preciziunea celuilalt. Ceeace Emil Ludwig adaogă la informația cea mai amplă și la inteligența cea mai vie, este simțul dramatic al realității, mijloace artistice de pictor și de om de teatru, o imaginație slujită de experiență.

Datorită acestor calități, cartea se citește, de la un capăt la cellalt, cu un pasionat interes.

HENRY BIDOU

Proces grotesc

Rușii exilați își bat adesea joc de propriile lor mizerii. Și o fac cu decență și ingenuitate.

După îndemnul umoristului lor Don Aminado instituiseră la Paris, în una din serile trecute, „procesul emigrării". Prezida advocatul Adamow, asistat de prințul Bariatinsky și de d. Alverow, amândoi scriitori reputați. Scaunul ministerului public era ocupat de Don Aminado; apărarea o făcea Nichita Balieff.

Distribuția aceasta sensațională atrăsese în sala Gaveau o mulțime care umplea până și culoarele.

Rolurile fuseseră studiate cu îngrijire.

Vorbi întâi o tânără fată scriitoare, d-șoara Barlerow, care prezintă în ton serios un raport foarte glumeț. Urmă defilarea martorilor, în cap cu surâzătoarea prințesă Krasinska, soția marelui duce Andrei.

Printre râsetele și replicele pline de vervă ale procurorului și advocatului, își făcură depozițiile clasicul șofeur de taxi, lustragiul în smoking, prezicătoarea, «mâna a doua» dela croitorie, manicureuza, medicul și câteva notorietăți din colonie: pictorii Korovin și Malliavin, Vertinsky, «Maurice Chevalier»-ul rusesc, Natalia Kovanko, stea de cinema, și soțul ei, regisorul Turjanski.

Vedeta cea mare a procesului fu Marie Costes, născută prințesă Vașnaț, soția eroului sborului Paris-New-York.

— Sunteți în adevăr soția lui Dieudonné Costes? întrebă Balieff.

— Da, în fața lui Dumnezeu și a oamenilor!

— Ce ați făcut spre a reține pe soțul dv. și spre a-l împiedeca de a trece Oceanul?

— Nimic. I-am spus: «Du-te și învinge!»

Cu mica ei mână înmănușată ridicată spre cer, fragila prințesă părea că deschide la mare înălțime drumuri noui „Punctului de Intrebare", — și aceasta puse capăt interogatoriului ei.

Epuizându-se mai curând de cât socoteam noi stocul de cărți, pus la dispoziția noastră de către Editura „EMINESCU", anunțăm că începând de astăzi, 2 Decembrie a. c. nu vom mai putea acorda cărți nouilor abonați.

Administrația revistei
„OGLINDA LUMII"

S'au pus în vânzare în Editura „EMINESCU" S. A.

Cărți Noui!

VICTOR MARGUERITTE

TALIONUL

ROMAN

Prețul 60 Lei

Cărți Noui!

LOUIS HEMON

BATTLING MALONE

ROMAN PUGILIST

Prețul 30 Lei

De vânzare la toate librăriile și la Editura „EMINESCU" S. A. București I, Str. Anghel Saligny 2.
Se trimite gratuit la cerere „CATALOGUL" cu ultimele noutăți ale Editurei „EMINESCU" S. A.

Decembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No. 49

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

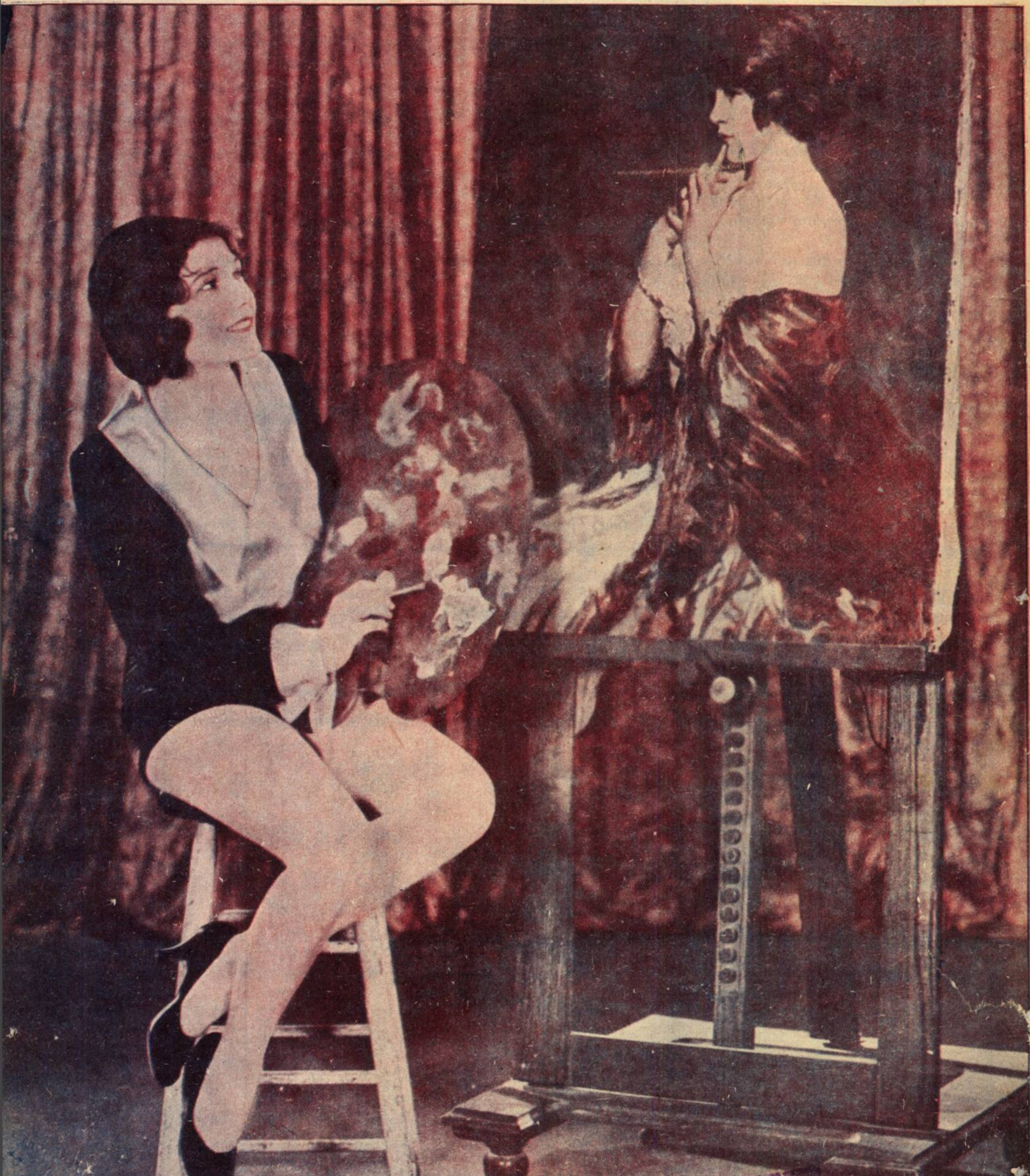

Care din ele e mai graţioasă: femeea vie sau femeea din tablou? Problema aceasta ne-o pune, în fotografia de mai sus, artista Bernice Claire, care e şi actriţă şi pictoră.

BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII -IAȘI-

11 Decembrie 1930 24 Pagini -- 8 Lei Anul IX. No.

OGLINDA LUMII

REVISTĂ SĂPTĂMÂNALĂ ILUSTRATĂ DE ACTUALITATE

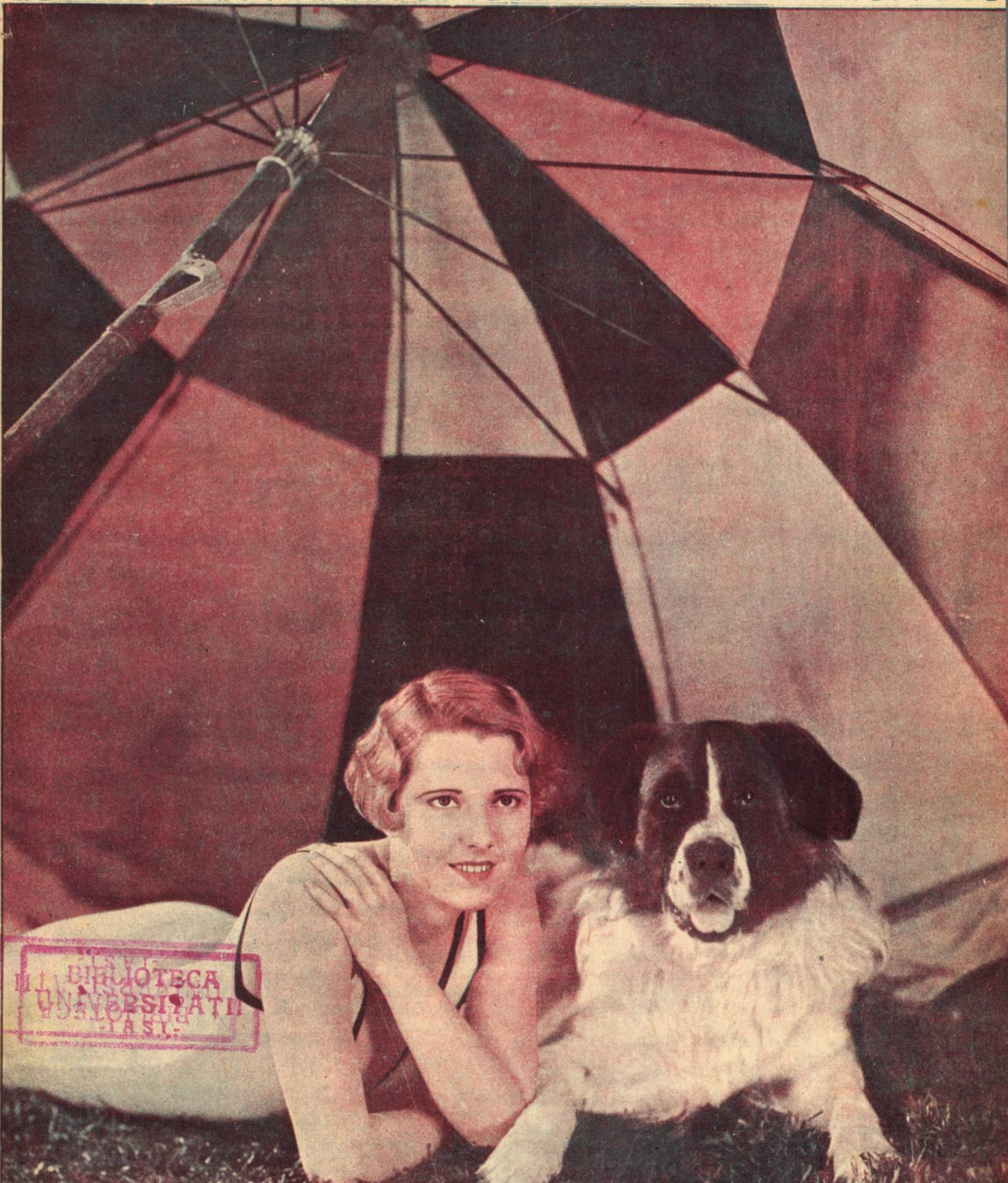

BIBLIOTECA UNIVERSITATII IASI

Sub soarele torid al Californiei, actrițele de cinema se odihnesc și azi, între scenele pe cari le filmează, sub umbrele adăpostitoare, cum face vedeta americană Jean Arthur, care și-a luat pentru circumstanță și frumosul ei câine Bernhardin.

a etala

IN INTIMITATEA GLORIEI SWANSON

Gloria Swanson locuieşte într'o casă de 16 încăperi în cartierul cel mai „şic" din Beverley-Hills lângă Hollywood. Are trei automobile superbe şi şi-a cumpărat de curând şi un Ford nou, pe care-l conduce singură. Are zece servitori şi doui câini de rasă.

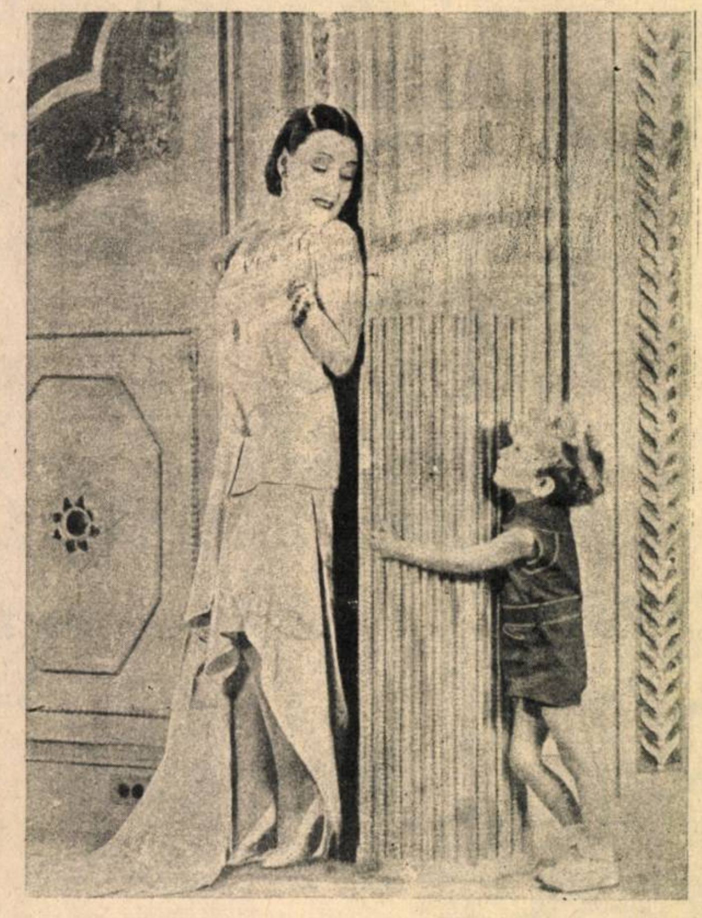

O scenă din filmul «Intrusa», în care Gloria Swanson joacă cu micul Wally Albright

La începutul carierei ei, când turna cu câinele Teddy în comediile lui Jack Sennett, câştiga 35 de dolari pe săptămână şi locuia în curtea unui «bungalow» din Hollywood.

Dispune de un număr atât de mare de rochi şi pălării, că habar n'are de numărul lor, nici măcar aproximativ. Are 250 de perechi de pantofi, şi asta n'o ştie decât pentrucă poartă numărul 35. Iată cum. Intr'o zi când turna într'unul din filmele ei o scenă care se petrecea într'un magazin de încălţăminte, recuziterii nu-şi putură procura destui pantofi cu un număr atât de mic. Atunci Gloria îşi trimise şofeurul acasă, să-i aducă pe ai ei, şi când se întoarse omul, recuziterii îi numărară... Cea mai surprinsă din toate persoanele de faţă fu Gloria când află cifra exactă!

Nici când era săracă, Gloria nu se îmbrăca decât în mătase. Avea chiar obiceiul să poarte lungi tunici de mătase cari îi ajungeau până la pulpe, spre a nu simţi pe picioare mângâierea unei stofe mai aspre. Camarazii ei de cabină îşi băteau joc de această manie, care îi dădea un aspect cu adevărat grotesc.

Cele mai multe din toaletele ei sunt desenate şi confecţionate la Paris. Gloria plăteşte mii de franci pentru creaţiunile marilor croitori. Dar când primeşte rochiile, le modifică cu desăvârşire: creatorul lor n'ar mai putea recunoaşte într'însele decât stofa... Gloria nu poartă niciodată o rochie de seară mai mult de două ori, şi asta numai în două oraşe diferite.

*

Precum se vede, chestiunea vestimentară e un factor foarte important în viaţa Gloriei Swanson. In schimb, marea artistă nu dă nicio atenţie alimentării. Mănâncă aproximativ tot ce i se prezintă, dar foarte puţin din toate.

Are doui bucătari: unul acasă şi unul în apartamentul ei din studio. Orice ar găti aceşti doui bucătari, Gloria Swanson mănâncă. Când turnează noaptea, aduce în decor coşuleţul cu mâncarea luată de acasă.

Nu bea nici apă, nici cafea nefiartă bine. Se teme groaznic să nu cumva să se îmbolnăvească.

*

Pe vremea când era măritată cu Wallace Beery, trăiau într'un modest bungalow sărăcăcios. Acum are o secretară specială, care nu se ocupă decât de interiorul ei.

Adoră băile de soare şi-i place la nebunie să danseze. Ii plac şi seratele, dar nu cele cu invitaţi numeroşi. Niciodată până în timpul din urmă n'a dat recepţii exclusiv feminine. Preferă societatea bărbaţilor aceleea a femeilor. Numărul cel mai mare de invitaţi la dânsa este însă de zece. La seratele la cari invită şi femei şi bărbaţi, e o gazdă desăvârşită. Dar de curând, dând o recepţie exclusiv feminină, a fost teribil de încurcată, neştiind cum să-şi distreze invitatele...

Intregul ei interes în viaţă se concentrează asupra activităţii ei artistice, asupra propriei ei persoane şi asupra copiilor ei. Pe aceştia din urmă îi trimite la şcoală, pentrucă vrea să-i vadă ducând o viaţă copilărească normală.

*

Munceşte cu o intensitate sălbatecă. In timp ce turnează un film, nu doarme niciodată în medie mai mult de şase ore pe zi. Se scoală la 7 dimineaţa şi este la studio, în decor, gata grimată, la ora 9.

In fiecare zi ia o lecţie de canto de o oră şi nu renunţă niciodată la ea; ar renunţa mai degrabă la dejun. Nu ştie să cânte nici la pian şi nici la alte instrumente. In cabină are un aparat de radio combinat cu patefon, dar Gloria nu se foloseşte decât de patefon.

Când era mică, stătea adesea vreme îndelungată la oglindă şi plângea că are dinţi atât de mari. Când vorbea sau râdea, îşi acoperea gura.

Pielea îi e măslinie, şi are ochi albaştri. E cu mult mai măruntă în realitate decât o arată ecranul, şi poartă tocuri înalte şi rochii lungi, pentrucă doreşte să pară înaltă. Cu toate acestea, nu e decât cu 6 centimetri mai înaltă decât Mary Pickford, care e foarte măruntică. Are părul castaniu

Gloria Swanson în rolul Sadie Thomson din filmul cu acelaş titlu, făcut după piesa «Ploaie» de Somerset Maugham.

închis, din care soarele scoate reflexe aurii.

Are credința că ar fi putut deveni o sculptoră mare și a făcut un bust al fiicei ei. Un sculptor reputat a felicitat'o pentru această lucrare, și Gloria declară uneori:

— Când voi avea timp, mă voi consacra numai sculpturei.

Ii place să călătorească, și când pleacă la drum, are totdeauna cu ea o suită impresionantă.

E foarte darnică, chiar atunci când nu e în fonduri. Pe vremea când câștiga 150 de dolari pe săptămână, s'a angajat odată să plătească 165 de dolari pe săptămână pentru o cumpărătură în rate. O sporire de salariu i-a permis să iasă din această încurcătură...

Tot așa, a împrumutat de la cineva suma necesară spre a avea un vagon special la întoarcerea ei din New-York la Los Angeles; după aceea a restituit suma împrumutată...

*

După tată, Gloria e de origine suedeză și poloneză; după mamă e franco-germană. Vorbește bine franțuzește și învață italienește.

E generoasă și nu uită vechile prietenii.

*

Gloria detestă îngrămădirile de popor. Ii e o frică teribilă de ele, ca și lui Charlie Chaplin. Intr'o zi, la o premieră new-yorkeză a unuia din filmele ei, a fost silită să urmeze pe jos calul unui agent de poliție, spre a scăpa de mulțime. La Londra a trebuit într'o zi să se folosească de labirintul unor pivnițe infecte, tot așa, spre a nu da ochi cu mulțimea care se îngrămădise la poarta hotelului în care ședea...

Cu greu se supără, dar foarte ușor râde.

Gloria Swanson trece drept una din cele mai elegante actrițe de cinema, și o vedem aci, într'o elegantă toaletă dintr'un recent film al ei

Odată, deschizând o ușă, își găsi servitoarea cea nouă cu ochiul lipit de gaura cheei. Gloria găsi acest lucru extrem de comic și râse cu poftă. După câtva timp însă, servitoarea cea nouă trebui să-și caute alt stăpân.

*

Cea mai mare pasiune a vieței Gloriei sunt propriile ei progrese. Au trecut ani de când spunea unei prietene:

— A trebuit să trec printr'o lungă și grea ucenicie. M'am săturat și ași vrea să fiu și eu „cineva". Ei bine, m'am hotărât ca atunci când voi fi stea, să fiu stea de prima mână. Toată lumea, de la portarul studio-ului și până la cel mai temut director, să fie convins despre aceasta.

Și... s'au convins!

Harry Lang.

Dragostea e determinată de... chimie

Doctorița în medicină E. Tulley Yonge din Londra, a ținut zilele acestea o conferință publică, în care a emis o hipoteză ciudată. Când o căsătorie e nenorocită, a afirmat ea, când nepotriviri mari de caracter fac imposibilă convietuirea, vina o poartă totdeauna deosebirea fundamentală dintre alcătuirile chimice din corpurile celor doui soți. Constatarea aceasta are o însemnătate practică.

«— Nu mai e, așa sper, departe ziua când legea va obliga pe candidații la căsătorie de a se supune, înainte de nuntă, unei examinări chimice», a adăogat curajoasa doctoriță.

Țesuturile corpului uman se compun din 16 elemente chimice, care stabilesc caracterul omului. După cum precumpănește cutare sau cutare materie chimică, se pot constata 22 tipuri fundamentale, fiecare din acestea dovedind alte trăsături de caracter.

D-na dr. Yonge a descris în conferința ei, foarte amănunțit, toate aceste tipuri de caractere.

Iată, de o pildă, tipul No. 1, care ar putea fi numit tipul de calciu. Din acest tip fac parte oameni cu ochi albaștri, cu structură fină a pielei, trăind retrași, rezervați. Nu au umor decât în cazuri foarte rare. Se culcă devreme și se scoală devreme. Le place munca, dar detestă distracțiile; au oroare de dans, nu se duc la teatru. La vârstă mai înaintată devin mizantropi.

E ușor de dedus că o căsătorie a unui asemenea «om de calciu» cu o femeie de nitrogen (azot) trebue să devină nenorocită.

Căci tipurile de nitrogen sunt amatoare de petreceri, se simt bine dela miezul nopții în sus și sunt nenorocite când trebue să se scoale devreme. Ele caută necontenit întâmplări noui, au vioiciune intelectuală. Femeile din tipul acesta sunt totdeauna romantice și sentimentale.

Or, o căsătorie între doi oameni cu tipuri opuse, nu poate ieși bine.

Un bărbat de calciu trebue să se însoare cu o femee de carbon. Acestea sunt de obicei molatece, foarte casnice, adaptabile, fără a fi totuși slabe din fire.

Cu totul altfel se prezintă tipul de oxigen. Atât la bărbat cât și la femee, caracterul oxigenic dă o mobilitate extraordinară. Sunt ființe foarte sociabile și totdeauna gata a da ajutor.

Din tipul acesta bărbătesc sunt în mare parte oamenii politici, negustorii, exploratorii și voiajorii de comerț. In scurt timp își fac mulți prieteni și exercită asupra cunoscuților lor o anumită influență.

Este clar că un bărbat-oxigen nu s'ar putea însura cu o femee-calciu dacă tinde la o căsătorie fericită.

Oamenii predispuși la obezitate fac parte din tipul fosfor.

Cei lipsiți de fier și oxigen au, după părerea d-nei dr. Yonge, apucături criminale.

Omul, în a cărui constituție predomină pucioasă și oxigen, are de obicei talent de organizare și e, în cele mai multe cazuri, de fire agresivă.

Iată astfel, în câteva cuvinte, redus amorul la... combinațiuni chimice!

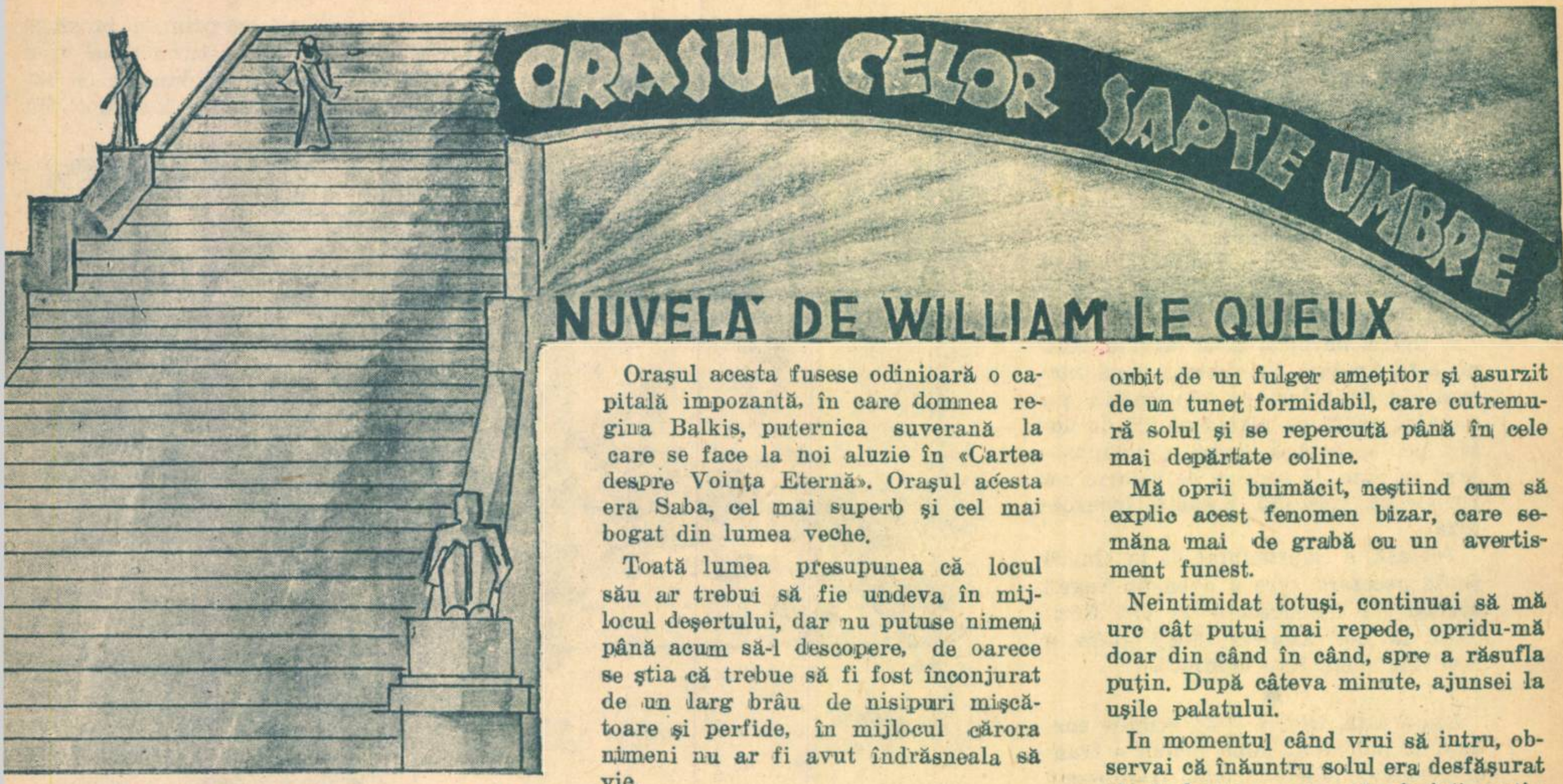

ORAȘUL CELOR ȘAPTE UMBRE

NUVELĂ DE WILLIAM LE QUEUX

3) Mă întrebam dacă nu visez. Să fie deci adevărat? Pătrundea-voi în realitate în țara aceasta și trecea-voi prin faimoasa văgăună pe care Essoyuti o numea Valea Furnicilor?

In prada celor mai nebune conjecturi, îndreptai dromaderul în îngusta trecătoare și îl împinsei înainte.

*

După un drum destul de lung printre două imense ziduri de stâncă, intrai în văgăună și ajunsei în cele din urmă într'un vast spațiu descoperit, în întregime acoperit cu ruinele importante ale unui oraș uitat.

Țintuit de uimire, mă oprii spre a contempla scena minunată ce se oferea vederii mele.

In fața-mi se întindea cel mai fantastic haos: pretutindeni temple prăbușite, șiruri lungi de coloane sfărâmate, de monumente în ruină, o grămadă impozantă și tragică de dărâmături cari proclamau nimicirea unui întreg trecut glorios. Ici și colo câteva obeliscuri și statui rămase intacte, și, cu tot nisipul adus de vânt peste tot, se mai distingeau ușor contururile străzilor cu piețele și răscrucile lor.

Pe cer plana, la o înălțime amețitoare, un vultur, singura ființă vietuitoare în această scenă a tristeții și a morții, care trebue să fi fost, în timpuri depărtate, un oraș înfloritor și fericit, plin de animație și de viață.

Descălecai, legai dromaderul de un boschet crescut printre pietre, și înaintai pe jos prin dedalul străzilor năpădite de nisip. Pe măsură ce umblam, încercam să-mi rememorez până și cele mai mici amănunte ale legendei ce-mi povestise Essoyuti.

Cu mici excepții, totul era în conformitate cu tradiția relatată de povestitorii arabi.

Orașul acesta fusese odinioară o capitală impozantă, în care domnea regina Balkis, puternica suverană la care se face la noi aluzie în «Cartea despre Voința Eternă». Orașul acesta era Saba, cel mai superb și cel mai bogat din lumea veche.

Toată lumea presupunea că locul său ar trebui să fie undeva în mijlocul deșertului, dar nu putuse nimeni până acum să-l descopere, de oarece se știa că trebue să fi fost înconjurat de un larg brâu de nisipuri mișcătoare și perfide, în mijlocul cărora nimeni nu ar fi avut îndrăsneala să vie.

Incântat de splendorile noui ce descopeream la tot pasul, alergai încoace și încolo, nerăbdător să văd tot și să cunosc toate, admirând bogăția sculpturilor, încercând să reconstituesc în gând edificiile prăbușite, căutând în zadar să descifrez inscripții din caractere necunoscute.

Deodată zării, cu spatele pe flancul muntelui, un palat grandios, cu terase și pavilioane mărețe, palat care mi se păru în stare de perfectă conservare. Venind din oraș, puteai să intri, suind o vastă scară de piatră; în fiecare parte se ridicau două statui identice, asemănătoare cu cele ce văzusem la intrarea în valea Furnicilor.

In primul moment, crezui din nou că sunt jucăria unei năluciri, dar convingându-mă că nu mă înșelam, îmi strânsei hotărât lancia în mână și începui să urc cele o mie de trepte care duceau la legendarul palat al reginei Balkis.

Dar, deabia începui urcușul și fui orbit de un fulger amețitor și asurzit de un tunet formidabil, care cutremură solul și se repercută până în cele mai depărtate coline.

Mă oprii buimăcit, neștiind cum să explic acest fenomen bizar, care semăna mai de grabă cu un avertisment funest.

Neintimidat totuși, continuai să mă urc cât putui mai repede, opridu-mă doar din când în când, spre a răsufla puțin. După câteva minute, ajunsei la ușile palatului.

In momentul când vrui să intru, observai că înăuntru solul era desfășurat și că forma o enormă piscină, puțin adâncă, în ale cărei ape se sbăteau pești; în centru se ridica o estradă de fildeș și de aur, pe care se afla tronul gol al dinastiei Balkis, acoperit numai cu agate, ametiste și rubine.

Imi și ridicasem burnusul și voiam să intru în apă, când observai, spre profunda mea uimire, că era acoperită cu un imens strat de sticlă străvăzătoare. Pricepui imediat motivul: apa de desubt era o apă curgătoare, și dispozitivul acesta ingenios îi asigura o răcoare perfectă până și în orele cele mai călduroase din zi.

Când mă apropiai de tron, îmi dădui bine seama de valoarea fabuloasă ce trebuia să aibă, și mă grăbii să scot, cu vârful pumnalului meu, unul din rubine, spre a mi-l însuși. Era de grosimea unui ou de porumbel și de o strălucire incomparabilă.

Vizitai apoi pe rând toate curțile minunatului palat.

(Urmează în numărul viitor)

„OGLINDA LUMII“

No. 50
11 Decembrie 1930

Red și admin. București I, Str. Parlamentului 2 (Palatul S. A. «EMINESCU») Tel. 325 35 și 346/0. — Abonamentul 400 lei pe an

Bustul marelui financiar Mauriciu Blank

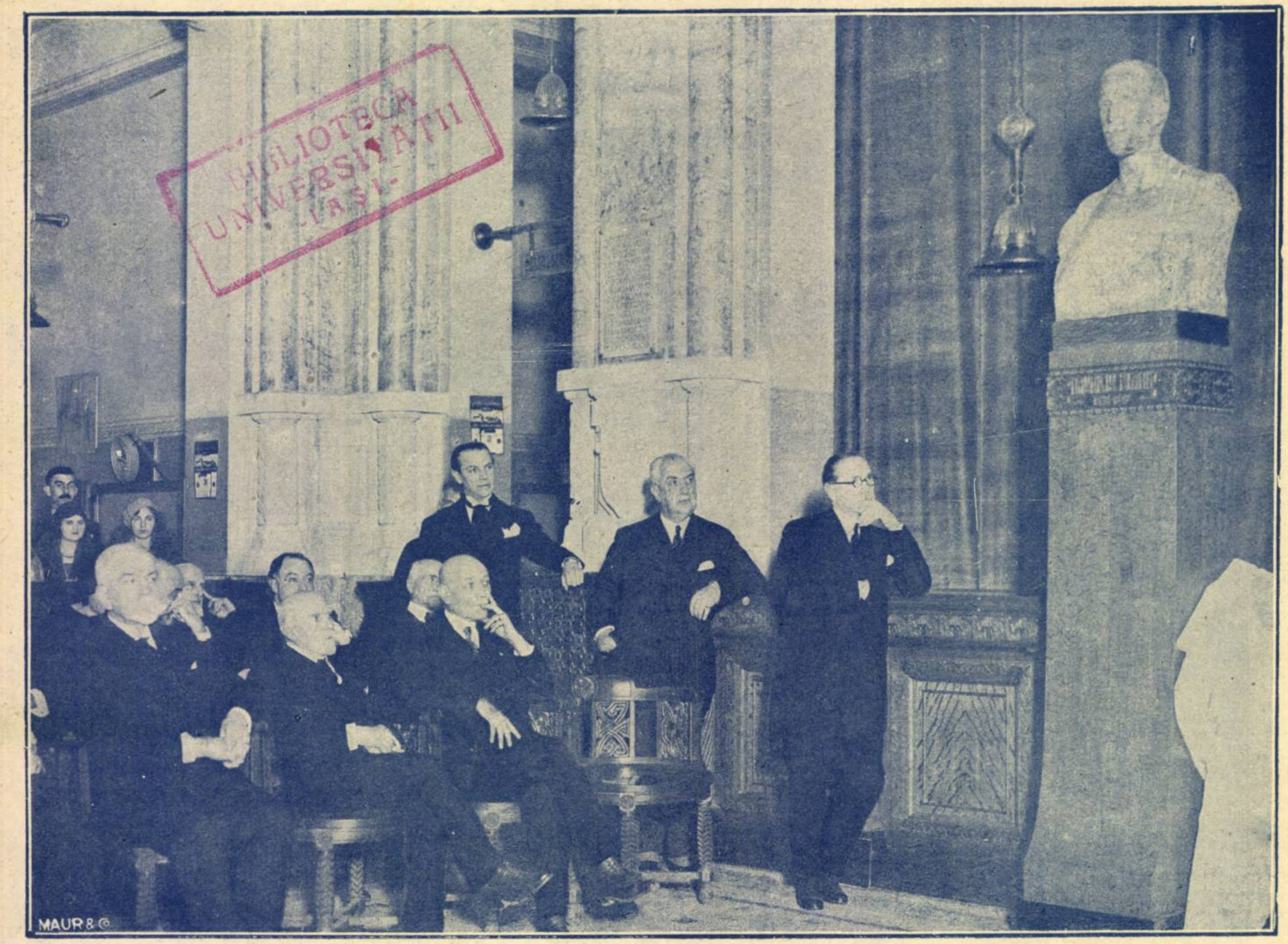
BIBLIOTECA UNIVERSITĂȚII IAȘI

Un moment impresionant dela solemnitatea desvelirii bustului mult regretatului mare financiar și neuitatului om de bine Mauriciu Blank, in incinta Băncii Marmorosch, Blank & Co., pe care a creiat'o și a condus'o apoi cu strălucire până la sfârșitul vieții sale.

(Photo „Oglinda Lumii").

Proba otrăvei

Proba otrăvei, pe care despoții din Orient o aplicau odinioară unor sclavi, a făcut-o zilele acestea spontan, la căpătâiul lui, Samuel Church, nenorocitul aviator aerian, grav rănit pe aeronava «R. 101», internat în clinica din Beauvais, dar care a murit și el mai târziu.

Sărmanul rănit respinsese energic toate medicamentele, de oarece delirul în care căzuse, îl făcea să se teamă de o otrăvire.

El destăinui frica aceasta uneia din cele două persoane, care deveniseră interpreții și amicii săi: d. inginer Jeudelin și infirmiera Alavoine.

Inginerul îi propuse să înghită el-însuși jumătate din tot ce se va da rănitului și o și făcu pe loc : sărmanul Church nu mai așteptă să fie rugat și bău a doua jumătate dintr'un mare pahar de medicament.

Dar, după cum am spus, nenorocitul n'a putut scăpa totuși...

Marcă postală scumpă

O marcă poștală a Capului Bunei Speranțe, datând din 1882 și tipărită din greșeală cu roșiu în loc de albastru, a fost vândută de curând la Londra.

Prețul obținut pentru ea a fost de 173.250 lei.

Telefoanele de aur din Vatican

INTERNATIONAL TEL. & TEL.
NEW YORK

Cele trei aparate telefonice de aur, dăruite de „International Corporation of New York" Papei Piu XI, cardinalului Pacelli și guvernatorului orașului Vaticanului.

(Photo „The New York Times", Ltd., Berlin)

Cadouri rare

Sunt cadouri cari rămân cadouri o veşnicie. şi cari trăesc mai mult decât oamenii.

Printre frumoasele daruri care se dau de Crăciun sau Anul nou, cităm două care au mai fost oferite unei foarte nenorocite suverane franceze.

Acestea sunt: diamantul verde pe care Napoleon I l'a cumpărat pentru Joséfine: o piatră unică prin profunzimea culoarei. Şi smaragdul verde, mare cât un ou, purtat în inelul favorit de Marie-Antoinette, căreia i-l oferise Ludovic XVI.

Diamant verde... smaragd... Nu se spune oare că verdele poartă nenoroc?

Prinţ indian

La Conferinţa „Mesei rotunde" din Londra joacă acum un rol important maharadjaua de Patiava, care e în India prezidentul Camerei prinţilor.

Pregătiri de sărbători

(Photo-exclusivitate Keystone)

Sus: *Câteva „girls" de fermă cu gâşte de Crăciun îngrăşate de ele.* — Jos: *Gâşte de Crăciun debarcate într'o gară de lângă Berlin spre a fi puse în vânzare.*

Cea mai elegantă femee din România

O va alege „Oglinda Lumii" printr'un mare concurs cu premii senzaţionale

România e reputată că are cele mai frumoase femei din Europa. Noi ştim că şi eleganţa Româncelor e aproape imbatabilă. Şi prin eleganţă ţinem să precizăm că nu înţelegem luxul costisitor. Elegantă e o femee care ştie să poarte rochiţa cea mai simplă. O midinetă săracă poate fi mai elegantă decât o cucoană bogată cu toalete de zeci de mii de lei.

Eleganţa nu este aşa dar în funcţie de costul rochiei, ci de felul cum aceasta e purtată.

Dar care e cea mai elegantă Româncă? In ce oraş, în ce judeţ, se ascunde?

Iată de ce ne-am gândit să lansăm în «Oglinda Lumii» un concurs, pe care-l vom organiza pe judeţe şi-l vom centraliza apoi în Bucureşti, spre a găsi cea mai elegantă femee din România.

Premii cari vor face sensaţie în lumea feminină — şi pe cari ne vom face plăcerea să le dăm în vileag în numerele noastre viitoare — vor recompensa pe alese.

Un juriu compus din personalităţi marcante ale vieţei noastre artistice va laurea pe aleasă, după ce jurii separate vor fi selecţionat, în toate centrele României Mari, pe cea mai elegantă femee din acele locuri.

Drumul lui Napoleon

A fost o frumoasă idee cea a Comitetului de iniţiativă din Franţa de a reconstitui itinerarul istoric urmat de Napoleon I când s'a întors depe insula Elba, dându-i denumirea de «drumul lui Napoleon».

Se ştie că drumul acesta porneşte din Cannes şi ajunge la Grenoble prin Grasse, Saint-Vallier, Castellane, Digne, Sisteron, Gaf şi Laffrey (Emil Ludwig l'a descris magistral în opera sa «Napoleon», apărută recent în româneşte).

Se crede că drumul acesta, glorios botezat şi amenajat pentru circulaţia actuală, va putea fi inaugurat la sfârşitul lunei Iunie 1931.

Spre a-l semnala, stâlpii vor purta vulturul imperial.